Samael Aun Weor
REVOLUȚIA LUI BEL

◻ CAPITOLUL 1 ◻
REVOLUȚIA LUI BEL ◻

Cântă, o, Zeiță a înțelepciunii, împărăteasa focului.

Să ne ridicăm cupele și să celebrăm ierarhia flăcărilor.

Să umplem amforele noastre de aur și să bem vinul de lumină până la exaltare.

O, Demostene! Cât de rapide fură picioarele tale în Cheronee...

Mesmer, Cagliostro, Agrippa, Raymond Lulle, v-am cunoscut pe toți, v-am văzut pe toți, și v-am numit nebuni.

De unde vă trageți înțelepciunea voastră? De ce moartea v-a pecetluit buzele? Ce s-a întâmplat cu înțelepciunea voastră?

Voi bea din vinul înțelepciunii în această noapte, din cupa preamăritelor voastre cranii, și dintr-un gest de revoltă omnipotentă, mă voi ridica împotriva jugului antic.

Voi rupe toate lanțurile lumii și mă voi declara nemuritor, chiar dacă mă vor crede nebun...

Voi apuca sabia lui Damocles și-o voi răsuci în musafirii nepoftiți...

Dar tu nu vei putea face nimic împotriva mea, cadavru mut, pentru că eu sunt nemuritor...

Christ de foc, Christ înflăcărat, ridic cupa mea și celebrez zeii și pe tine, botează-mă cu focul...

De unde provine această enormă creație? De unde provin aceste imense mase planetare care, ca și niște monștri milenari par a ieși din gura unei prăpăstii mai teribile și mai înspăimântătoare ca și cea dintâi?

Îmi ridic privirea către înalt și pe capul de foc al celui mai mare dintre sacrificați, eu citesc acest cuvânt: „INRI”.

„Ignis naturam renovatur integram” (adică, focul renovează fără încetare toată natura).

Da, iubiți discipoli, totul în univers nu este decât o granulație a foat-ului.

O, ierarhi ai focului! O, ierarhi ai flăcărilor!

Trandafiri înflăcărați arzători... Năpârcă de foc... Radiați...

răsuflați etern peste apele vieții pentru a se ivi lumile... adiați, adiați etern cu suflarea foat-ului, flăcări sfinte... Binecuvântat fiat-ul luminos, fiat-ul spermatic al lui Dumnezeu trăind etern, care face universul să existe.

Foc divin, tu ești inspirația divină a tuturor existențelor infinite și când flăcările subterane vor devora forma și vor arde fundamentele lumii, tu vei fi cum ai fost înainte, fără a fi suferit nici o schimbare, o, Foc divin și etern...

Foat-ul fecundează materia haotică și lumea se ivește pentru a exista. Tot ceea ce a fost, ce este și ce va fi este fiul focului...

Focul spiritului sfânt este flacăra lui Hotel... Foat-ul trăiește în testiculele noastre și nu trebuie decât să-l punem în activitate prin metoda magiei sexuale pentru a ne converti în Zei, ..., în ființe divine și inefabile. Focul castității este focul duhului sfânt, focul rusaliilor, focul Kundalini... este focul pe care Prometeu l-a luat pe ascuns din cer... este focul sacru al templului, pe care vestalele îl aprind... este focul triplei incandescențe, este carul de foc în care Elisee va urca spre cer...

În vremea Egiptului antic, neofitul care aspira să fie alchimist, pentru a trezi focul divin, trebuia să se căsătorească cu o femeie matură, dar dacă o făceau cu o tânără, trebuiau să locuiască câteva luni împreună, înainte de conexiunea sexuală, și printre condițiile matrimoniale era aceea de a se supune femeii, lucru pe care alchimistul o făcea cu plăcere...

A introduce membrul viril în vagin și a se retrage fără a răspândi sămânța, este vechea formulă a alchimiștilor antici... Cu ea, năpârca de foc se trezește și noi atingem uniunea cu Intimul: acesta este adevăratul „eu”, acest Ruach Elohim, care după Moise, a brăzdat suprafața apelor la începutul lumii, și atunci ne vom converti în Regele Soare, în magi triumfători ai năpârcii... vom deveni zei omnipotenți, și cu sabia lui Damocles, noi vom pune moartea în derută... Natura întreagă va îngenunchea, iar furtunile vor servi, drept covoare pentru picioarele noastre. Foat-ul este elixirul longevității și cu acest elixir putem să ne conservăm corpul timp de milioane de ani. Femeia este vestala templului... Femeia aprinde flacăra... harfei noastre sonore care vibrează în spațiile cosmice cu această formidabilă euforie sacră și inefabilă a cerurilor dilatate ale lui

Uraniu...

O femeie, te iubesc...

Iată mai multe nopți în care plâng, plâng și la sfârșitul zilei ascult cântecele tale și aștri adormiți tremură de dragoste și muzele celeste se îmbrățișează la auzul vocii tale...

Tu ești cartea pecetluită cu șapte peceți.

Nu știu dacă ești fericire sau otravă.

Sunt la marginea unei prăpăstii pe care nu o înțeleg:

Mi-e frică de tine și de misterul tău.

O, fericire te ador.

Vreau să beau lichiorul de mandragora, Vreau să-ți sărut mâinile, Vreau să ascult cântecul vorbelor tale, Și să-mi aprind focurile.

O femeie, nu pot uita, tu mi-ai spus că mă iubești și mi-ai jurat a ta tandrețe, în nopți adorate... în nopți idilice... în nopți parfumate... de cântece și cuiburi...

Bătrână preoteasă, aprinde-mi feștila, aprinde-mi flacăra triplei incandescențe;

Vestală nobilă a templului divin... dă-mi fructele cunoașterii...

De Samael Aun Weor

□ CAPITOLUL 2 □
ARCADIA □

Cine este acest om cu tunică cenușie, cu ochi negri și profunzi, cu nas acvilin, înalt și cu părul în dezordine? Cine este acest tânăr vesel care râde vioi în compania prietenilor, indiferent și fericit în orgie? Ah! E Belzebuth, regele sărbătorilor, amicul simpatic al tavernelor, însoțitor vesel în desfrâu, nepăsătorul anticei Arcadia...

Am pătruns prin clarviziune în epoca lui Saturn... Nu văd nimic vag, nici vaporos... Besant, Leadbrater, Heindel, Steiner, unde sunt puterile voastre? Ce-au devenit cunoștințele voastre? În ce scop imi vorbești de lucruri vagi, atunci când totul este aici concret și exact?

Aceşti oameni ai epocii lui Saturn erau oameni... și oameni autentici pentru că aveau un „eu”, și știau ce aveau...

Umanitățile sunt întotdeauna asemănătoare, și aceşti oameni ai epocii lui Saturn, erau ca oamenii actuali... mediul înconjurător era asemănător... Când vorbim de umanitate, o facem din spirit comercial, taverne, desfrâu, lupanar, frumoase

fete ameţitoare, întâlniri galante, prinţese ridicate la acest rang, vechi castele, tenori de cartier şi poeţi cu insomnii, bătrânul care trece şi copilul care plânge, mama care leagănă speranţe şi călugărul care murmură câteva rugăciuni… în fine, toată această gamă de calităţi şi defecte, variate şi diverse, ce constituie valorile umane.

Umanitatea este o matrice unde se dau naştere la îngeraşi şi diavoli… Nu ies din umanitate decât îngeri sau diavoli…

Când monadele divine animă cele trei regnuri inferioare, nu este nici un pericol. Pericolul începe când se ajunge în stadiu uman; noi nu ieşim din acest stadiu decât ca îngeri sau ca diavoli…

Belzebuth a fost un mare rebel care clătina capul şi părul în dezordine peste cupa şi deliciile Arcadiei… El avea o dorinţă arzătoare de înţelepciune şi aripile sale de vultur rebel nu ţineau de cotele parohiale.

Cuvântul său formidabil şi înflăcărat tulbura pe imbecili şi demasca pe trădători cu cinstea sa copleşitoare şi luminoasă…

În sufletul său ardea focul eternităţii şi un strigăt de revoltă făcea să tremure adâncurile sale de titan… El stăpânea peste tot felul de comodităţi şi locuia într-o casă confortabilă şi luxoasă a Arcadiei… era cuibul său de vultur rebel…

Materia era toată mentală… toţi oamenii folosind corpuri astrale… Mâncau, se îmbrăcau, beau şi se distrau ca şi acum pentru că corpul astral este aproape la fel de dens ca cel fizic şi are o constituţie analoagă cu cel a corpului fizic… Desigur, oamenii Arcadiei îşi aminteau de cataclismele antichităţii şi de frumoasele tradiţii milenare… epoci pre-saturniene, dar în plin apogeu al fiinţei umane, viaţa era asemănătoare cu viaţa actuală…

Mici sărbători nebunatice…

Veseli amici…

Palide focuri…

Şi lichior de mandragora.

Nopţi de scurtă vijelie şi de desfrâu…

Romanţe de dragoste şi de poezie… despre care e mai bine a nu ne aminti…

Domnişoare cu păr castaniu care cad în braţe… şi sunt uşoare ca şi vântul… în veşmintele lor de mătase…

▫ CAPITOLUL 3 ▫
MAGIA ALBĂ ȘI MAGIA NEAGRĂ ▫

Există șapte adevăruri, șapte nobili sublimi și șapte secrete… Secretul abisului este unul din cele șapte mari secrete de nespus…

Abaddon este îngerul abisului. El este îmbrăcat într-o tunică neagră și o capă roșie ca și Dugpas și Bonzeș din Tibetul Oriental și ținuturile Sikkim și Bhoutan, ca și magii negri ai altarului din Mathra (Pronunțat Ma”th”ra) de rozicrucienii școlii lui „Amorc” din California.

Venerabilii Anagaricas sunt de asemenea magi cu corpul roșu și, în fine, mari ierarhici ai tavernelor tenebroase…

Teurgia este un lucru, iar Nigromancia este un altul… Maestrul intern al „Theurgului” este „Intimul” său. Maestrul intern al Nigromancianului este Gardianul Pragului, numit gardianul conștiinței lor, gardianul incintei lor, gardianul camerei lor, gardianul sanctumului…

Intimul este spiritul nostru divin, Eu-l nostru superior, Îngerul nostru intern.

Gardianul Pragului este fondul intern al Eului nostru animal. Intimul este flacăra ardentă a lui Hotel. Acest Rouah Elohim care după Moise brăzda apele la începutul lumii, Regele Soare, Monada noastră Divină, Alter Ego al lui Ciceron.

Gardianul Pragului este Satanul nostru… animalul nostru intern, sursa tuturor pasiunilor noastre animale și apetitelor brutale…

Eul superior al Theurgului este Intimul. Eul superior al Nigromancianului este Paznicul Pragului. Puterile Intimului sunt divine. Puterile Paznicului Pragului sunt diabolice. Theurgul venerează Intimul. Nigromancianul venerează Gardianul Pragului.

Theurgul se prevalează de puterile Intimului pentru muncile sale de magie practică. Nigromancianul venerează Gardianul Pragului pentru muncile sale de magie neagră. Am ajuns în regatul atotputernic al înaltei și joasei magii. Lumina astrală este câmpul de bătălie între magii albi și cei negri. Lumina astrală este cheia tuturor imperiilor și a tuturor puterilor. Ea este marele agent universal al vieții. În ea trăiesc coloanele de îngeri și de demoni… Pentru a ajunge la Theurgie, trebuie mai întâi să Fim alchimiști, și e imposibil de a fi alchimist fără o

femeie.

Vitriol este una din cheile Alchimiei Gnostice. Acest cuvânt semnifică „Visita interiorem terrae rectificando invenies occultum lapidem” – Vizitează interiorul pământului nostru; rectificându-l vei găsi piatra ocultă.

Cheia se află în paharul lichid, flexibil, maleabil… Acest pahar este sărnânța. Trebuie să ne cufundăm în interiorul laboratorului nostru organic propriu pentru a amplifica cu eroism piatra filosofală, forța Noastră, Logosul nemuritor, Năpârca solară, care doarme în fundul corăbiei noastre cu o nerăbdare silențioasă.

Femeia este Vestala Templului, și Vestala aprinde focul sacru al triplei incandescente.

Elixirul longevității este aur potabil, și acest aur este sărnânța… secretul este de a se conecta sexual cu soția-preoteasă și de a se retrage înainte de revărsarea sămânței.

I.A.O. Aceste trei vocale, trebuie să fie pronunțate în timp ce durează această transă sexuală;

I…A…O…

Fiecare literă cere o expirație completă al întreg aerului din plămânii noștri, care se reumple în momentul următor pentru a pronunța a doua, apoi a treia literă. Aceasta trebuie făcută mental atunci când preoteasa nu este pregătită, pentru a evita proastele interpretări din partea acesteia.

Cu această cheie, Kundalini a noastră se trezește și noi ajungem la sfârșit la mariajul Nostru și o cucerim pe frumoasa Elena, pentru care s-au bătut atâți iluștri războinici ai vechii Troie.

Frumoasa Elena este spiritul de foc al sufletului când ea a luat în căsătorie pe amantul său etern, Intimul. Frumoasa Elena este spiritul arzător al theurgului. Cu această sabie theurgul transmută plumbul în aur real și efectiv… Theurgul împlântă sabia și ca un Rege al Naturii învie morții, vindecă orbii, șchiopii, paraliticii… declanșează uragane și se plimbă eroic printre grădinile de joc ale Naturii.

Care logică inductivă sau deductivă servește drept bază Neoplatonicienilor Plotin și Porphyre pentru a combate theurgia fenomenică?

Toate existențele infinite ale universului sunt fiice ale theurgiei fenomenice… Există o enormă diferență între oglinda

theurgiei și oglinda nigromanciei; oglinda lui Eleusis este diferită de oglinda lui Papus și de școala Amorc din California.

Oglinda școlii lui Papus este Nigromancie și magie neagră. Oglinda misterelor lui Eleusis este theurgie pură și divină.

Inițiații lui Eleusis, în stare de manteia (extaz) pronunțau silaba sacră și atunci apăreau în splendida oglindă, Intimul inițiatului, totul de lumină și de frumusețe... Se întâmplă adesea ca inițiatul să provoace starea de Manteia bând cupa lui Soma care îl transportă în plerom-ul inefabil al dragostei.

Nigromancienii școlii lui Amorc din California roagă gardienii pragului să apară în oglindă, și odată viziunea făcută, candidatul rămâne sclavul gardianului pragului și se convertește în mag negru.

Ritualul primei etape a școlii lui Amorc din California este crima cea mai monstruoasă care a fost comisă împotriva umanității. Discipolul care privește oglinda, invocă monstrul pragului cu următoarele opt întrebări:

1) Vrei tu să cunoști misterele ființei tale?

2) Vrei tu să cunoști teroarea pragului?

3) Vei asculta tu vocea ce va răspunde?

4) Ai auzit tu vorbindu-se despre conștiință?

5) Știi tu că conștiința este vocea internă și că ea vorbește când îi dăm ocazia să o facă?

6) Îi vei da tu conștiinței libertatea să o facă?

7) Știi tu că conștiința ta este gardianul tău și de fapt același gardian al acestui Sanctum?

8) Și știi tu că acest gardian sacru va fi totdeauna prezent în acest sanctum pentru a te ghida și a te proteja?

Discipolul naiv îți face aceste cereri, și după ce a recitat alte câteva paragrafe de magie neagră în fața oglinzii, el zice: „În fața fraților mei și a seniorilor și în prezența gardienilor sanctumului, eu proclam că m-am apropiat de teroarea porții și că nu mi-a fost frică în sufletul meu. Eu locuiesc acum în prag, m-am purificat și am ordonat veritabilului „eu” (gardianul pragului), de a avea autoritate asupra corpului meu fizic și spiritului meu”.

Astfel discipolul naiv se trezește convertit în mag negru, sclav al gardianului porții și al tenebrelor.

Acest ritual de magie neagră, acum adaptat la secolul XX, este de o foarte mare vechime. Astfel, trecând discipolii prin

acest ritual din Arcadia antică, Belzebuth își începe cariera sa de demon. Din motive bine întemeiate, reformatorul tibetan Tsong-Ka-Pa va arunca în foc în 1387 toate cărțile de nigromancie care le-a putut găsi, dar câțiva Lamas-i nemulțumiți s-au dus la indigenii Bonzes și formează azi o puternică sectă de magie neagră împotriva lui Sikkim, a lui Bhoutan și a lui Nepal, secta unde se dau cele mai abominabile ritualuri negre.

Jamblique, marele theurg, zice: theurgia ne unește foarte tare cu divina natură; această natură se reproduce prin ea însăși și acționează prin propriile sale puteri. Ea este inteligența și ea este cea care menține totul. Ea este ornamentul universului și ne invită la adevărata inteligență, la perfecțiune și la a împărți perfecțiunea cu alții. Ea ne unește atât de intim cu toate actele creatoare ale Zeilor, proporțional cu capacitatea fiecăruia căci după realizarea riturilor sacre, acțiunea inteligenței Zeilor se consolidează în suflet până la ceea ce ea se identifică cu aceste acțiuni și este absorbită de esența divină și primordială; astfel este obiectul inițierilor sacre ale egiptenilor.

Jambilique invoca și materializa zeii planetari.

Suntem mai întâi alchimiști, apoi magi și în final theurgi.

Practicând magia sexuală, noi trezim năpârca și devenim teurgi. Tot secretul este de a învăța a se uni cu femeia și a se retrage fără a răspândi sămânța.

În misterele lui Eleusis, dansul gol, magia sexuală și muzica delicioasă erau ceva inefabil. Biserica gnostică a deschis porțile umanității întregi, și mi-a revenit mie, Aun Weor, de a răspândi înțelepciunea năpârcii printre umanitatea suferindă.

ELEUSIS

Manteia[1], *Manteia, Manteia…*

Muzica templului ne îmbată de acest cântec delicios…

Și de acest dans sacru.

Și exoticele preotese dansează cu impetuoasa frenezie a focului aducând lumină și zâmbet în acest colț de cer.

Manteia, Manteia, Manteia și șarpele de foc printre slăvite marmuri.

Și prințesa cu purpura sacră este fecioara arhaicelor orașe.

El este Hadit, năpârca înaripată, sculptată în vechile coloane de granit ca o Zeiță teribilă și adorată, înfășurată în

[1] Manteia înseamnă extaz în misterele străvechi ale lui Eleusis.

corpul zeilor ca un geniu al monoliților antici.

Și am văzut în nopți de sărbătoare Prințese delicioase pe ale lor paturi, și muza tăcerii surâdea pe altare printre mătăsuri și parfumuri.

Manteia, Manteia, Manteia, strigau vestalele pline de o nebunatică și divină frenezie, și zeii nemuritori le priveau tăcuți sub porticuri de alabastru.

Îmbrățișează-mă, iubire, privește-mă, ce te iubesc...

Și sfânta arcană fremăta, murmurând cuvinte delicioase...

Printre muzica și trandafirii acestui sanctuar sacru.

Dansați baiadere ale lui Eleusis în vibrația clopoțeilor voștri

Madlene ale încrucișărilor de drumuri, divine preotese...

▫ CAPITOLUL 4 ▫
CELE DOUĂ CĂI ▫

„Acum e momentul să pun în fața voastră două căi: cea a vieții și cea a morții”. (cartea lui Job)

La umbra lichiorului și a desfrâului crește floarea fermecată a delictului.

În mijlocul vijeliei și a orgiei, Belzebuth învață să joace sume mari de bani. Ori banii și păcatul original sunt coexistente; amândouă sunt tragedii umane.

Jocul a dus la ruină și la sinucidere dame elegante și bărbați vicleni, lucrători pătimași și jucători boemi...

Belzebuth învață viciul jocului și râde bucuros în desfrâu prin zgomotul sec al zarurilor ce le aruncăm și sunetul alegro și triumfal al sticlei ce o destupăm.

Dar un personaj misterios nu scapă niciodată prilejul de a asista la orgie: acest personaj cu chip sinistru era acoperit de o tunică neagră în stilul Arcadiei și cercei mari de aur strălucesc mereu în urechile sale.

Ce mister învăluie acest sinistru personaj?

Era acesta, din întâmplare, geniu de lumină venit din sfere îndepărtate?

Era el poate un senior luminos al flăcării sau un vechi locuitor al unei epoci străvechi deja ofilite? Nu, nimic din toate astea: acest om nu este decât un oribil și un monstruos ce încălca legea: un mag negru. Belzebuth învăța acest magician negru anumite chei secrete pentru a câștiga vicii ale jocului. Prietenia se îmbină cu recunoștința și cu desfrâul și e ca și cum

sinistrul personaj conduce victima sa pe calea cea neagră...

Oamenii din era lui Saturn utilizau corpuri astrale și aveau statura înaltă; în această epocă, corpurile noastre umane nu sunt decât germeni cu posibilități de dezvoltare. „Intimii” umani actuali nu sunt, deci, decât o scânteie candidă care animă regnul mineral; dar Belzebuth era un om din această epocă pentru că avea un eu și știa că îl avea. Dacă ar fi urmat o cale restrânsă și strâmtă care conducea la lumină, ar fi terminat prin a fi un senior al mentalului, un fiu al focului, ca și prietenii săi dragi. Dar băutura, plăcerile, focul și păcatul trupesc, cu florile lor exotice de-o frumusețe malignă și seducătoare hipnotizează pe cei slabi și îi duc în abis.

Belzebuth devine amic intim cu sinistrul personaj care cu cheile sale minunate îl aducea înapoi triumfător în viciul jocului și în final vine o zi unde el era, din nefericire, bine pregătit pentru a primi prima inițiere de magie neagră într-un templu tenebros... Maestrul său i-a făcut promisiuni inefabile, i-a vorbit despre atâta dragoste și justiție, că era imposibil să se îndoiască de el, mai ales că-l făcea mereu să iasă câștigător la joc cu ajutorul secretelor minunate.

Cum astăzi, studenții școlii Amorc se pot ei îndoi de Imperatorul ordinului lor sacru, sau de „Sfintele lor Ritualuri”? Cel ce va cădea nu vede groapa.

Ritualul primei inițieri tenebroase pe care discipolul Belzebuth l-a primit în templu, a fost același prim ritual pe care studenții lui Amorc îl săvârșesc azi în sala lor pentru a primi primul grad. Așa cum, după rit, studentul primei trepte al lui Amorc rămân sclavi ai gardianului pragului, la fel Belzebuth rămâne sclav al gardianului pragului și își va începe cariera sa de demon.

Se poate întâmpla ca în timpul orelor de somn obișnuite, „Veritas”, Gurul negru aduce în corp astral discipoli ai primei trepte negre și îi supune unui rit foarte curios. Discipolul se învârte de câteva ori în jurul unei mese, lovind-o, și primind în continuare o cărămidă din mâinile inițiatorului, care pronunță solemn aceste cuvinte: „Sub Diavol, nu o uita”. Discipolul îngropa apoi cărămida în pământ. Această ceremonie simbolizează faptul că bietul discipol a pus fundamentul stării sale de ucenic al Lojei negre, și că trebuie de-acum să se supună ordinelor fraternității negre. După aceasta se fac

anumite tratamente oculte victimei naive asupra chakrelor principale ale capului, pentru a le controla pentru fraternitatea neagră și îi aplică pe ceafă o lupă în formă de ochi pentru a influența principalii centri ai subconștientului său. Când discipolul se trezește în patul său, nu-și amintește nimic din ceea ce s-a întâmplat în astral.

Magicienii negri au mistica lor și cred mereu cu fermitate că sunt pe calea cea bună; nici un magician negru nu crede că este pe calea greșită.

Calea magiei negre este calea largă, plină de vicii și plăceri… Marielle, marea magiciană neagră, de-o frumusețe delicioasă și fatală, cu vocea sa încântătoare și chipul său tandru, aluneca suplu pe covoarele moi ale marilor și splendidelor saloane din cea mai înaltă aristocrație a nobilimii europene. Vocea sa seducătoare rezona în sărbătoare ca un poem de dragoste, ca un sărut al umbrelor, ca o muzică inefabilă. Era ceva ca romanța unei melodii sau ca o miraculoasă încântare a unei simfonii de Beethoven.

Marielle era marea magiciană, curtezana splendidă a tuturor curților Europei.

Cele 60 de suflete ale focului, cu părul lor alb, asemănându-se cu o grădină de albe mărgăritare printre parfumuri, mătăsuri și fracurile palatelor regale… Cele 60 de suflete ale focului erau o gradină de flori albe care sufla o respirație de mort.

Testamentul celor 60 de Elene a fost un testament de tenebre și de moarte, iar tu Angela, cu aceste haine regale cu lungă trenă, pari a fi logodnica dorită a unui amant ce nu va sosi niciodată. Tu pari a fi nimfa misterioasă a unui labirint delicios și încântător, frumusețea de neuitat sub catifelatele stele presărate ale nopții.

De câte ori te-am văzut, o Angela, printre oglinzile încântătoare ale acestui salon elegant al magiei, unde tu ești regina răului. Cum se cheamă, o, fiu al râului, această casă asemănătoare unei idile?

Ah! Acest Jahvesemo, salonul delicios al purpurei și al mătăsii. Aici nu domnește decât dragostea și frumusețea filială a abisului răului. Fiecare femeie este aici un poem, fiecare surâs o idilă și fiecare dans o romanță de dragoste de neuitat… talia flexibilă și delicată a fiecărei frumuseți maligne este cea a unei

baiadere, care se decupează în siluetă pe un peisaj misterios. Andramelek, bogatul și fastuosul magician negru al Chinei, zice că ființa umană este un înger și nu are, deci, motive de a suferi. El sfătuiește mereu pe prietenii săi de a se plasa în aristocrație, de a se îmbrăca precum prinții și de a câștiga mulți bani.

Cherinzi, K.H.-ul negru, vorbind în sens social, zice că discipolii trebuie să fie triumfători, și că cel ce nu va fi triumfător, nu poate fi discipolul său.

Magicienilor negri le plac păcatele trupești, și ca pentru a se putea justifica, ei zic că este un entuziasm divin. Magicienii negri știu prea bine că sufletele se îndepărtează de Intim, se dezintegrează în abis, dar Cherenzi, purtător de cuvânt al învățăturilor fraților tavernelor tenebroase, zic că sufletul nu o decât un veșmânt și că trebuie să se dezintegreze, pentru că tot ce-i interesează pe ei, este „ființa reală” și că aspiră să construiască cuibul lor în absolut. Aici este mistica periculoasă a magiei negre. Un neofit în știința ocultă cade ușor în această filosofie de o frumusețe teribil de malignă și seducătoare…

Magicienii negri îl urăsc și îl detestă pe Christ… îl consideră ca pe un personaj rău. Cherenzi, K.H.-ul negru, zice că domnul Christ nu a fost inițiat, pentru că nici un inițiat nu se lăsa ucis. Magicienii negri din San Jose în California „sunt mai diplomați” … datorită banului! Cu această filosofie a tenebrelor, magicienii negri își fac mistica lor, și plini de înălțare, ei beau, coabitează și se distrează… asistă la marile lor festinuri și dansează delicios în saloanele lor elegante, se bucură din plin de plăcerile vieții și râd în brațele depravării…

Calea largă și plată este ușoară și spre această cale facilă și veselă s-a orientat Belzebuth, galantul simpatic și de frumoasă prestanță al anticei Arcadie… Îngustă este poarta și strâmtă este calea care duce la lumină și foarte puțini sunt aceia care le găsesc… Calea care duce spre lumină este plină de mărăcinișuri și dc spini. „Mulți sunt cei chemați, dar puțini sunt cei aleși”.

Și în evoluția noastră terestră, cea mai mare parte a sufletelor se pierd; pentru toate aceste suflete este calea neagră plină de vicii și de plăceri care a fost cea mai facilă și era mai sensibilă.

Evoluția umană a eșuat! Doar un pumn de suflete se va uni cu Intimul și va intra în împărăția îngerilor. Majoritatea

sufletelor umane se vor dezintegra în abis de-a lungul secolelor și ***eoni***[2] printre tenebrele exterioare, plânsete și scrâșniri de dinți.

Christ, Divinul Mântuitor al lumii, a venit să deschidă public cărarea inițierii pentru umanitatea întreagă. Calea întortocheată a Divinului Rabbi al Galileei este calea inițierii pe care inițiatul trebuie să-l parcurgă în drumul său spre Golgotha de la „înalta inițiere”, unde sufletul se unește cu Intimul și se imortalizează, atingând sufletele inefabile ale plerome-ului.

Un somn de secole impenetrabile se așterne peste slăvitele și sacrele mistere. Cuvântul face carne, trup, stă ascuns în fundul corăbiei noastre sfinte, așteptând momentul suprem al reînvierii noastre. Doctrina sfântă a cunoașterii lumii strălucește ca un fiat luminos și spermatic al primei clipe, și vergeaua lui Aaron continua să aștepte cu nerăbdare trecerea năpârcii.

Sfânta Biserică Gnostică este paznicul gelos de la „Pistis Sophia „, unde se află scrise toate învățăturile Divinului Rabbi al Galileei, și vedem strălucind pe fondul epocii antice și dureroasa cale, pe unde au trecut toți maeștri umanității.

□ CAPITOLUL 5 □ BASTONUL PATRIARHILOR □

Belzebuth, de fiecare dată mai avid de înțelepciune, realiza fidel și sincer toate ordinele pe care instructorul său sinistru i le dădea. El a învățat să cunoască calea curgerii seminale și și-a trezit negativ Kundalini a sa prin procedee desfrânate și de concentrare, cum le învață Omar Cherenzi Lind în cartea sa întitulată Kundalini sau Șarpele de foc a puterilor noastre magice.

Crepusculul nopții cosmice întindea catifelele aripilor sale misterioase peste văile profunde și enormii și giganții munți ai vechii Arcadii. Viguroșii copaci milenari, ultimele vestigii ale strămoșilor necunoscuți, au văzut deja căzând de-a lungul numeroșilor ani frunzele toamnei, și par acum a seca definitiv pentru a cădea în brațele morții. Corpurile noastre actuale se aseamănă deja cu cele ale fantomelor umane și intimii umanității noastre actuale au primit deja veșmântul lor cel mai fin.

Teribilele cutremure de pământ au clătinat Arcadia și am

[2] Forme de manifestare ale divinității supreme unice, la filosofii gnostici – nota trad.

simțit peste tot suflând o răsuflare de moarte; din această imensă multitudine de ființe umane au ieșit două clase de ființe: îngeri și demoni.

Antica frumusețe a galantului cu o măreață prestanță din Arcadia, a dispărut. Corpul său s-a acoperit de păr și a luat înfățișarea unei gorile. Ochii săi au luat aspectul criminal și oribil al ochilor unui taur, gura sa a prins proporții uriașe și cu oribilele sale fălci se prezintă ca și gura unui animal lacom. Capul cu un craniu enorm, mâinile și picioarele sale diforme și gigantești îi dau aparența unui monstru oribil, corpolent și enigmatic. E acolo Belzebuth, galantul enigmatic și elegant al străvechii Arcadii.

Erau toate acestea pentru a ajunge la această oribilă monstruozitate, de aceea a trecut prin toate aceste inițieri sacre în templu? Era acesta nectarul științei, ori lichiorul înțelepciunii la care el aspira?

Înțelepciune, divină comoară, tu care mă arzi cu focul tău când aș vrea să plâng, nu plâng și dacă plâng tu mă consolezi.

A fost odată ca niciodată un bătrân tăietor de lemne în ținut, care nu știa nici să scrie nici să citească.

Lui nu-i plăcea decât să tranșeze cu securea sa și simțea pofta de a trăi.

El stropea ogorul cu ale sale lacrimi, și resimțea iubirea înțelepciunii.

Obrajii săi palizi surâdeau și se îmbăta de dragoste și poezie.

Înțelepciune, înțelepciune, înțelepciune, cum tu mă arzi, exclama moșneagul ce murea sub blondele stele.

Înțelepciunea, lichior al zeilor, e un lichior care otrăvește, și spiritul meu va trece pe un drum foarte dur.

Ea e teribilă, o, Dumnezeul meu, tortura speranței, înțelepciune, pentru tine îmi ridic cupa, și sunt obosit de-atâta plâns.

Înțelepciune, ție îți cânt versurile mele, și aștept printre trandafiri dragostea care va reveni într-o zi.

Înțelepciune, divină comoară, tu care mă arzi cu jocul tău, când vreau să plâng, eu nu plâng și dacă plâng, tu mă consolezi.

Kundalini trezită într-o manieră negativă îl convertește într-o putere tenebroasă a naturii. În timpul desfrâului pasional, magicienii negri profită de ejacularea seminală pentru a face să urce spre cap prin metoda concentrării mentale, hormoni

vitalizatori secretate de glandele sexuale. După aceea îi trimite la inimă cu ajutorul mentalului, apoi inima îi trimite spre degetul mare de la piciorul drept, și așa ei trezesc negativ Kundalini și se transformă în monștri cu 7 capete despre care vorbește Apocalipsa.

Există la indieni, yoghini negri care îi instruiesc pe discipolii lor în această știință tenebroasă. Noi putem să reducem toate studiile profunde de ocultism la o sinteză: „năpârca”. Risipind sămânța, noi ne convertim în diavoli și nerisipind-o ne convertim în îngeri. Dacă năpârca urcă, noi suntem zei, iar dacă năpârca coboară, se formează în noi coada Diavolului și noi devenim demoni. Coada diavolului este o prelungire a contrapartidei astrale ale coccisului și rezultă din mișcarea năpârcii în jos, înspre pământ…

Kundalini este cârja patriarhilor, vergeaua lui Aaron, bastonul lui Brahma și sceptrul zeilor.

Practicând magia sexuală, alchimistul gnostic trezește Kundalini, care urcă prin conducta unui canal numit Sushumna; această năpârcă de foc este groasă la cei care au multă substanță christonică (sămânță) acumulată, și subțire la cei ce nu au multă energie sexuală înmagazinată. Trezirea pozitivă a lui Kundalini este acompaniată printr-o mare sărbătoare în templu.

Durerea teribilă se produce în coccis și focul serpentină își deschide un pasaj înspre sus, înspre cap. Trecerea de la un canon la altul se realizează după meritele morale ale discipolului. Aceste canoane sunt vertebrele șirei spinării; le numim de asemenea piramide.

Un act indignant oarecare coboară discipolul cu una sau mai multe canoane după gravitatea greșelii. Există 33 canoane pe care trebuie să le cucerim pentru a ajunge la înalta inițiere, care este uniunea cu Intimul.

Aceste 33 canoane sunt în raport cu 33 grade ale masoneriei, sunt 33 de ani ai vieții lui Christ. Numai maeștrii misterelor majore au gradul 33, cei doi 3 reuniți fiind simbolul uniunii materiei cu spiritul, cercul perfect al eternității, al cărui centru este pretutindeni, iar circumferința nicăieri.

Înalta inițiere se realizează când Kundalini a ajuns deja la cap, dar pentru că Kundalini urcă triumfătoare de-a lungul celor 33 de canoane, trebuie practicat literal toate învățăturile

sfintelor evanghelii; pentru a ajunge la înalta inițiere trebuie mai întâi să trecem prin cele 9 arcade: sunt cele nouă inițieri ale misterelor minore.

Pe măsură ce focul serpentin se ridică în coloana vertebrală, el trezește toate puterile omului, pentru că fiecare canon are numele său ocult și este în legătură cu puteri determinate.

Un anume maestru al misterelor majore povestește că înainte de a ajunge la înalta inițiere, a avut slăbiciunea de a cădea într-o anumită greșeală, și că Kundalini a sa a coborât deci patru canoane, și că a trebuit să lupte enorm pentru a le recuceri.

Probele înaltei inițieri sunt extrem de severe: discipolul trebuie să urmeze cărarea sfințeniei și a castității perfecte, dar când va ajunge la uniunea cu Intimul, omul se va converti într-un Maestru al Misterelor Majore și-ntr-un theurg.

▫ CAPITOLUL 6 ▫
EU ACUZ ▫

După o perioadă de repaos cosmic, viața va recapitula epoca lui Saturn și atunci începe epoca solară: pământul strălucea și sclipea având culorile inefabile ale luminii astrale, și materia universului era lumina astrală ea însăși. Corpurile fizice ale umanității noastre actuale s-au dezvoltat un pic mai mult și au primit corpurile vitale, care servesc azi drept bază în toată biologia umană.

Îngerii și Demonii epocii lui Saturn pluteau în atmosfera epocii solare...

Prin clarviziune, îl vedem pe Belzebuth, prințul demonilor, servitorul cu cele mai dăunătoare delicte. Membru activ al unui mare templu de magie neagră, el lupta intens pentru recrutarea de adepți printre umanitatea epocii solare și numeroase fură sufletele pe care le-a cucerit pentru templul său tenebros. Belzebuth coborî 13 trepte ale magiei negre și reuși a 13-a inițiere neagră, care-l transforma în prințul demonilor. Pe centura sa el purta sinistrul cordon cu 7 noduri, ca cel ce utilizează pretinși Cavaleri Templieri ai magiei negre Omar Cherenzi Lind și membrii școlii de magie neagră Amorc din San Jose în California.

El se dădu înapoi abil de la manipularea mentalului și primi cuvântul pierdut al magilor negri, care se scrie Mathrem și

se pronunță Ma”th”rem. Deasupra capului său pletos, el punea boneta magiei negre, și-și acoperea umerii săi largi și păroși cu capa neagră a prințului demonilor. Pe fruntea sa apăreau coarnele diavolului. Aceste coarne sunt semnul animalului. El se familiariza cu toate cuvintele de trecere (parolele) și se convertea într-un mare ierarh al logiei negre, într-un adept al mâinii stingi.

Magii negri ai lui Amorc din San Jose de California au câteva parole foarte curioase pentru a se recunoaște între ei: Arco este parola pentru cei de gradul doi; Kheira, pronunțat „que-i-raa” pentru cei de gradul trei; Mathra, parola pentru cei de gradul patru (pronunțat Ma”th”ra). Aceasta din urmă este parola pierdută a magilor negri, numele unui templu de magie neagră numit Mathra. Acest templu este situat în stare de jinas în muntele lui Pico sau Pico de munte, în Azores.

Eu, Aun Weor, foarte vechiul hierofant al misterelor Egiptului, acuz această instituție neagră al delictului de fraudă în fața judecății conștiinței publice.

Acuz această instituție neagră de a ne fi atribuit nouă, egiptenilor antici, ritualuri de magie neagră, pe care noi, în Egipt, nu le-am utilizat niciodată. Acuz pe Amorc de California de delictul de profanare. Acuz pe Amorc de California de comerț de suflete. Acuz pe Amorc de California în fața judecății conștiinței publice de oribila fraudă de a face pe discipolii săi naivi să creadă că este vorba de o instituție albă.

Oameni ai Statelor Unite, ridicați-vă ca un singur om pentru a termina o dată pentru totdeauna cu aceste grote de corupție ce conduc milioane de suflete spre abis. Popor curajos, popor eroic, ora marii revoluții a sosit, și noi toți ființele umane trebuie să ne reunim în jurnl divinului Rabbi din Galileea, care pe vârful Golgota a exclamat: Doamne, Doamne, cum mai glorificat!

Degeaba strigau magii negri ai gradului cinci parolele lor: „Astro”, pentru că această peșteră de magie neagră va merge spre abis unde este marele animal și falsul profet.

Degeaba striga Zocas, Zocas, Zocas, Zocas, oribila victimă de gradul șase, pentru că tăișul sabiei justiției cosmice pecetluiește glasurile lor printre oribilele tenebre ale disperării unde nu auzim decât plânsete și scrâșniri de dinți.

Iar voi, mistici negri ai celui de-al șaptelea grad, degeaba

ardeți sarea vrăjitoarelor cu alcool și cu tămâie.

Gardianul dezgustător al sanctumului vostru nu vă va putea salva de tenebre și de disperare, pentru că mileniul a sosit și toate persoanele care nu sunt aproape de Christ vor merge în abis, chiar și atunci când ele strigau cu disperare Mathrem, Mathrem, Mathrem.

□ CAPITOLUL 7 □
ATOMUL NOUS □

Belzebuth, prințul demonilor, va îngropa rândurile legiunii sale cu noi adepți, pe care-i va recruta cotidian, printre oamenii epocii solare și așa el se convertește în ierarh al legiunii. Universul sclipea și strălucea plin de o inefabilă frumusețe, Umanitatea epocii solare era analoagă umanității tuturor epocilor, și printre oamenii acestei epoci a existat unul care s-a străduit de-o manieră superlativă pentru a ajunge la perfecțiune. Acest om a fost mal târziu Christ, divinul Rabbi al Galileei, Logosul Solar.

A existat în epoca solară un alt templu al magiei negre, unde au fost inițiați numeroși oameni care mai târziu s-au transformat în demoni. Astaroth a fost inițiat în acest templu negru gigantesc.

Când după milioane de ani se va apropia noaptea cosmică a acestei epoci solare, cei patru seniori ai flăcării vor dota intimii umani actuali cu suflet spiritual sau corp budic, care este corpul intuiției.

Vehiculul intuiției este legat direct de inimă. Inima este deci centrul intuiției. Chakra sau Floarea de Lotus a intuiției se rotește și strălucește de o extraordinară frumusețe. În această chakra există 7 centri atomici, care servesc drept instrument la 7 mari ierarhi cosmici pentru a acționa asupra minunatului nostru organism. Așa cum am mai spus în cartea noastră intitulată „Căsătoria perfectă sau Poarta de intrare a Inițiatului”, inima soarelui este construită într-o manieră analoagă cu inima organismului nostru uman. Așa cum există în soare 7 ierarhi care dirijează cele 7 raze cosmice, la fel în inima noastră există 7 minți care aparțin la 7 ierarhi cosmici.

Și la fel cum Soarele are un nucleu atomic central, la fel inima noastră conține un nucleu central, care este atomul nous, care este sediul lui Brahma în noi. Acest atom este primul centru vital care se pune în funcțiune în făt și ultimul care

cedează de a trăi „în organismul nostru”.

Acest atom conține mentalul, viața, energia și voința omului, și are o aură luminoasă opalescentă care iradiază într-o manieră splendidă.

La sfârșitul epocii solare, umanitatea acestui timp va ajunge la starea angelică, și aceștia sunt arhanghelii de astăzi.

Cel mai înalt inițiat al lor a fost Christ, dar nu toți oamenii acestei perioade vor ajunge la acest stadiu, pentru că majoritatea se vor converti în demoni.

Jahve, polul contrar al lui Christ, a fost cel mai mare inițiat negru și cel mai tenebros din acea epocă. O dată ajunsă noaptea cosmică, universul părea că se scufundă în haos. Natura întreagă va intra într-un somn fericit... Sămânța tuturor celor vii va fi lăsată în brațele somnului... și harpele lui Elohim vor vibra delicios în spațiile infinite.

□ CAPITOLUL 8 □
MENTALUL ȘI INTUIȚIA □

Omul mental rezidă în cap cu cele 7 porți ale sale. Creierul este făcut pentru a elabora gândul, dar nu este gândul. Creierul nu este decât instrumentul corpului mental.

Corpul mental este un organism material, dar nu este un organism fizic. Corpul mental are ultra-psihologia sa, ultra-biologia sa și patologia sa internă pe care oamenii de știință actuali nu o cunosc în întregime. Corpul mental este învăluit de o membrană mătăsoasă care îl protejează și-l menține în contact cu sistemul nervos cerebro-spinal. Această membrană este armura argintată a corpului mental și această armură este toată acoperită de „conuri trunchiate” numiți „module”, care sunt simțurile corpului mental.

Printre acești centri senzoriali ai corpului mental, există unul care îi permite să mânuiască curenții seminali individuali și universali. Există de asemenea în corpul nostru mental anumite simțuri care ne permit a primi din înțelepciunea diferitelor stele. Partea inferioară a armurii noastre este menită a forma circumvoluțiunile creierului. Corpul mental are un nucleu atomic care îi servește drept bază: acest nucleu este atomul maestru al mentalului. Atomul maestru al mentalului conține toată înțelepciunea naturii și cel care prin meditație internă învață să comunice cu acest atom, poate primi învățături și instrucțiuni de la înțelepciunea cosmică pentru că acest atoni este înțelept.

Maestrul-atom rezidă în sistemul nostru seminal, dar practicând magia sexuală, atomul urcă spre cap și ne iluminează atunci în lumea mentală.

Armura argintată strălucește precum aurul când practicăm magia sexuală, pentru că milioane de atomi transformatori de foarte înalt voltaj o acoperă și o transformă în întregime. Atunci apare trezirea conștiinței și aristocrația inteligenței. De-abia atunci putem vorbi despre cultura mentală și de transformarea etică.

Cum poate domnul Cherenzi să vorbească despre sublimarea umană, de întrecerea de sine autentică, și de rezultate imediate fără a poseda o cultură mentală?

Cunoaște oare domnul Cherenzi relația intimă ce există între sexualitate și mental? Înainte de a continua cu impostura sa de „avatar”, domnul Cherenzi ar trebui să studieze psihanaliza lui Sigmund Freud pentru a învăța să cunoască toate noțiunile elementare despre sexualitate în raport cu mentalul.

Crede, oare, domnul Cherenzi că jucându-se fotbal, urcându-se pe cal și selecționând senzațiile, va reuși ceea ce el numește pompos „cele mai noi concepții”, „cultura mentală”, „aristocrația inteligenței” și renașterea spirituală?

Crede domnul Cherenzi că cu ajutorul micului său sistem generos de controale mentale, discipolii săi vor reuși să atingă intuiția?

Cele 10 mici reguli ale celei de-a patra lecții al cursului său ezoteric sunt bune pentru a fi vândute domnului Israel Rojas pentru ca el să facă un bun comerț. A vorbi despre pragmatism pozitiv, fără ca discipolul să fi trecut printr-o regenerare sexuală, este culmea neghiobiei.

Cum un individ degenerat de cancerul pasiunii carnale ponte vorbi despre viața metodică și plină de atenție?

Cum un individ al cărui corp mental nu a fost încă transfigurat de atomii transformatori poate vorbi despre asocierea de idei și de dorințe?

Cum cel care încă nu și-a pus atomul maestru pe tronul binemeritat poate vorbi despre expansiune mentală?

Cum cel care ejaculează poate vorbi despre mentalul creator?

Domnul Cherenzi nu știe oare că gândurile care nu sunt penetrate de energia determinantă a naturii (energia sexuală)

se dezintegrează?

Domnul Cherenzi ignoră că energia determinantă este energia sexuală?

Cum un individ a cărui glandă pineală este atrofiată de plăcerile trupești poate vorbi despre curaj, voință și triumf?

Ignoră domnul Cherenzi relațiile intime ce există între glanda pineală și „glandele sexuale? Domnul Cherenzi ignoră că glanda pineală este centrul emițător al gândului?

Cum un individ al cărui creier este vlăguit de viciul ejaculării ponte vorbi de concentrare mentală?

Cum îndrăznește domnul Cherenzi să zică discipolilor săi să suprime eforturile inutile fără a le da o orientare bine definită?

Cum un individ care nu este întâlnit el însuși, și care din cauza magiei negre s-a îndepărtat de Intim poate vorbi de satisfacție personală și de a se mărgini la el însuși?

Cum un suflet slab poate să-și facă față lui însuși?

Domnul Cherenzi nu-și dă seama că sufletele îndepărtate de Intim sunt vlăguite?

Domnul Cherenzi nu este nimic, mai mult decât un „arivist”, un „parvenit”, un megaloman care își consacră el însuși un destin de avatar, de fals profet.

Critica rațiunii practice este un lucru, iar critica rațiunii pure este altul. Concepțiile conținute în critica rațiunii practice sunt fondate pe percepții senzoriale externe iar concepțiile criticii rațiunii pure se alimentează cu idei a priori și cu intuiții.

Cherenzi ignoră totalmente filosofia lui Emmanuel Kant, marele filosof din Koenigsberg. Cherenzi, cu micul său sistem de control și de selecții de senzații, nu caută decât să-i facă pe discipolii săi sclavi ai criticii rațiunii practice, al mentalului inferior și ai mentalului concret. Toate acestea sunt magie neagră pură și simplă; cu aceasta nu facem decât să convertim discipolul în sclav al senzațiilor externe și în magicieni negri. Ce spune Cherenzi despre critica rațiunii pure?

Ce spune Cherenzi despre Brahma-Vidya și despre în Intimi?

Cunoștea Cherenzi intimele relații psiho-somatice ale lui Brahma-Vidya? Cherenzi va fi el un Sannyasin al gândului? Cherenzi va fi el un Demiorfla al mentalului? Va fi el, Cherenzi un student al lui Azug, cartea înțelepciunii orientale?

Nu, dragi cititori. Cherenzi nu este decât un arivist, un paranoic, un megaloman care se auto-consacră avatar, și un fals profet.

Brahma-Vidya este mentalul Intimului. Mentalul Intimului este fructul său, extractul tuturor experiențelor dobândite de corpul mental.

Brahma-Vidya este corpul aureolat al victoriei menționată în cartea „Zei atomici”.

Mentalul ca mental este un lucru și mentalul ca instrument este altul. Din uniunile momentane ale lui Brahma-Vidya cu corpul mental, rezultă marile iluminări cosmice: sufletul care este atunci unit cu Intimul se ridică în marele suflet al lumii, supra-sufletul lui Emerson, și înțelege toate minunile macrocosmosului; dar pentru a realiza aceste minuni, trebuie să avem deschis ochiul lui „Dangma”; și ochiul este intuiție.

Cel care este deja intuitiv, are un corp mental constituit în mod special. Nucleul unui anume mental este un cerc de-o culoare violacee strălucitoare. Cartea Azug numește Damiorfla un mental de asemenea organizat. Un Damiorfla nu se apleacă în fața puterii răului și nu mai este sclav al lui „maya” (iluzia).

Cel care vrea să studieze Azug-ul, cartea înțelepciunii orientale, trebuie mai întâi să se supună la mari și teribile probe inițiatice. Am primit această carte din inimile autenticului maestru al înțelepciunii Kout-Hami (K.H.).

Micul sistem generos Cherenzist, care se bazează pe a trăi selecționând mereu senzații și stimulând mentalul cu tot mai multe controale, nu ajunge decât să facă discipolul sclav al mentalului animal și al nu mai puțin fatidicului intelect. Toate acestea sunt pură magie neagră. Cu acest gen de învățături nu ajungem să obținem decât o separare totală între monadă și personalitate, și este cu precizie ceea ce cercetează domnul Cherenzi, pentru că monada nu îl interesează. El nu înapoiază un cult decât gardienilor pragului, animalului intern.

Cherenzi, Paul Yagot, Marde șî Arkinson n-au fost decât mari șarlatani, pietiști și paranoici care nu au cunoscut decât activități inferioare de înțelegere. Care dintre ei a cunoscut ultrapsihologia și ultrabiologia corpului mental? Marea majoritate a acestor psihologi practicieni cu limbaj bombastic, cu ale lor faimoase introjecțiuni psihologice, nu cunosc decât reacțiuni senzoriale și atavisme subconștiente. Dar care dintre

ei cunoștea structura corpului mental al unui Brahmin? Care dintre ei cunoștea utilizarea și manipularea tridentului? Toți acești mari psihologi moderniști nu sunt decât niște analfabeți în domeniul lor.

Rațiunea este un lucru și intuiția este un altul. Rațiunea se alimentează numai cu percepții senzoriale externe. Prin intermediul simțurilor, ea sesizează sau primește impresii și elaborează senzații. În consecință ea este negativă și limitată.

Raționalul crede că va ajunge la adevăr cu ajutorul bătăliei antitezelor, care divizează mentalul și-l fac incapabil să înțeleagă adevărul.

Numai intuitivul știe să asculte vocea tăcerii, și adevărurile eterne ale vieții se reflectă cu o radiantă frumusețe în liniștea mentalului său.

Raționalul convertește mentalul său într-un câmp de bătălie. Plin de prejudecăți, de frică, de pofte, de fanatisme, de teorii, și concluziile trebuie întotdeauna să-i fie favorabile. Un lac tulbure nu va putea niciodată să reflecte soarele adevărului.

Mentalul intuitivului curge senin și silențios, departe, foarte departe de bătălia neagră a antitezelor și de furtuna exclusivismelor.

Mentalul raționalului este ca un vapor care nu știe decât să schimbe cheiurile, și pierind de la aceste cheiuri care se numesc școli, teorii, religii, partide politice, etc., acționează și reacționează după percepte deja stabilite. Un anume mental este sclavul energiilor stagnante ale vieții, în consecință are complicații și durere.

Fiii intuiției, aidoma aripilor rebele, se ridică mândri spre soarele marilor adevăruri inefabile, eliberați de orice sentiment de frică, de toate dorințele de acumulare, liberi de secte, religii, școli cu prejudecăți sociale, fanatisme de grupări, pofte, teorii, intelectualisme, ură, egoism, etc.

Mentalul intuitivului curge delicios, senin și silențios, ca o sursă cristalină, de o frumusețe strălucitoare, pe tronul august al gândului. Corpul mental al intuitivului este un vehicul minunat al Intimului. Mentalul intuitivului acționează numai sub bagheta Intimului și datorită acestuia rezultă acțiunea dreaptă, gândul just și emoția corectă.

Omul care nu acționează în lume decât sub direcția Intimului, este fericit pentru că el este departe de orice fel de

complicații și de conflicte.

Pentru a ajunge pe piscurile inefabile ale intuiției, e necesar a trăi în acord integral cu înțeleptele învățături pe care Divinul Rabbi al Galileei le-a adus pe pământ. Sunt învățăturile lui Christ care ne conduc pe culmile inefabile ale intuiției. Ceea ce este interesant este de a ne comporta în lumea fizică în acord perfect cu înțeleptele învățături ale Maestrului. Ceea ce este interesant este de a face învățăturile lui Christ carne și sânge în noi.

Christ nu a venit să fondeze religii; Christ a venit pentru a ne uni cu Intimul (Tatăl nostru etern).

Toate învățăturile lui Christ au ritmul muzical al planului marilor maree ale vieții, care este lumea budhică sau intuițională. Mantra *„AUM MASSI PADME YUM”* vocalizată 10 minute pe zi, dezvoltă intuiția. Această mantră se pronunță astfel: *„aaauuummm... mmaasssiii... padmmee... yyooommm...”*

Este mantra intuiției.

Practica învățămintelor Creștine trezesc chakra inimii în noi și pun în activitate corpul budic sau corpul Intuiției, care ne conduce la înțelepciune și la fericire eternă. Magia sexuală face parte din învățămintele pe care Christ le-a dat în secret celor 70 de discipoli, și pe măsură ce practicăm învățămintele creștine, corpul eteric se reorganizează în întregime, amplificând volumul celor doi eteri superiori; un anume centru care se formează în cap coboară la inimă și organizează acest centru pentru intuiție.

Nerisipindu-ne forța noastră creștină, se formează o fașă protectoare în jurul corpului eteric și în acest fel acest corp rămâne protejat de curenții externi. Corpul fizic devine de asemenea mai rafinat și mult mai puternic și chipul el însuși se transformă și devine mai frumos.

Învățăturile Logosului Solar operează asupra tuturor corpurilor noastre interne și le convertesc în instrumente rafinate ale Intimului. Important este să trăim aceste învățături în viața practică. Membrii lui Amorc confundă lamentabil mentalul cosmic cu conștiința cosmică. Undele mentalului sunt un lucru și undele conștiinței sunt altul.

Mentalul se hrănește din conștiință.

Conștiința cosmică reunește undele rafinate ale mentalului.

Tridentul simbolizează jocul triplelor forțe ale atomilor transformatori ai mentalului…

Corpul mental nu este „eul”. Corpul mental nu este decât un instrument al „eului” și pretenția pe care o are domnul Cherenzi de a face din discipolii săi sclavi ai acestui instrument material, este culmea prostiei.

Mentalul intuitivului este cupa inefabilă plină de înțelepciune.

Mentalul intuitivului este cupa lui Saint-Graal, plină de sângele martirului de pe Golgota.

Mentalul intuitivului este cupa sacră a lui Plerome, cupa sacră a lui Samadhi, lichiorul zeilor, Soma care este băută de seniorii mentalului, lichiorul dragostei, lichiorul budhic, vinul luminii care a fost transmutat în creuzetul de foc al frumoasei Elene. Este cupa zeilor nemuritori!

ELENA

Salutare! Salutare! Zei nemuritori, pentru voi ridic cupa delicioasă și pentru fecioara celor șapte portaluri.

Ridic cupa pentru Elena cea cu chip maiestuos și ei îi dedic cântecele mele sub porticurile nemuritoare ale templului său liniștit.

Elena, umple-mi cupa cu vinul intuiției, Elena varsă în vaza mea amfora ta de amor…

Elena, consolează inima mea îndurerată, vreau să gust din lichiorul înțelepciunii și odată alungată durerea…vreau să mă îmbăt de lumină și de poezie și să mă trezesc în brațele dragostei sale.

Frumoasă Elena, te iubesc, tu ești dalta filosofiei, tu ești focul arcanei, tu ești amfora înțelepciunii și logodnica dorită de înțelepți.

Purpura și aurul anticei Ithaca le pun la picioarele tale O, Elena!

Pun la picioarele tale luxul Atridei, o tânără și nobilă fiică, depun la picioarele tale vapoarele grecești.

O, zeiță senină, pun la picioarele tale toate cetățile antice, O, frumoasă Elena.

Elena, umple-mi cupa cu vinul intuiției. Varsă în vaza mea amfora ta de dragoste.

◻ CAPITOLUL 9 ◻
PERIOADA LUNARĂ ◻

O dată trecută noaptea cosmică a perioadei solare, se vor ivi zorii perioadei lunare. Viața va recapitula toate stările perioadei cosmice trecute și după acest proces de recapitulare, perioada lunară va începe în toată plenitudinea sa peste pământul nostru eteric, numit pământ-lună. Oamenii epocii lunare erau de statură mică și corpurile lor erau din materie eterică. Ei își construiau casele lor sub părnânt, deși își puneau la suprafață acoperișuri asemănătoare cu cele ale caselor actuale. Ei făceau comerț, munceau și se distrau ca noi. Populațiile lor urbane erau mici și legate între ele ca și ale noastre prin drumuri și cărări.

Aveau de asemenea automobile asemănătoare cu ale noastre și munții lor, transparenți ca și cristalul, erau de-o culoare albastră, sumbră, foarte frumoasă; este culoarea albastră pe care o vedem în munții îndepărtați, este eterul. Tot pământul nostru antic era de această frumoasă culoare.

Vulcanii erau în continuu în erupție și era mai multă apă decât în epoca noastră actuală; puteai vedea peste tot lacuri imense și mări întinse... În timpul acestei perioade lunare îl vedem pe Belzebuth trăind într-o casă enormă construită sub pământ. Acolo își instruia discipolii într-un vast salon. Era îmbrăcat cu o tunică cu dungi negre și roșii și purta un turban și o capă de aceeași culoare. Era un magician negru cu corp înalt și robust. Toți chelas-ii negri îl venerau profund.

Belzebuth aven două cărți: una din care le citea discipolilor săi și îi instruia, și o alta care era studiată numai de el în secret. Numeroși au fost adepții pe care i-a cucerit pentru magia neagră printre oamenii epocii lunare.

Flora și fauna acelui timp erau foarte diferite de ale noastre; noi vedem prin clarviziune vegetale minerale, adică organisme semi-vegetale și semi-minerale, la fel ca și vegetale semi-animale, etc., în fine cele trei regnuri ale naturii nu erau complet definite ca și acum; în acea epocă un regn se confunda cu celălalt. Era la copaci o tendință marcată de a lua forme concave cu ramurile și frunzele lor, cele care îi făceau să semene cu niște umbrele gigantice.

După toate acestea, întrezărim existența unei tendințe marcate de a se înclina „înspre jos”, adică spre condensarea pământului nostru actual. Natura, în toate părțile sale este o scriere plină de viață și cu această scriere plină de viață ea își

face desenele sale.

Vedem din contră în epoca noastră actuală a celui de-al XX-lea secol, o tendință marcată a omului de a construi edificii înalte și de avioane tot mai rapide, etc. Arbuștii noștri actuali nu vor să se încline, mai degrabă se ridică către înalt, spre soare, iar pământul nostru a ajuns acum la maximum de condensare materială și aspiră acum să se ridice din nou, să se „reeterizeze” … În realitate eterul inundă aerul și-l eterizează din ce în ce mai mult că la sfârșitul marii rase ariene, eterul se va face în totalitate vizibil în aer, și atunci creaturile care trăiesc în eter vor împărtăși cu omul toate activitățile lor.

În timpul perioadei lunare, corpurile fizice ale umanității noastre actuale vor ajunge la un mai mare grad de perfecțiune și atunci noi vom primi corpul astral. Noi, oamenii de azi, suntem animalele perioadei lunare, iar îngerii și demonii perioadelor antice pluteau în atmosfera eterică a pământului nostru lună; erau vizibili și tangibili pentru toată umanitatea. Omul înțelegea arhanghelii sau creaturile focului în spatele focului, vulcanii în erupție și seniorii formelor în spatele tuturor formelor existente. Fii vieții reglau funcțiunile vitale a tot ceea ce există și creaturile elementale a celor 3 elemente ale naturii coabitează cu oamenii.

Au fost seniorii înțelepciunii care ne-au dotat cu corpuri astrale, și-au fost seniorii personalității care ne-au dotat cu această personalitate pe care teozofii o privesc azi cu atâta dispreț.

La sfârșitul acestei perioade lunare, Intimii umanității actuale vor primi corpul spiritului uman, numit corp de voință, pe care Krishnamurti îl disprețuiește atât.

Voința este puterea cu care noi dominăm pasiunile noastre și ne vom converti în zei.

Respectând legea alchimistului gnostic, care este de a introduce membrul viril în vagin și de a-l retrage fără a revărsa sămânța, focul pasiunii se transmută în lumină astrală și atunci corpul astral se întărește și se umple cu lumină strălucitoare și toate fructele splendide a acestui minunat organism astral se scufundă în corpul voinței și-l înfrumusețează. Focul castității este focul spiritului sfânt. Și corpul spiritului sfânt este corpul voinței, numit mental abstract, corp cauzal; în realitate este corpul mentalului abstract care, inundându-se de foc prin

metoda magiei sexuale, se convertește în focul ielelor, și omul fermecat, îmbătat de spiritul sfânt, vorbește în toate limbile, spunând lucruri inefabile. Biblia gnostică zice textual: „Când ziua de Rusalii a venit, erau toți împreună în același loc, când, dintr-o dată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.

„Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se între ei, și s-au așezat câte una pe fiecare dintre ei”. „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească”. (cap.2, Faptele apostolilor versetele 1-4)

Jehova, spiritul sfânt, veghează asupra corpului spiritului sfânt din noi. El a fost cel mai mare inițiat al epocii lunare. La sfârșitul acestei mari perioade, umanitatea se va împărți în îngeri și luciferi, căci mulți sunt cei chemați, puțini sunt cei aleși.

Max Heindel și Steiner susțineau în operele sale că toată umanitatea se va salva, și aceasta se datorează ignoranței celor doi autori. Versetele 23-28 din capitolul 13 al sfântului Luca, spune textual:

„Cineva i-a zis: „Doamne, oare puțini sunt cei ce sunt pe calea mântuirii?” El le-a răspuns: „Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre și nu vor putea”. Odată ce stăpânul casei Se va scula și va încuia ușa, și voi veți fi afară, și veți începe să bateți la ușă, și să ziceți: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” drept răspuns, El vă va zice: „Nu știu de unde sunteți”. Atunci veți începe să ziceți: „Noi am mâncat și am băut înaintea Ta, și în ulițele noastre ai învățat pe norod”. El va răspunde: „Vă spun că nu știu de unde sunteți; depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrători ai fărădelegii!” Va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov, și pe toți prorocii în Împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară”.

Odată ajunsă noaptea cosmică a perioadei lunare, Jehova și îngerii săi, Lucifer și demonii săi se vor retrage de pe scena cosmică și toată natura va intra într-un profund repaos.

▫ CAPITOLUL 10 ▫
PERIOADA TERESTRĂ ▫

Odată trecută noaptea cosmică a perioadei lunare, universul se va condensa pentru a deveni nebuloasa despre care ne vorbește Laplace. A fost atunci începutul epocii fizico-

chimic în care noi trăim. Natura va recapitula perioadele cosmice trecute, asemenea descrierii alegorice din Geneză.

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor”. (Geneza cap. I, versetele 1-2)

Atunci a fost timpul nebuloasei lui Laplace, în timpul căreia pământul recapitula epoca lui Saturn. „Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Și a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric”. (versetele 2-4 din Geneză)

Moleculele caldei și obscurei nebuloase vor intra în frecare, sub puternicul impuls al cuvântului pierdut al creatorului și nebuloasa va deveni atunci de foc.

Aceasta a fost epoca hiperboriană, în timpul căreia atomii solari provenind din epoca solară intrară în activitate. Pământul nostru era atunci un glob de foc plin de înțelepciunea focului și de lumina produsă de acel foc. Și în acest gloh înflăcărat au trăit arhanghelii, care au fost oameni ai epocii solare, și care se exprimau în toată plenitudinea înțelepciunii lor.

„Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape și ea să despartă apele de ape”, și așa a fost”.

„Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață; aceasta a fost ziua a doua”. (versete 6,7,8 ale cap. I din Geneză), Aici Biblia continuă să vorbească de recapitularea perioadei solare: globul înflăcărat intrând în contact cu regiunile umede interplanetare produc vapori de apă și se formează nori imenși care, condensându-se, cad sub formă de ploaie, producând puțuri și mări imense care clocotesc în mod constant la suprafața globului arzător și norii vor separa apele cerului de apele globului arzător. „Și Dumnezeu a zis: „Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului, și să se arate uscatul!” Și așa a fost”.

„Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun”. (versete 9,10 cap. I Geneza)

Puțurile de apă care clocoteau constant pe globul arzător veniră să se cristalizeze sub formă de increțiuni, pe suprafața

globului arzător, și așa se împlinește cuvântul creatorului care zicea: „Să apară uscatul, și Dumnezeu a numit uscatul pământ”. Așa s-a format prima crustă terestră numită Lemuria.

În această epocă lemuriană, pământul a recapitulat perioada lunară, căci este o lege a vieții ca natura să recapituleze toate manifestările trecute înainte de a iniția noile sale manifestări.

Cel ce vrea să cunoască obiectiv toate procesele evolutive ale umanității, să observe evoluția fătului uman pierind chiar de la momentul concepției, în pântecele mamei sale, fătul recapitulează toate metamorfozele corpului uman începând de la cele mai vechi origini.

Corpul uman nu este decât carapacea șarpelui nostru de foc și universul solar este carapacea năpârcii Logosului Sistemului Solar. Când năpârca abandonează învelișurile sale, învelișurile se ***dezintegrează***[3].

Există în Columbia un munte foarte înalt numit Juratena; acest munte este situat pe teritoriul Vasquez, Departamentul de Boyaca, pe țărmurile unui fluviu larg cu ape profunde, numit Rio Minero.

Țăranii spun că acest munte este „încântat”, și povestesc despre el cele mai vechi tradiții. Când este pe punctul de a plânge, ei spun că aud un zgomot asemănător celui unei enorme mase de pietre care se revarsă în prăpastie; și când vor ploaie, le este suficient să pună foc muntelui pentru a o avea din abundență. Comentariile oamenilor de știință nu contează nici cât un fir de iarbă pentru acești țărani, căci, cum bine a zis Goethe: „toată teoria este cenușie și nu există adevăr decât în arborele cu fructe aurite al vieții”.

Acei țărani povestesc că se poate ajunge pe piscul lui Juratena pe niște scări de piatră cioplite de niște mâini ale unei epoci foarte străvechi. Unul dintre acești țărani a raportat autorului prezentei lucrări cum atunci când ajunse la picioarele acestor scări milenare, el fu oprit de o ploaie de pietre lansate de mâini invizibile și cum a fost cât pe ce să piară sub greutatea uluitoare a unei mase gigante care era pe punctul de a-l zdrobi. Un alt țăran explora bazele muntelui urmărind cursul acelui fluviu cu ape profunzi. Printre enormele mase de granit udate de apele agitate ale fluviului, el descoperi un templu încrustat în

[3] Năpârca de foc este Kundalini, a se vedea capitolul întitulat Bastonul patriarhilor

roca vie.

Țăranul încerca să penetreze în templu prin ușa centrală (acest templu gigantesc avea trei porți), dar întâlni o mare cantitate de solzi de șarpe și se ascunse îngrozit. El se va întoarce mai târziu prin împrejurimi pentru a vedea templul, dar nu mai găsi nimic. Templul a dispărut ca și cum stânci gigante l-au devorat.

Eu, Aun Weor, am vizitat acest templu în corpul astral. Maeștri care locuiau acolo m-au primit cu brațele deschise și m-au condus în interiorul mănăstirii, iluminate de un candelabru de aur cu 7 brațe din templul lui Salomon, și am primit de la ei învățăminte secrete.

Teozofii cred că numai în Tibet putem găsi Maeștri și mulți dintre ei vor să călătorească în Tibet pentru a urma disciplina chela, dar în realitate mănăstirile Logiei Albe sunt repartizate în lumea întreagă. În Orient, se numesc Mahatmas „Nagas”, adică șerpi și toți gardienii criptelor sacre ale templelor de mistere au aspectul de șerpi giganți și nu permit trecerea decât a „inițiaților”.

Așa cum veninul năpârcii ucide, tot așa este otravă „arcana prețioasă” cu care noi ajungem la înalta inițiere! Ascultă-mă cititor inițiat: „șuieratul năpârcii este baza vieții”; aceasta nu este pentru toți cititorii, ci numai pentru acei ce au urechi de auzit.

Locuitorii pământului plat („tiera elana”), Statul Zulia, Venezuela, fac să curgă năpârca pronunțând mantrele următoare: *ooosssooo... ooosssaaa... aaasssiii.* Vocalele acestei mantre sunt *I.A.O.*, combinate cu teribila literă S. Există deci înțelepciune și cel ce are înțelegere să înțeleagă.

Litera *S* este de asemenea o vocală deși gramaticienii nu o spun. În timpul conexiunii în magia sexuală cu preoteasa, trebuie să pronunțăm cele trei vocale: *I.A.O.*, căci *I.A.O.* este numele năpârcii noastre...

Pentru a limpezi acest capitol, noi spunem că epoca Polară corespunde inteligenței mercuriene a năpârcii Logosului (căldurii). Epoca hiperboreană, cu atomi solari ai năpârcii (cu foc), și epoca Lemuriană cu atomi lunari ai năpârcii Logosului (cu umiditate). Kundalini a noastră, este formată de asemenea din atomi solari și de o sinteză de atomi atotștiutori. Năpârca integrează în ea însăși înțelepciunea a 7 eternități! Femeia este

vestala templului și vestala aprinde focul templului. În templele antichității numai vestalele aprindeau și întrețineau focul. Se simbolizează prin aceasta că femeia este singura care poate să aprindă focul Kundalini al corpului nostru sau a templului nostru.

Pentru că templul prea-înaltului Zeu trăind este corpul nostru, iar focul acestui templu este Kundalini, pe care soția noastră vestală îl aprinde prin contactul sexual însuși, prin magia sexuală așa cum o învățăm în cartea „Căsătoria perfectă sau poarta de intrare a Inițiatului”, și în prezenta lucrare. Astăzi, Biserica Romană a pierdut complet tradiția și vedem că sunt copiii corului care aprind focul templului, ceea ce nu este numai o absurditate dar și un sacrilegiu și o insultă foarte gravă vieții însăși.

Aceste perioade cosmice trecute există actualmente în atomii noștri seminali și nu trebuie decât să învățăm tehnica meditației interioare pentru a intra în domeniul lor. Poarta de intrare a acestei puternice civilizații atomice, sunt organele noastre sexuale.

Prayalas și Mahanvataras se succedă în interiorul unui moment mereu etern, și trecutul și viitorul fraternizează într-un veșnic prezent.

Timpul nu există! Este mentalul omului care se împovărează să împartă eternul „prezent” în trecut și viitor!

Puternicele civilizații Saturniene, Solare și Lunare, există încă în fondul atomic al sistemului nostru seminal și putem intra în domeniul lor prin intermediul meditației interioare. Tranziția între o stare a conștiinței și alta este ceea ce noi numim în mod eronat timp, dar aceste etape ale conștiinței se succed înlănțuite în interiorul unui etern prezent. Omul trebuie să învețe să trăiască în prezent. Omul trebuie să se elibereze de toate spațiile teozofismului bombastic, de rozicrucianisme maladive, de spiritisme morbide, de sectarisme ale religiilor, de fanatisme de patrie și drapel, de religie, de intelectualisme, de dorinți de acumulare și de afecțiune în general. Toate aceste colivii de papagali sibariți sunt lăcașuri de fiară de comerț și tiranie iar noi nu câștigăm nimic cu toate aceste jargoane, pentru că ele nu reușesc decât să ne umple de prejudicii și de fanatisme absurde! Toată înțelepciunea vârstnicilor este în interiorul nostru, iar trecutul și viitorul fraternizează în interiorul unui etern „prezent”!

Numai în interiorul nostru vom găsi înțelepciunea cosmică. Atomii solari ne inițiază la înțelepciunea focului, iar atomii lunari ne inițiază la antica înțelepciune neptuniană amentină.

Când atomii solari și lunari intră în contact, atunci focul nostru sacru se trezește și ne va converti în Zei.

În nopțile cu lună plină, atomii lunari intră în contact cu armura argintată a corpului nostru mental și noi putem atunci să primim prin meditație internă învățămintele înțelepciunii lunare. Există 7 curenți eterici lunari în interiorul cărora trăiește intens civilizația anticului nostru pământ-lună.

Civilizațiile Solare și Lunare trăiesc în lumile interne și noi putem să vizităm aceste civilizații prin meditație internă profundă! Trezind focul sacru al lui Kundalini prin metoda magiei sexuale, civilizațiile solare și lunare care palpită intens în lumile noastre interne proprii, ne vor iniția în profundele lor adevăruri, și ne vor duce spre marea iluminare!

Cele 7 chakra ale noastre sunt 7 biserici interne și fiecare din aceste 7 biserici conțin înțelepciunea unei perioade cosmice. Când vom rupe cele 7 sigilii ale celor 7 biserici ale cărții umane, prin metoda sabiei lui Kundalini, atunci cele 7 biserici ne vor da toată înțelepciunea cosmică a celor 7 perioade cosmice ale lui mahanvatara și noi vom deveni atoateștiutori... Apocalipsa spune următoarele:

„Și când Mielul rupse cea de-a 7-a pecete, se făcu o tăcere în cer, circa o jumătate de oră... Pe urmă, am văzut pe cei 7 îngeri care erau în fața lui Dumnezeu, și le-a dat 7 trâmbițe. Un alt înger veni și se opri în fața altarului, ținând în mână o cădelniță de aur; și i s-a dat multă tămâie pentru a o aduce împreună cu rugăciunile tuturor sfinților, pe altarul de aur, care era înaintea scaunului de domnie. Și din mâna îngerului, fumul de tămâie se ridica înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților”. (cap.8, versete 1-4)

Apocalipsa ne vorbește aici de această carte pecetluită de 7 peceți care este organismul nostru cu 7 biserici. Ea ne zice clar că numai mielul trebuie să rupă cele 7 peceți cu sabia lui Kundalini. Mielul este îngerul nostru interior, adică Intimul nostru. Apocalipsa ne învață aici, ceea ce se produce la ruperea celei de-a 7-a peceți, care este cea a bisericii Laodicee, situată în cap.

Cei 7 îngeri cu trâmbițe sunt cei 7 îngeri al celor 7 biserici.

Îngerul cu cădelnița este Intimul nostru care își face intrarea triumfală în ierarhia albă în același timp cu sufletul său de diamant. Un perfect în plus, într-o comunitate de aleși… „Apoi îngerul a luat cădelnița, a umplut-o cu focul de pe altar, și l-a aruncat pe pământ. Și au stârnit tunete, glasuri, fulgere și cutremure de pământ”. (cap.8, verset 5)

Apocalipsa ne spune aici că atunci când am rupt a 7-a pecete cu sabia lui Kundalini, atunci 7 biserici ne deschid porțile lor și ne învață înțelepciunea celor 7 mari perioade terestre, care corespund la 7 mari perioade cosmice.

Și capitolul 8 al Apocalipsei continuă să ne vorbească de 7 îngeri. Pe măsură ce aceștia sună din trâmbițele lor, marile evenimente cosmice se derulează în ordine succesivă. Acești 7 îngeri sunt îngerii celor 7 planete ale noastre, care dirijează cele 7 chakra ale organismului nostru și cele 7 epoci terestre.

Așa deci cele 7 epoci terestre sunt dirijate de 7 ierarhi cosmici, și toată înțelepciunea acestor 7 epoci este în interiorul celor 7 chakra ale noastre.

„Apoi am văzut un alt înger puternic, care se cobora din cer, învăluit de un nor, deasupra capului era curcubeul, și fața sa era ca soarele, iar picioarele sale erau ca niște stâlpi de foc. Ținea în mână o cărticică deschisă, și și-a pus piciorul drept pe mare, iar piciorul stâng pe pământ. A strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele 7 tunete au făcut să se audă glasurile lor”. (cap. 10 versete 1-3)

Acest înger este ierarhul celei de-a șaptea epoci. Arcul Iris simbolizează perioada noastră terestră armată care va începe prin semnul curcubeului. Aceasta se întâmpla în Atlantida din moment ce Lemuria era o recapitulare a perioadei Lunare. Cărticica pe care îngerul o ținea în mână, este cartea evoluției umane. Este cartea pecetluită cu 7 peceți, dar care nu mai are pecețile sale. Este organismul uman a celui care a rupt deja cele 7 peceți. Este corpul Maestrului!… Este înțelepciunea cosmică a celui care s-a realizat temeinic!

„A strigat cu glas tare, asemănător cu răcnetul unui leu, după care cele 7 tunete au făcut să se audă glasurile lor”. Aici Apocalipsa ne vorbește despre cuvântul pierdut, de silaba sacră; și cele 7 tunete ale celor 7 chakra fac să se audă glasurile lor; glasul lor sunt cele 7 note ale cuvântului. Silaba sacră deschide cele 7 chakra și fiecare chakra are nota sa cheie. Cel ce are

urechi de auzit să audă. Și cel ce are înțelegere să înțeleagă, căci aici este înțelepciune.

În cea de-a șaptea epocă, vom fi regăsit cuvântul pierdut.

„Și când cele 7 tunete au vorbit, eu mă pregăteam să scriu, când o voce din cer mi-a zis: 'ține secret cuvintele celor 7 tunete și nu le scrie'”. (cap.10, verset 4)

Fiecare notă a cuvântului pierdut închide secrete teribile și de nespus și fiecare notă a cuvântului pierdut este nota cheie a unei epoci terestre. Există o notă cheie a civilizației egiptene, una a civilizației hinduse, și așa mai departe.

În cea de-a șaptea epocă, cuvântul pierdut va realiza în totalitate împărăția lui Dumnezeu. Swedenborg (filosof mistic suedez) spunea despre cuvântul pierdut: „Căutați-l în China și poate îl veți întâlni în marea Tartarie”.

Magii lui Amurc utilizează pentru sfârșiturile lor demoniace mantra „Mathra”, pronunțată *Ma”th”ra*, și îi asigură pe discipolii săi că acesta este cuvântul pierdut, dar în realitate, este numele unui templu de magie neagră al străvechii Atlantide și în același timp o mantră de magie neagră, astfel încât acesta nu este cuvântul pierdut. La indieni, arhat-ii au fost persecutați pentru că posedau silaba sacră. În China, discipolii lui „Tathagata” îl cunoșteau.

Cuvântul pierdut este foarte bine păstrat în Tibet. Aici în Tibet rezidă „Maha-choan”.

În a 7-a epocă, vom fi regăsit cuvântul pierdut. „Dar în zilele în care îl vom auzi pe cel de-al 7-lea înger, sunând din trompetă, taina lui Dumnezeu se va sfinți, cum El i-a vestit robilor săi, profeții”. (Apocalipsa, cap.10, verset 6)

Inițiatul care s-a unit cu Intimul, se eliberează de iluzia timpului, pentru că trecutul și viitorul fraternizează cu interiorul unui etern prezent.

Fiecare din cele 7 epoci terestre se termină printr-un mare cataclism, descris simbolic de Apocalipsă, astfel:

„Și primul înger a sunat din trâmbiță și a venit grindină și foc amestecat cu sânge, care au fost aruncate pe pământ; și a treia parte din copaci a fost arsă, și toată iarba verde a fost arsă”. (Apocalipsa cap. 8 verset 7)

Acesta a fost primul cataclism al primei epoci. „Al doilea înger a sunat din trâmbiță, și atunci un enorm munte incendiat a fost aruncat în mare, și a treia parte din mare se făcu sânge”.

(Apocalipsa, cap.8, verset 8)

„Și a treia parte din toate creaturile care trăiau în mare au pierit; și a treia parte din corăbii au fost distruse”. (Apocalipsa, cap.8, versetul 9)

Acesta a fost sfârșitul celei de-a doua epoci.

„Al treilea înger a sunat din trompetă și a căzut din cer o stea mare arzând ca o torță, și a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele râurilor”. (cap.8 verset 10)

„Și numele stelei era 'Pelin'. Și a treia parte de ape s-a prefăcut în pelin și mulți oameni au murit din pricina apelor, căci ele deveniseră amare”. (Apocalipsa cap.8 verset 11)

Acesta a fost sfârșitul celei de-a treia epoci.

„Al patrulea înger a sunat din trâmbiță și atunci a fost lovită a treia parte din soare și a treia parte din lună, și a treia parte din stele, pentru ca a treia parte din ele să fie întunecată și ziua să-și piardă a treia parte din lumina sa, și noaptea de asemenea”. (Apocalipsa cap.8 verset 12)

Acesta a fost sfârșitul celei de-a patra epoci.

„Al cincilea înger a sunat din trâmbiță și atunci am văzut o stea care cădea din cer pe pământ, și i s-a dat cheia fântânii Adâncului. Când a deschis acea fântână, s-a ridicat un fum, ca fumul unul cuptor mare – soarele și văzduhul s-au întunecat de fumul fântânii”. (Apocalipsa cap.9 verset 1,2)

Adâncul este Avitchi, și Avitchi este planul de conștiință scufundat unde nu auzim decât plânsete și scrâșniri de dinți. Acolo vor intra sufletele ce au coarne pe frunte. Coarnele pe frunte sunt semnul de animal. La ora actuală, adâncul este deschis și multe suflete demonice sunt pe cale de a intra în abis.

„Peste capetele lor aveau ca împărat pe îngerul Adâncului, care se numește în evreiește Abadon și în grecește Apollyon”. (Apocalipsa, cap.9 verset 11)

Noi suntem în epocile războaielor, pentru că ele sunt necesare. Războiul dă milioane de morți și sufletele care au coarne intră în abis. (Toți clarvăzătorii văd sufletele demonice).

„Al șaselea înger a sunat din trâmbiță și am auzit un glas venind din cele patru coarne ale altarului de aur așezat în fața lui Dumnezeu; vocea a zis celui de-al șaselea înger care avea trâmbiță: dezleagă-i pe cei patru îngeri care sunt legați în lanțuri pe marele fluviu Eufrat; și au fost dezlegați cei patru îngeri care erau gata pentru ora, și ziua, și luna, și anul ca să omoare a

treia parte din oameni”. (Apocalipsa cap.9 verset 13-15)

Aici este a șasea epocă; în timpul acestei epoci demonii umani vor fi readuși din nou în abis, după ce le-a fost dată o bună șansă de a progresa.

„Al șaptelea înger a sunat din trâmbiță, și în cer s-au auzit glasuri puternice care spuneau: Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale lui Christ; El va împărăți în vecii vecilor”. (Apocalipsa cap. 11 verset 15)

În această epocă pământul va fi mai mult eteric și vor trăi numai ființele umane care au ajuns la starea angelică, pentru că milioane de suflete demonice vor merge definitiv în adânc, unde se vor dezintegra de-a lungul epocilor. Aici este a doua moarte!

□ CAPITOLUL 11 □
LEMURIA □

„Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și l-a pus acolo pe omul pe care-l modelase”. Am discutat mult despre paradisul terestru. Max Heindel susține că acest paradis terestru este lumina astrală și nu vrea să-și dea seama de ceea ce înseamnă cuvântul terestru.

Acest paradis a existat cu adevărat și a fost continentul Lemuriei, situat în Oceanul Pacific. Acesta a fost primul pământ uscat care a fost pe lume. Temperatura era extrem de caldă. „Totuși, un abur se ridica de pe pământ care acoperea toată fața pământului”. (Geneza cap. 2 verset 6)

Căldura foarte intensă și vaporii apelor umpleau atmosfera dc nori și oamenii respirau prin branhii ca și peștii. „Și Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu, parte bărbătească și parte femeiască le-a făcut”. (Geneza cap. 1 verset 27)

Oamenii epocii polare, epocii hiperboreene și începutului epocii lemuriene erau hermafrodiți și se reproduceau cum se reproduc microbii hermafrodiți. În primele timpuri ale Lemuriei, specia umană nu se prea distingea de specia animală; dar de-a lungul a 150.000 ani de evoluție, lemurii au ajuns la un grad de civilizație atât de grandioasă că noi, arienii, suntem încă foarte departe de a-l atinge.

Această epocă era epoca de aur, epoca titanilor. Erau timpurile delicioase ale Arcadiei. Timpurile unde nu existau nici ale mele, nici ale tale pentru că toate erau ale tuturor. Era timpul în care curgeau fluvii de lapte și de miere.

Imaginația oamenilor era o oglindă inefabilă unde se reflecta solemn panorama cerurilor înstelate ale Uraniei. Omul știa că viața sa era viața zeilor, și că cel ce știa cânta la liră făcea să vibreze spațiile divine de melodiile sale delicioase. Artistul care mânuia dalta se inspira din înțelepciunea eternă și dădea sculpturilor sale delicate teribila măreție a lui Dumnezeu!

Oh! Epocă a titanilor, epocă în care curgeau fluvii de lapte și miere.

Lemurii erau de statură înaltă, și aveau fruntea lată. Ei utilizau tunici simbolice, albe în față și negre în spate. Aveau corăbii zburătoare și vapoare propulsate de energie atomică. Ei iluminau cu energie nucleară și ajunseseră la un grad foarte înalt de cultură. (în cartea noastră „Căsătoria perfectă” noi vorbim pe larg despre acest subiect.)

Erau timpurile Arcadiei: omul știa să asculte glasul zeilor printre cele șapte vocale ale naturii, și cele șapte vocale: i, e, o, u, a, m, s, rezonau în corpul lemurienilor cu toată muzica inefabilă a puternicelor ritmuri ale focului.

Discipolul gnostic trebuie să vocalizeze o oră pe zi în ordinea expusă aici: forma indică sunetul prelungit al fiecărei vocale, care trebuie să fie o exhalație completă a plămânilor: *iiiiiii... eeeeeee... ooooooo... uuuuuuu... aaaaaaa... mmmmmmm... sssssss...*

I-ul face să vibreze glandele pineală și pituitară și omul devine clarvăzător.

E-ul face să vibreze glanda tiroidă și omul devine clarauditor.

O-ul face să vibreze chakra inimii și omul devine intuitiv.

U-ul trezește plexus solar (la gura stomacului) și omul dezvoltă atunci telepatia.

A-ul face să vibreze chakrele și omul dobândește atunci puterea de a-și aminti de viețile sale anterioare.

Vocala *M* și *S* colaborează eficient la dezvoltarea tuturor puterilor oculte. O oră pe zi de vocalizare face mai mult decât citirea a milioane de cărți de teozofie orientală.

Corpul lemurienilor era o harpă minunată unde rezonau cele 7 vocale ale naturii cu formidabila euforie a cosmosului. Când venea noaptea, toate ființele umane vor adormi ca și niște creaturi inocente în leagănul naturii-mame, legănați de cântecul dulce și emoționant al zeilor, și când apăreau zorii, soarele

aducea mulțumiri diafane și nu suferințe tenebroase.

Oh! Epocă a titanilor! Atunci au fost timpurile în care curgeau fluvii de lapte și de miere.

Căsătoriile Arcandiei erau căsătorii gnostice. Omul nu efectua conexiunea sexuală decât sub ordinele lui Elohim, și ca un sacrificiu pe altarul mariajului pentru a aduce corpuri sufletelor care aveau nevoie să se reîncarneze. Se ignora complet desfrâul, iar durerile nașterii nu existau.

De-a lungul miliardelor de ani de cutremure de pământ constante și de erupții vulcanice, Lemuria s-a scufundat printre valurile dezlănțuite ale Pacificului, în același timp în care se ivea din fundul oceanului continentul Atlanta.

▫ *CAPITOLUL 12* ▫
BĂTĂLIA DIN CER ▫

„Și în cer s-a făcut un război: Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul, și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui, și locul lor nu li s-a mai găsit în cer, căci a fost aruncat afară marele balaur, șarpele cel vechi, numit Diavolul sau Satana, cel ce înșeală lumea întreagă; a fost aruncat pe pământ și îngerii săi au fost aruncați împreună cu ei. De aceea, bucurați-vă ceruri, și cei care locuiți în ceruri. Vai de voi, locuitori ai pământului și mării, căci Diavolul s-a coborât la voi, cuprins de mânie, știind că zilele-i sunt numărate”. (Apocalipsa cap.12 versete 7-9,12)

Au fost două mari bătălii împotriva magicienilor negri: *Acela al Arcadiei și cel al anului 1950 în care s-au deschis porțile abisului. Aceasta din urmă este acea de o durată de mii de ani sau mileniu. Al treilea va fi cel al noului Ierusalim.*

La începutul perioadei terestre, planul mental și chiar planuri mai divine ale conștiinței, erau dense suprapopulate de tot felul de magi: albi și negri, aparținând perioadelor Saturniene, Solare și Lunare. Milioanele de magi negri formau gigante populații de răufăcători, care puneau obstacole acțiunii și vieții magilor albi, și constituiau un inconvenient foarte grav pentru evoluția cosmică în lumile superioare de conștiință. Viața continua astfel încât progresul aspiranților la lumile superioare se dezvălui absolut imposibil. Dar Fraternitatea Albă va încredința atunci lui Mihail misiunea de a expulza din planurile superioare ale conștiinței toți magicienii negri, iar Mihail a primit sabia justiției, și i s-au încredințat teribile puteri pentru ca el să

poată îndeplini în totalitate misiunea sa.

Toate organizațiile logiei negre și toate templele fraternității tenebroase erau stabilite în planurile superioare ale conștiinței. Mihail a primit această misiune căci el aparținea razei forței.

Și Mihail s-a antrenat în această teribilă bătălie, corp la corp cu teribilul ierarh al logiei negre și așa a putut el evacua planurile superioare de conștiință de balaur, șarpele străvechi, pe care-l numim Diavol sau Satana, adică magia neagră cu toată legiunea sa de demoni.

Luzbel este un mare ierarh al logiei negre; el este îmbrăcat într-o capă roșie și o tunică de aceeași culoare. Coada sa este extrem de lungă și are în vârf un sul de hârtie pe care este scrisă știința răului. Această coadă se formează la demoni când curentul lui Kundalini este dirijat în jos, spre infernurile omului; această coadă nu este decât Kundalini ea însăși care pleacă din coccis pentru a fi dirijată în jos. Coarnele tuturor magilor negri sunt la drept vorbind marca bestiei și în această calitate, ele aparțin gardianului pragului, care a devenit „eul” superior al magicianului negru.

Ahriman, marele ierarh negru, are pe cap un turban roșu și este șeful unor enorme legiuni. Lucifer a fost cel mai mare inițiat negru al epocii Lunare și legiunile sale sunt numeroase. Toate aceste milioane de demoni au rămas în atmosfera terestră și s-au consacrat dirijării sufletelor umane pe cărarea neagră. Belzebuth, cu legiunile sale, s-a stabilit de asemenea în atmosfera noastră, și s-a făcut cunoscut de-a lungul timpului tuturor oamenilor actuali. Biblia îl numește pe Belzebuth: Dumnezeul Ecronului, pentru că i s-a ridicat un templu în Ecron, unde era adorat ca un zeu.

Belzebuth și-a stabilit taverna și s-a consacrat din plin, ca și-n timpurile străvechi, rătăcirii sufletelor. Biblia ne vorbește de Belzebuth în capitolul 12 al-Sfântului Matei, versetele 24-27:

„Când au auzit parizienii lucrul acesta, au zis: omul acesta nu scoate dracii decât cu Belzebuth, prințul demonilor. Dar Iisus, care le știa gândurile, le-a spus: orice împărăție dezbinată împotriva ei însăși, merge spre ruină, și orice oraș, orice casă, divizată împotriva ei însăși, nu poate dăinui. Dar dacă Satana îl expulzează pe Satana, el este dezbinat împotriva lui însuși: deci, cum poate dăinui împărăția lui? Și dacă eu scot dracii cu ajutorul

lui Belzebut, fiii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vor fi judecătorii voștri”.

Toți magii negri și-au stabilit pe pământul nostru templele lor, logiile, sălile de reuniune, cultele lor, etc., iar apoi s-au dedat la dezvoltarea planurilor lor, sub ordinele supreme ale lui Jahve. Ei sunt cei responsabili de eșecul evoluției noastre umane actuale, căci este o teribilă realitate că evoluția umană a eșuat. Mihail triumfă în ceruri, dar pământul nostru s-a umplut de tenebre. Vai de bieții locuitori ai Terei!

□ CAPITOLUL 13 □
ATLANTIDA □

Oamenii Atlantidei au ajuns la un foarte înalt grad de civilizație, asemănător cu cel al Lemuriei. Pământul era învăluit de o brumă deasă, căci oamenii respirau prin branhii. În Atlantida, ca și în Lemuria, se cunoșteau vasele aeriene și navele puse în mișcare de energia atomică.

În primele timpuri, nu se realizau relații sexuale cu scopul de a reproduce corpuri pentru sufletele reîncarnate. Ora și ziua erau alese de îngeri și de aceea durerile nașterii nu existau, și omul trăia într-o stare paradisiacă. Dar Lucifer și ai săi luciferi, care sunt magii negri ai perioadei Lunare, au tentat omul și l-au deturnat pe calea cea neagră.

Șarpele este forța sexuală, și nu atracții pur materiale, cum pretind rozicrucienii lui Amorc de California, în monografia lor de gradul nouă. Forța sexuală are doi poli: pozitivul și negativul. Pozitivul este șarpele de bronz care i-a vindecat pe israeliți în deșert, și negativul este șarpele tentației din Eden.

Munca luciferilor a fost o muncă de magie neagră; ei au trezit focul pasional al umanității, în unicul scop de a face prozeliți pentru logia neagră, căci orice demon este depravat…

Lichidul cefalorahidian și sămânța sunt cei doi poli ai energiei sexuale. Îngerul are cei doi poli ai săi îndreptați în sus, spre cap, iar oamenii și demonii au un pol îndreptat în sus și un altul îndreptat în jos. Cu unul formau creierul, iar cu altul ei coabitau. Kundalini îngerului urcă. Kundalini demonului coboară.

Jebovah a interzis omului desfrâul. Lucifer îl seduce cu desfrâul. Și Jebovah Zeul dădu Omului acest ordin: tu poți să mănânci din toți arborii grădinii; „dar să nu mănânci din arborele cunoașterii binelui și răului, căci în ziua în care vei mânca, vei muri cu siguranță”. (Geneza, Cap.2 verset 16-17)

„Șarpele zise femeii: Nu, hotărât că nu veți muri, dar Dumnezeu știa că în ziua în care veți mânca din el, vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”.

Ordinul dat de Jehovah este de magie albă. Ordinul dat de Lucifer este de magie neagră. Pe măsură ce omul se va deda plăcerii coitului, el pierde puterile sale oculte și se îndeplinesc cuvintele lui Jehovah care zicea: „în sudoarea frunții tale îți vei mânca pâinea, până în momentul în care te vei întoarce în pământ, pentru că din el ai fost luat; căci țărână ești, și în țărână te vei întoarce”.

„Femeii i-a zis: Voi mări foarte mult suferința ta și în special însărcinarea ta; în durere îi vei naște pe fiii tăi; dorințele tale te vor purta spre soțul tău și el te va domina”.

Violarea tuturor legilor aduce multă suferință. În Lemuria femeia nu avea dureri de naștere, căci copilul era zămislit la om, minutul și secunda în care legea cosmică favoriza reproducția. Violarea acestei legi este cea care a adus durerile nașterii. Există, totuși, astăzi, un remediu pentru toți cei care se hotărăsc să urmeze calea căsătoriei gnostice. Mariajul gnostic face ca omul să se întoarcă în paradis. În Biserica Gnostică, cuplurile primesc ziua, ora și minutul în care ei trebuie să zămislească copilul lor și de asemenea nu există dureri de naștere. Important este de a învăța să călătorim în corp astral pentru a vizita temple (unde aceste instrucțiuni sunt date). Voi da mai departe cheile.

Lemuria nu cunoștea moartea; ei știau cu exactitate data și ora dezîncarnării lor și își săpau ei singuri mormântul. Așa ei își abandonau voluntar corpurile lor fizice cu surâsul pe buze. Rudele lor nu le dispăreau din vedere, căci erau clarvăzători. Ei continuau deci să trăiască cu dezîncarnații lor și tot ceea ce s-a întâmplat este că aceștia au trecut într-o stare diferită. Dar de când omul, prin greșeala coitului, și-a pierdut puterile sale, de atunci omul cunoaște moartea.

□ CAPITOLUL 14 □
MAGIA NEAGRĂ A ATLANȚILOR □

Magii negri ai școlii lui Amorc de California zic că magia neagră nu există, că aceasta nu este decât o superstiție, căci, zic ei, gândurile de ură și de răutate, emise de oameni cu spiritul rău se dezintegrează în cosmos, deoarece cosmosul este foarte pur și nu poate deci servi ca instrument forțelor răului.

Acest concept al magilor negri ai lui Amorc are ca obiect de justificare învățăturile tenebroase precum și de a da o nuanță expresivă de pură magie albă. Cosmosul este tot infinitul și în cosmos există totul: „Ceea ce este sus este ca și ceea ce este jos”. Dacă gândul emis de un om rău se dezintegrează în fapt, de ce un glonte nu se dezintegrează în spațiu? De ce s-ar servi cosmosul ca instrument de un glonte care va ucide un om, poate un bătrân sau un copil?

Dacă conceptul magilor negri ai lui Amorc ar fi adevărat, ar trebui ca glonțul să se dezintegreze în fapt. Ei vor obiecta că glonțul este un obiect material, în timp ce gândul nu, dar acesta nu este un motiv pentru că un gând este de asemenea materie, căci nimic nu poate exista, nici chiar Dumnezeu, fără ajutorul materiei. De fapt, fiecare atom este înșeptit în constituția sa. Glonțul, de exemplu, este o compoziție de atomi fizici, eterici, astrali, mentali, cauzali, conștientizatori și divini; este un nucleu de conștiință atomică încărcat de unde de ură de la cel ce l-a tras. De ce nu se dezintegrează? De ce cosmicul nu-l folosește ca instrument? Undele mentale vor fi ele din întâmplare inferioare undelor radioactive ale uraniului? Conceptul magilor negri ai școlii lui Amorc nu e bun decât pentru a acoperi delictele lor și pentru a înșela pe naivii imprudenți; este numai pentru ei o metodă de a se da drept magi albi. Cea mai mare parte a învățămintelor și a cunoștințelor negre ale școlii lui Amorc provin din Atlantida. În monografia celui de-al nouălea grad, ei numeau „ascensiune” o cheie magică pentru a domina mentalul și voința semenilor lor; acest procedeu este pură magie neagră. Procedeul în chestiune constă în a se așeza sau a se culca confortabil, a închide ochii și a concentra mentalul pe victima îndepărtată, identificându-se cu ea pe punctul de a-și schimba personalitatea pentru cea a victimei, chiar dacă este de sex opus. Această schimbare se realizează cu ajutorul imaginației, simțindu-se „a fi” personalitatea victimei și acționând exact cum vrem să acționeze. Aceasta este pură magie neagră, căci nimeni nu are dreptul de a exercita contrariul asupra mentalului nimănuia; trebuie respectat liber-arbitrul aproapelui.

Toate convocările negre de cel de-al 9-lea grad ale lui Amorc se deschid exact ca și cele din templele de magie neagră ale Atlantidei, adică în profunde tenebre.

Maestrul negru începe convocările printr-o tenebroasă plenară după cum urmează: „Mult iubiți profeți învăluiți, ne-am reunit pentru a împărtăși sub protecția vălului obscurității. Gândurile și acțiunile noastre mărturisesc obligațiile noastre și tradițiile noastre consacrate de timp. Convocarea de azi are un caracter secret. Acum se va stinge lumina în shekinah”. (trimitea un frate sau o soră la altar pentru a stinge flacăra.)

Prea-iubiții profeți învăluiți sunt magicieni negri care purtau tunici roșii sau maron cu fața acoperită pe jumătate de un capișon. Este ceea ce magicienii negri împărtășesc sub vălul obscurității: ei iubesc tenebrele; ei nu vor să aibă nimic în comun cu lumina. Toate aceste practici vin din Atlanta.

Cuvintele de încheiere pronunțate de maestrul tenebros al celui de-al 9-lea grad al lui Amorc, sunt următoarele:

„Sculați-vă, profeți mult-iubiți, și să ne despărțim cu binecuvântarea semnului crucii și protecția vălului obscurității; această convocare s-a terminat”. Maestrul celebrant iese primul, și tenebroșii profeți voalați, protejați de tenebre, se retrag printre umbrele nopții.

Școlile de magie neagră dau afiliaților săi o cantitate nenumărabilă de practici absurde pentru dezvoltarea puterilor oculte; anumite practici, cu caracter absolut extern, nu servesc decât la a rupe membranele corpului mental și a converti discipolul într-un autentic magician negru. În monografia numărul 38 al celui de-al 9-lea grad, putem citi următoarea practică: „Luați o sticluță care poate să se mențină stabil pe o masă și care are un dop de plută; sticluța poate fi de mărime între 4 și 6 uncii. Luați un ac de cusut obișnuit și înfingeți-l perpendicular aproximativ un centimetru în dop, astfel încât să rămână în jur de 4 centimetri din ac în afară. Luați o mică foaie de hârtie de mai puțin de 7 centimetri lungime și de un centimetru lărgime și îndoiți-l în două în formă de V. Nu contează ce hârtie, de consistență medie și de orice culoare, va conveni de minune. Luați această bucată de hârtie, plasați-o cu pliul în sus ca să ia forma literei A și agățați-o de ac astfel încât acul să fie chiar în centrul pliului care l-ați făcut în hârtie. Dacă hârtia a fost pliată în două părți egale, ea se va menține în echilibru pe ac cu cele două laturi spre exterior ca și litera A, sau mai bine zis, ca și litera V ale cărei extremități sunt întoarse în jos. Puneți sticla cu hârtiuța pusă pe ac, în centrul mesei, la o

distanță de mai puțin de un metru de corpul d-voastră, în timp ce vă așezați liniștit pe un scaun. Asigurați-vă că nu există nici o fereastră deschisă în casă pe unde vântul să poată intra pentru a deplasa hârtia și evitați de asemenea ca respirația d-voastră să nu o deplaseze. Acum concentrați-vă pe hârtie și exersați-vă voința făcând să se deplaseze hârtia. Dacă echilibrul pe ac este perfect, ea se va deplasa ușor și va trebui să o faceți să se rotească într-un sens, apoi faceți ca mișcarea să se oprească și să se rotească în sens contrar. Practicați circa 10 minute pentru fiecare mișcare, concentrându-vă pe hârtie și deplasând-o după voința d-voastră. Veți descoperi curând că există o forță motrice care emană din voi și se dirijează spre hârtie. Aceasta demonstrează ceea ce am zis deja și ceea ce vom expune în următoarele monografii, demonstrează că trebuie să știm că putem folosi voința și „suprafața fizică" pentru a dirija forța spre interiorul sau spre exteriorul corpului. Cu fraternitate, maeștrii clasei voastre".

Acest soi de învățături vin dintr-un templu de magie neagră din Atlantida, numit altarul de la Mathra, situat în insulele Azore, pe muntele Pico. Acest templu există încă în interiorul planului astral. Altădată se vizita printr-o excursie de 7 zile, și la sfârșitul fiecărei etape zilnice, se făcea o mare sărbătoare. Exista în acest templu o sală numită Sala Voinței, unde practicam nenumărate exerciții asemănătoare cu cele ale lui Amorc de California. Efortul care-l face discipolul pentru a realiza acest tip de practici absurde are ca efect distrugerea delicatei membrane a corpului mental…

Nu doriți puteri, dragi cititori; când sufletul nostru se va purifica, ele se vor naște ca fructe ale Intimului. Forța mentală pe care în mod stupid o risipim pentru a deplasa o hârtie, s-o folosim mai bine pentru a domina pasiunea carnală, și să terminăm cu ura, să dominăm limbajul, să-nvingem egoismul, invidia, etc. Să ne purificăm, și puterile ne vor fi date de-a lungul purificărilor succesive! Puterile sunt flori ale sunetului și fructe ale Intimului! Puterile unui Mahatma sunt fructele purificărilor milenare. De-a lungul probelor inițiatice, discipolul Gnostic primește de la Loja Albă diferite puteri. Aceste puteri le primește sufletul, iar Intimul nostru este cel ce le „obține", căci Intimul este omul real în noi.

Când gnosticul dorește, de exemplu, ca un prieten

îndepărtat să vină la el, el roagă Intimul său, astfel: „Tată, adu-l la mine pe domnul Untel, dar să se facă voința ta și nu a mea”. Și dacă Intimul consideră că cererea este justă, el va realiza un miracol, ceea ce este o muncă theurgică, și prietenul îndepărtat va sosi; dar dacă Intimul consideră că cererea este injustă, nu aprobă cererea sufletului, este pură magie albă.

Magicianul negru acționează utilizând „ascendentul” său sau forța voinței, fără să țină seama în nici un fel de voința Intimului.

Dominând mânia și dobândind seninătate, noi ne pregătim glandele noastre pitulară și pineală pentru clarvedere.

Spunând mereu vorbe de dragoste și de adevăr, noi ne pregătim să trezim auzul intern.

Magia sexuală, vocalizarea cotidiană și purificarea neîntreruptă, ne aduce pe vârfurile înaltei inițieri. Nu râvniți puteri. Asta nu înseamnă că noi, gnosticii, luăm o atitudine pasivă după exemplul theozofilor, dar mai degrabă noi trebuie să ne pregătim practicând magia sexuală, vocalizând și expulzând toate reziduurile. Gnosticul transmută secrețiile sale sexuale și așteaptă răbdător să fie demn de a primi puterile oculte care, ca și florile sufletului, înfloresc îndată ce noi ne-am purificat. Gnosticul nu dorește puteri. El se pregătește să le primească. Pregătirea gnosticului este de a se purifica și de a practica zilnic magia sexuală.

Magii negri au stabilit în templele lor probe similare cu cele ale magilor albi. În festivalurile sate, Cherenzi era permis a insulta candidații prezumtivi, a-i jigni, a-i umili și chiar a-i lovi, înainte de a-i accepta ca și candidați pentru inițierea lor.

În monografia numărul 5 al celui de-al 9-lea grad al lui Amorc, după ce discipolul a trecut de cete patru probe de pământ, foc, apă, și aer într-un templu de magie neagră, discipolul primește un document care scrie următoarele: „Pace și salutare Maestrului templului! Prin decretul marelui preot, peste gardienii care au servit și care au vegheat asupra ta, ca mărturie a perseverărilor tale, a credinței și dorinței tale, chiar dacă ele s-au manifestat în camerele externe, ți se permite să intri în Sanctum-ul următor, așteptând să fii pregătit pentru admiterea în interiorul sfântului sfinților, după trei zile de sanctificare și de purificare. Numele tău va fi 777; litera ta R; salutul tău Aum; cartea ta va fi cea a literei ’m’; giuvaerul tău va

avea formă de scarabeu în jasp verde. Odihnește-te în răbdare așteptând ora, numărul și semnul”.

Aceasta este deci pură și legitimă magie neagră. Aceste probe, discipolii le trec într-un templu de magie neagră situat într-un plan astral.

Când gnosticul cere cele patru probe de pământ, foc, apă, aer, Maeștrilor în astral, Maeștrii îl fac să treacă aceste probe una câte una, așa cum le-am descris în cartea noastră „Căsătoria Perfectă sau Poarta de Intrare a Inițierii”, aproape întotdeauna cu un interval de câteva zile între probe, presupunând că discipolul a ieșit triumfător la proba anterioară. La fiecare triumf, se sărbătorește discipolul în Sala Copiilor, cu o muzică inefabilă și cu daruri. Fiecare din cele patru probe are sărbătoarea sa particulară. Această sală se numește Sala copiilor, pentru că Maeștrii primesc discipolii luând forma de copil pentru a le zice: „Atâta timp cât nu veți fi ca niște copii, voi nu veți putea pătrunde în împărăția cerurilor”. Fără Litera R, fără 777, fără pietre de jasp, fără ore, fără semne; toate acestea sunt pură magie neagră provenind din Atlantida. Tot ceea ce se dă discipolului gnostic, atunci când acesta o cere, este micuța capă de chela.

Magicianul negru, după ce a trecut de proba aerului, primește o bijuterie formată din două inele intercalate, care devin semnul triumfului său. Magul alb primește un inel simbolic care reprezintă raionul căruia îi aparține. Inelul magilor negri amintește că el este găsit suspendat de două Inele deasupra abisului.

Maeștri templului negru sunt îmbrăcați în alb, profeții învăluiți poartă văluri negre, stoliștii poartă etolă de culoare gri, scribii sunt în albastru, astrologii în albastru și alb, muzicienii în galben și doctorii în maro. Templul stă în obscuritate. Se admonestează discipolul celui de-al 9-lea grad cu aceste cuvinte: „Sufletul în viață care traversează singur această oribilă cale fără șovăire, nici timiditate, după purificarea prin pământ, foc, apă și aer, va fi iluminat pentru glorioasele mistere”. Imediat după aceea, discipolul negru avansează printre gardienii morții.

În proba focului, un gardian zice ceea ce urmează discipolului negru: „Dacă vrei să ajungi până la Maestru, tu va trebui să treci prin această poartă; pentru a ajunge la această

poartă, va trebui să traversezi această sală; pentru a traversa această sală, va trebui să umbli pe metal înroșit. Să vedem dacă îl vei găsi pe maestru”. Discipolul zice: „Înainte!, înainte!, înainte! Și plini de curaj traversează focul. În proba apei, un gardian negru spune: „Dacă vrei să-l vezi pe Maestru și să intri în templul sfânt, trebuie să ajungi la această poartă și s-o treci. Pentru a traversa această poartă, tu trebuie să treci prin lac”. Tot ceea ce este expus aici se referă la al 9-lea grad al fraternității Amorc. Toate acestea sunt pură și legitimă magie neagră.

Discipolii Logiei Albe, așa cum am mai zis, celebrează simplu sărbătoarea lor în Sala Copiilor după fiecare probă din care ei au ieșit triumfători. În Logia Albă, cele patru probe sunt pentru a examina morala discipolului alb. În proba focului, trupe de inamici atacă discipolul insultându-l, și dacă discipolul în loc să lanseze injurii, trimite dragoste, atunci va triumfa proba, și dacă va rămâne senin, atunci el trece prin foc fără să se ardă. Așa cum vedem din proba focului, trebuie să ajungem să atingem piscul virtuții pentru a triumfa proba; dimpotrivă, proba focului magilor negri, care nu înseamnă altceva decât a trece prin foc, căci pentru el pregătirea morală nu are nici o importanță.

Cu proba focului a gnosticului, vrem să știm până unde au ajuns altruismul și filantropia discipolului.

Cu proba aerului, se vrea cunoașterea capacității de rezistență a discipolului împotriva marilor adversități și detașarea sa de lucrurile materiale.

Este logic că un discipol care se va sinucide pentru că și-a pierdut norocul, nu trece proba aerului. Cel care va ceda în fața gravelor inconveniente ale vieții, va eșua în proba pământului. Există multe persoane care au trecut deja aceste probe în lupta pentru supraviețuire, de zi cu zi, în bătălia pentru pâinea de zi cu zi. Au fost câteodată în viață oameni care au făcut mari planuri de binefacere pentru umanitate și care l-au realizat curajoși în ciuda tuturor piedicilor, durerilor și lacrimilor. Acești oameni au trecut cele patru probe în carne și oase. Să luăm cazul lui Lenin, care a eliberat tot poporul de sclavagie. Lenin este realmente un maestru al misterelor majore, la fel ca și Karl Marx.

Cele patru probe de pământ, foc, apă și aer sunt pentru

simplul fapt de a examina morala discipolului, toate defectele noastre și viciile morale – care sunt precis aspectul negativ al celor patru elemente ale naturii – pentru a ne putea converti în regi ai naturii. În Logia Aibă, cele patru probe sunt însoțite de un examen verbal viguros pentru a cunoaște până unde a ajuns purificarea discipolului. (Toate acestea se întâmplă în plan astral, și discipolul pregătit și matur din punct de vedere spiritual aduce în planul fizic amintiri, puțin cum a visat)

În logia neagră, este suficient de a avea curajul unui mascul brutal pentru a ieși triumfător din probe.

Monografia celui de-al 9-lea grad a lui Amorc de California demonstrează din plin caracterul tenebros al instituției. Oficialii lui Amorc pot să-și pună pe afet armele lor împotriva autorului prezentei lucrări, căci Hierofantului Aun Weor nu îi este frică. A venit ora demascării celor responsabili de eșecul evoluției umane, și Aun Weor nu se supune decât perceptelor Venerabilei Loje Albe. Revolverul silențios a fost inventat în laboratoarele lui Amorc, și noi știm foarte bine că voi arătați discipolilor cei mai avansați cum se înarmează. Cum poate un mag alb să inventeze arme destructive? Răul nu poate proveni decât din rău. Voi violați una din perceptele Legii lui Dumnezeu care zice: „Nu ucideți”. Eu, Aun Weor, nu mă tem de revolverul silențios, căci sunt dispus să merg până la eșafod în numele dreptății.

După această mică digresiune, să ne întoarcem la tema prezentului nostru capitol. Monografia numărul 6 al celui de-al 9-lea grad, ne spune că după ce s-a triumfat în cele 4 probe, discipolii primesc dreptul de a primi inițierea sacră. Să vedem paragraful următor din pagina a 3-a: „Informați-vă deci că două inele împletite vor fi semnul meu. Două cercuri înlănțuite asemănătoare cu două verigi ale unui lanț vor fi semnul meu și vor fi de asemenea semnul vostru în această inițiere. Îndată ce m-au făcut să ascult asta, îmi vor cere de a-mi semna numele și de a-mi lăsa amprenta digitală al degetului mare pe o foaie de hârtie specială, lipită pe o bucată de lemn, împreună cu alte foi, apoi mi se va cere să mă duc la ușă, de-a pune mâna pe mâner, deschizând și de a-mi da litera și numărul”.

Aceasta dă impresia unui birou de poliție și nu a unui templu de inițiere albă. În nici un templu de inițiere albă nu semnăm cu numele personal, și nici nu luăm semnalmentele oricui ar fi. În Logia Albă, și în arhivele karmice, ființa umană

figurează cu numele Intimului său și nu cu nume profane. Mai mulți studenți de-ai lui Cherenzi își pierd numele lor profan când fac parte din universitatea sa spirituală și celui care cucerește anagarikat i se atribuie un nume fantezist înlocuind numele său propriu, ca recompensă pentru cucerirea sa, adopții mâinii stângi, făcând un lanț în Sanctum-ul lor, exclamă: *E...I...E...I... E...I...* în semn de acțiune de grație.

În ritualul celui de-al treilea grad, magii negri ai lui Amorc dau numele unui demon discipolilor lor naivi, și pentru asta, discipolul scrie pe bucăți de hârtie diferite nume care îi convine și bucata de hârtie pe care o va trage va purta numele sub care va figura în astral. Numele sunt următoarele:

Adjuteur;
Affectionne (devotat);
Amorifere;
Benefacteur (binefăcător);
Conaisseur (cunoscător);
Divinateur (divin);
Justifique;
Penseur (gânditor).

Fiecare din aceste nume corespund unui nume de demon care este capul legiunii, și discipolul naiv stă sub ordinele și comandamentul numelui ce l-a ales prin hazard. Oficialii lui Amorc fac să se creadă de discipolii lor că aceste nume nu fac decât să dezvăluie anumite calități morale și așa își înșeală victimele. Amorifere, de exemplu, este un demon cu capișon roșu, de talie înaltă și cu fața rotundă și bucălată. Fiecare din acești demoni sunt teribili de perverși.

În catolicism, laicul primește de asemenea un nume nou, ca și magii negri, și aceasta este făcut de fapt pentru că religiile an căzut sub imperiul Magiei negre. Această practică de a adopta nume false este proprie școlilor de magie neagră. În Logia-Albă facem cu cunoscut discipolului numele Intimului său, nume care a fost al său toată eternitatea și în cărțile karmice la fel. De exemplu, Gautama Buddha se numea Amitabha în lumile interne, Krum-Heller se numea Huiracocha, etc. Dacă deschidem capitolul 19 al Apocalipsei, vedem că sfântul dezvăluirii numește „Cuvântul lui Dumnezeu” cavalerul Apocalipsei. Ori reprezentăm pe Dumnezeu prin monosilaba Aun și dublând V-ul cuvântului „Verbe=cuvânt”, se formează litera W, care completată de

vocalele E, O și litera R, devine numele Intimului autorului, „AUN WEOR”.

Am venit pe lume pentru a realiza o mare misiune cu caracter mondial. Toți occidentalii au citit „Biblia” și știu că cavalerul Apocalipsei va veni (Cavalerul despre care vorbește capitolul 19 al Apocalipsei). Și eu am venit, iar ei nu m-au recunoscut, ba dimpotrivă liderii spiritualiști s-au lansat cu furie împotriva mea, căci lumea nu vrea să aibă nimic de-a face cu profeții luminii. Umanitatea și-a ucis întotdeauna profeții, iluminații nu plac umanității; numai pe imbecili îi place umanitatea, ca și cum condiția indispensabilă pentru a „merita aplauze este de a fi imbecil”. Umanitatea l-a crucificat pe Christ și l-a lăsat pe Barrabas în libertate. Aplauzele plouă pe campionii de box pentru că ei știu să dea lovituri de pumn; iată ce este umanitatea!

Dar să ne întoarcem acum la tema capitolului nostru. În inițierea albă, gnostică, discipolul nu are de ales nici un nume și nici nu i se dă vreunul ales de hazard. El primește curând numele Intimului său, numele sub care el a figurat în cărțile karmice de-a lungul tuturor epocilor.

Înainte de a avea acces la autentica inițiere albă, discipolul trebuie să primească instrucțiuni ezoterice în sala ***pregătirilor***[4]. Să ascultăm acum cum începe inițierea magilor negri ai lui Amorc, care are loc de asemenea în planul astral: „Mi se va cere acum să mă duc în spatele unui paravan aurit, și acolo doi oficiali îmi pun o tunică albastră care este prea amplă pentru mine; îmi pun apoi pe cap un fin voal galben sau aurit, și o cruce de abanos în mână; pe cruce este un trandafir roșu. Apoi, un oficial vine înspre mine și mă anunță că este conducătorul meu. El poartă o tunică neagră și un capișon de aceeași culoare, mă ia cu brațul drept și mă face să mă întorc astfel ca eu să fiu gata pentru a ieși prin spatele paravanului și a mă dirija din nou spre interiorul camerei templului. Atunci un cântăreț la celestă, începe să cânte o arie ce pare să anunțe venirea mea și conducătorul meu mă ghidează cu brațele până în interiorul templului unde noi ne separăm de fapt, în centru”.

Conducătorul discipolului utilizează o tunică și un capișon negre. Este deci un autentic mag negru, căci nici un maestru al Logiei Albe nu poartă capișon negru. Zazoni era îmbrăcat într-o

[4] Toate acestea se petrec în astral și nu în planul fizic

tunică neagră și purta o capă de distincție neagră, dar fără capișon negru; capișonul negru este numai faptul magilor negri.

„Fiind ajunși din nou în fundul templului, m-au condus din nou spre centrul templului și un oficial puse o mare cruce pe capul meu în timp ce eu îngenuncheam și trei celeste răsunau în câteva părți ale templului. Atunci un maestru îmbrăcat într-o tunică purpurie se apropie de mine dinspre estul templului purtând o mare cruce egipteană. El puse această cruce în capul meu, în locul celeilalte cruci în timp ce câțiva oficiali se apropiau de mine pentru a-mi zice: „Supus să fii sub crucea nemuririi și a vieții veșnice”.

În sălile de inițiere gnostică autentică, niciodată, nici un maestru nu purta tunică purpurie sau roșie. Numai ierarhii lojei negre utilizează aceste culori. În inițierea albă, punem pe umerii discipolului o cruce de lemn enormă și apăsătoare, care semnifică că discipolul a început deja viacrucis a celor 9 arcade. Greutatea crucii variază mult; depinde de karma fiecăruia. De multe ori discipolul nu poate suporta greutatea crucii și Cyreneen (cel ce ajută la căratul crucii) trebuie atunci să vină în ajutorul său.

Vocalele E, U, ajută discipolul să-și poarte crucea când ea este foarte grea. Crucea pe umeri este a magiei albe; crucea pe cap este a magiei negre. Christ nu adus crucea pe cap, ci pe umeri. Crucea semnifică materie, și a fi purtată pe cap semnifică a se rezuma de a trăi sub dominația materiei, a lumii. Magul negru spune: „Supus fii” sub crucea nemuririi și a vieții veșnice. Magul alb spune: sub cruce, „eu sunt”. Pontifii poartă crucea pe cap sub mitră. Nici un mag alb nu poartă crucea pe cap, ci pe umeri, cum a arătat-o Divinul Mântuitor. Noi, gnosticii, nu suntem dedesubtul crucii, ci deasupra ei.

În prima inițiere, gnosticul trebuie să apuce cu dinții o anumită figurină, și înainte de a intra acolo, el va fi primit deja adevăratul cuvânt pierdut, care nu a fost niciodată scris. Examenele verbale pentru a primi inițierea sunt foarte riguroase. Cât despre magii negri, puțin le pasă despre morală. O dată ce cheia a trecut triumfător inițierea albă, i se face sărbătorirea. În ceremonia neagră, discipolul primește de la un mag negru îmbrăcat în galben, o serie de învățături pe care ei le folosesc pentru a deveni invizibili și ai face pe alții invizibili. În viitorul capitol, numit „Nirvana”, noi vom vorbi de acest subiect

particular. Cum am mai spus deja, toate aceste învățături provin din Atlantida. În Atlantida, oamenii utilizau de asemenea forța sexuală pentru a face mari daune. Cu mentalul, Orhuarpa forma monștri, pe care îi materializa fizic și-i hrănea cu sânge. El lansa acești monștri când voia, asupra victimelor sale inocente. Umanitatea atlantă era clarvăzătoare și mânuia de minune forțele cosmice. Exista în acea epocă un sanctuar foarte important care se numea Sanctuarul Vulcanului. Paznicii acestui sanctuar aveau sub controlul lor pe Ahriman și legiunile sale, pentru a nu putea să acționeze liber pe planeta noastră. Acești atomi de Ahrima dăunau clarvederii omului și umanitatea rămânea sclavă a iluziilor lumii fizice.

În Atlantida, exista evident un mare colegiu de inițiați, și când răii încercau să facă ceva rău împotriva lor, ei mureau de sabia justiției.

Domnii lui Mercur au dat mentalul omului pentru ca el să gândească, și nu pentru ca el să-l utilizeze în scopuri destructive.

Orhuarpa, văzând că oamenii îl adorau ca pe un Zeu, echipă o puternică armată și se îndreptă împotriva lui Tollan, orașul cu 7 porți din aur masiv, unde domnea magicianul alb, al Atlantidei.

Și îmbrăcat în oțel, cu scut, cască și sabie, se războia în timpul zilei, iar noaptea elibera animalele sale și creaturile sale fermecate, care atacau inamicii sub formă de lupi. Și așa a fost luat Tollan, orașul cu 7 porți din aur masiv, și Orhuarpa s-a făcut împărat peste toată Atlantida și a pus temelie cultului soarelui obscur.

Așa stăteau lucrurile acolo când Maestrul Moria se reîncarnă, reuni o armată de soldați și se îndreptă împotriva lui Orhuarpa. Acesta din urmă lansă împotriva Maestrului Moria bestiile sale feroce, pe care acesta le dizolvă cu puterile sale luminoase.

Moria îl trecu prin tăișul sabiei pe maestrul din Tollan, orașul cu 7 porți în aur masiv, și toți soldații lui Orhuarpa au căzut sub cuțitul forțelor luminii. Văzându-se pierdut, Orhuarpa se închise într-un turn și muri ars, căci soldații lui Moria dădură foc turnului.

Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Orhuarpa se încarnă imediat și când împlini vârsta, el reuni din nou armata sa de

războinici și de vrăjitori, se îndreptă împotriva lui Tollan, reluă cetatea și stabili tronul împotriva tronului. Atunci cele patrii tronuri îi spuseră împăratului alb Noenrra (Noe): „Pleacă de pe aceste pământuri și du-te în deșertul Gobi, mergând peste tot unde există continent căci Dumnezeu va scufunda aceste pământuri sub ape”. Noenrra se supuse și plecă cu tot poporul său spre deșertul Gobi.

Poporul lui Noenrra era triburile semite primitive care au urmat calea magiei albe, iar Orhuarpa rămânea maestru și domnul Atlantidei.

La puțin timp după ieșirea poporului lui Israel, începură câteva manifestații de foc periculoase. Utilizarea forței sexuale în scopuri de magie neagră au făcut să intre în activitate focul vulcanilor adormiți. Forțele sexuale sunt acelea care sunt în relație intimă cu forțele naturii, căci forța sexuală nu este numai în glandele noastre sexuale, ci în toate celulele noastre, chiar mai mult, în toți atomii din Cosmos. Forța sexuală este cauza electricității. Este logic deci că, prin inducție, vulcanii adormiți au intrat în activitate. Căci acești vulcani erau intimi legați de magii negri prin intermediul forței sexuale. Și Atlantida, cu toți magii săi negri se scufunda în Oceanul Atlantic în mijlocul marilor cutremure de pământ.

Toate triburile de indieni din America sunt vestigii atlante. Aceste triburi conservă mai multe practici de magie neagră provenite din Atlanta. Există în America oameni care fac statuete de ceară și înfing în ele ace, înflăcărat precum imaginația și concentrând mentalul pe victimă. Există alții care utilizează forța sexuală în scopuri distructive. Toate acestea sunt originare din Atlantida.

Indienii Arhuacos din Sierra Nevada de Santa Maria nu ars un popor întreg, numit Dibuya, prin intermediul elementalului focului, numit de ei „suflet”.

În micul sat Santa Cruz de Mora (Statul Merida), am cunoscut o smerită bătrânică, care făcea minuni cu elementalele naturii. Când ea era tânără, această bătrânică a fost măritată cu un indian.

Soțul ei o duse într-o pădure și îi povesti lucrurile cele mai ciudate despre tribul său. În timpul zilei spunea el, indienii părăseau satul lor și se întorceau seara în chip de animale, luând figura lor umană în interiorul locuințelor lor.

Într-o zi, soțul ei și-a luat rămas bun de la ea, spunându-i că se va duce în junglă pentru a muri (căci acești indieni se retrăgeau în junglă pentru a muri și îi dădu o amuletă adăugând: „Îți las acest suvenir pentru a-i cere ceea ce-ți trebuie când vei avea nevoie”.

Bătrâna făcu minuni în satul Santa Cruz; ea cerea amuletei tot ceea ce-și dorea, și primea ca prin minune bani, vin, bijuterii, lichioruri, parfumuri, etc. Persoanele care au fost furate nu trebuiau decât să vină s-o consulte, ea întreba pe câmp amuleta despre obiectul furat. Ca și prin mâini invizibile, acela se reîntorcea curând, și așa că fiecare își descoperea obiectul pierdut.

Aceste minuni au luat sfârșit pentru bătrână când ea avu slăbiciunea de a se confesa unui preot, care îi luă minunatul talisman.

Aceasta nu are nimic străin și nici fantastic; aceasta se face simplu cu elementele naturii. Lucrarea lui Francisco Hartman intitulată „Elementalele”, tratează aceste lucruri mai detaliat.

Toate aceste cunoștințe veneau din Atlantida. Elementalele pot servi atât binelui cât și răului. Atlanții utilizau Elementalele pentru a face rău. Toale cunoștințele școlii lui Amorc de San Jose în California, vin de la magia neagră a Atlantei.

□ *CAPITOLUL 15* □
NIRVANA □

Triburile israelite au emigrat spre vest plecând dinspre deșertul Gobi, pentru a forma rasa Aria. Aceasta este reprezentată în Exod prin ieșirea lui Israel dinspre pământurile Egiptului în direcția pământului promis.

Enorme caravane de ființe omenești, dirijate de maeștri misterelor majore, au ieșit din Atlantida înspre deșertul Gobi și s-au îndreptat mai departe spre Vest începând de la acest deșert pentru a se încrucișa cu câteva rase occidentale și a forma actuala noastră rasă Aria...

Căpitanii acestor exoduri biblice erau ei înșiși, maeștri misterelor majore. Aceștia erau profund venerați de umanitate și nimeni nu îndrăznea să nu se supună ordinelor lor sacre.

Moise a trăit 40 de ani în deșert, adică israeliții primitivi locuiesc 40 de ani în deșert, construind aici Arcul Alianței,

stabilind aici misterele lui Levi, și adorându-l pe Jehovah.

Cele șapte sanctuare ale misterelor emigrează spre occident și pentru lumina acestor mistere înflorește Persia magilor, India lui Rishis, Chaldeea, Egiptul, Grecia elenă, etc.

Înțelepciunea ocultă îi va ilumina pe Solon, Pitagora, Heraclite, Socrate, Platon, Aristotel, Buddha, etc. Numai la lumina misterelor sacre au înflorit cele mai puternice civilizații ale trecutului.

Omul a început să-și dezvolte intelectul și intelectul l-a făcut să iasă din lumile interne. Când omul și-a pierdut clarvederea, atunci a început să cunoască teama. Înainte nu-i fusese teamă pentru că omul contempla acțiunea Zeilor și vedea toate deznodămintele.

Omul s-a îndepărtat de Marea Lumină și trebuie acum să se întoarcă la Marea Lumină. Budiștii ne spun că atunci când omul se va elibera din roata vieții și a morții, el va intra în fericirea inefabilă a NIRVANEI.

Noi, gnosticii știm că Christ este un nirvanacaya, care a renunțat la Nirvana pentru a salva umanitatea.

Cartea morților spune: „Eu sunt crocodilul sehec. Eu sunt focul cu trei flăcări și flăcările mele sunt nemuritoare. Intru în regiunea flăcărilor care i-au pus pe adversarii mei în derută”. Această regiune a lui Sekem, această regiune a văpăilor, este fericirea inefabilă a Nirvanei.

Un Dian Choan este acela care abandonează cele patru corpuri ale păcatului: fizic, astral, mental și cauzal. Crocodilul sacru este Intimul. Intimul este focul cu trei flăcări nemuritoare. Aceste trei flăcări sunt sufletul său de diamant, mentalul său de foc și „Atman”, propriul său corp spiritual.

Nirvana este o regiune a naturii unde domnește fericirea inefabilă a focului. Acest plan nirvanic are șapte subplanuri, și în fiecare din aceste șapte subplanuri de materie nirvanică, există o mare și splendidă sală unde nirmacayașii studiază misterele lor. De aceea numim „săli” aceste subplanuri și nu subplanuri cum le numesc teozofii.

Nirvanicii spun: „Noi suntem în prima sală a Nirvanei, sau în a doua sală a Nirvanei, sau în a treia, sau în a patra, sau în a cincea, sau în a șasea, sau în a șaptea sală a Nirvanei”.

Este imposibil de descris fericirea inefabilă a Nirvanei: aici domnește muzica sferelor, și sunetul se învăluie într-o

beatitudine imposibilă de descris în cuvinte. Locuitorii sălii superioare a Nirvanei poartă o tunică de diamant și o capă de distincție care le ajunge până la picioare.

Putem vizita Nirvana în corp astral, iar yoghinii Indiei, în stare de samadhi, vizitează Nirvana în corpul lor mental și cauzal, dar a pretinde să vizitezi Nirvana prin procedee de magie neagră în stilul lui Amorc de San Jose din California este culmea neroziei.

Discipolii celui de-al 9-lea grad al lui Amorc, după ce au trecut prin inițierea neagră, primesc învățăminte pentru a putea forma un nor cu ajutorul mentalului și al cuvântului, utilizând mantra *rama*, care se pronunță așa: *raaaamaaaa*. *Ra* este masculin, *ma* este feminin. Ei utilizează forța sexuală și forța mentală pentru a forma nori de materie astrală. O dată norul format, ei se pun înăuntru, se sintetizează într-un anume loc și de o manieră perfect logică, se produce o separare sau o degajare de astral și se transportă unde doresc, în corp astral. Aceasta numesc ei Nirvana, dar în realitate acest procedeu îi fac să călătorească în corp Astral, și nu în Nirvana…

Gnosticii știu intra în Nirvana folosind puterile Intimului. Când gnosticul vrea să intre în Nirvana, el face astfel: în primul rând iese în corp astral. În al doilea rând, o dată ieșit din corpul său fizic, el roagă pe Intimul său: „Tatăl meu, du-mă în Nirvana", și atunci Intimul transportă sufletul gnosticului înspre beatitudinile inefabile ale Nirvanei.

Procedeul Gnostic de a ieși în corp astral este foarte simplu. Gnosticul profită de starea naturală de tranziție dintre veghe și somn pentru a ieși din corp de o manieră la fel de naturală ca și cum ar ieși din casa sa. Îi este suficient să pronunțe mantra *„rusti"* în momentul în care adoarme și apoi coboară din patul său, dar nu cu mentalul său, nici cu imaginația, ci ca și cum ar fi în carne și oase. Corpul rămâne în patul său. Mantra se pronunță astfel: *russsstiiiii*, de mai multe ori.

„Munca de concentrare a magilor negri al celui de-al 9-lea grad ai lui Amorc, se îmbină cu o risipă uimitoare de energie sexuală, și prejudiciabilă discipolului. Mantra *„ra"* pune în acțiune polul masculin al forței sexuale ce o purtăm în glandele noastre sexuale. Silaba *„ma"* exteriorizează forța sexuală feminină care o purtăm în interior. Cu mantra *„rama"*, magii

negri ai lui Amorc utilizează propriile lor forțe sexuale care, combinate cu forța mentală, îi permit să iasă în corp astral. Este clar că formează un nor cu ajutorul mentalului, apoi traversează acel nor, sintonizându-se cu un mediu determinat, și în final se află în afara corpului.

Magii negri ai antichității se învăluiau în norul astfel format și apoi, plini de o credință intensă, se puneau în mișcare cu corpul lor în carne și oase, astfel încât acesta se scufunda în planul astral, și puteau în felul acesta să se deplaseze la distanțe foarte mari în spațiu în numai câteva minute. Aceasta, oficialii moderni ai lui Amorc l-au uitat. Magii negri își risipesc mereu energiile sexuale în aceste experiențe și în multe altele.

Gnosticii știu prea bine că trebuie mereu să-și economisească energiile lor sexuale, căci numai cu ea își pot trezi KUNDALINI. Procedeul Rose-croix al lui Amorc dăunează forței Kundalini a unui discipol și fraternității albe, și îl rețin din progresul său.

Mantra *„ra”* ajută la trezirea lui Kundalini dar trebuie știut cum să se facă aceasta, și tocmai aceasta o ignoră magii lui Amorc. Ei cred că pronunțând *ra-ma* în fiecare dimineață, în picioare, și făcând diverse aspirații de aer, ei se vor purifica, demonstrând că așa ei contestă înțelepciunea egipteană. Noi, egiptenii din antichitate, pronunțăm mantra *„ra”* în poziția egipteană: cu genunchii pe pământ, palmele pe pământ, atingându-se prin degetele mari, și cu capul pe dosul mâinilor. Mantra se pronunță astfel: *raaaaaaa*, în mod repetat.

Așa cum am mai spus, magii negri ai timpurilor străvechi, o dată învăluiți de nori, se deplasau fizic unde doreau. Norul devenea levierul sau instrumentul pentru a scoate corpul fizic din legiunea fizicului și a-l scufunda în interiorul planului astral. Și când ajungeau acolo unde doreau să meargă, abandonau norul și se întorceau din nou în planul fizic, în locul dorit. Magii negri ai lui Amorc au uitat toate acestea.

Forța cu care aceasta se face este extrasă din glandele sexuale și tocmai acest lucru ei nu-l explică discipolilor lor. În cea de-a 7-a monografie, al celui de-al nouălea grad, ei se mulțumesc să spună laconic: *„ra* reprezintă forța creatoare pozitivă, iar *ma* forța negativă ce completează pe *ra*. *Ra-ma*, cele două silabe reunite, reprezintă forța creației”. De ce nu explică ei aceasta discipolilor lor? De ce nu vorbesc cu

franchețe? Ce se întâmplă cu ei? Ei știu prea bine că în ziua în care ei vor da măștile jos, se va sfârși cu tenebroasa lor instituție, și de aceea tac.

A folosi energia sexuală pentru asemenea lucruri înseamnă magie neagră. Cu aceste experiențe, discipolul negru se detașează total, ca o pilă electrică, și pierde forțele ce le poate utiliza pentru a trezi pozitiv kundalini.

Christ, Divinul Rabin al Galileei, ne-a învățat secretul pentru a călători în plan astral cu corpul fizic: să vedem versetele 24 până la 32 a Capitolului 14 a Evangheliei lui Matei.

„Barca se afla deja în mijlocul mării, învăluită de valuri, căci vântul era împotrivă. Când ziua se îngâna cu noaptea, Isus a venit la ei, umblând pe mare. Când l-au văzut discipolii umblând pe mare, s-au înspăimântat și au zis: „Este o nălucă!" și au țipat de frică. Dar Isus le-a spus de îndată: „Îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți!" Atunci Petru i-a zis: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape". Iar Isus i-a spus: „Vino!" Și Petru, coborându-se din barcă, începu să meargă pe ape spre Isus. Dar văzând violența vântului, se sperie; și fiindcă începea să se scufunde, strigă: „Doamne, salvează-mă!" Îndată, Isus întinzând mâna, l-a apucat și i-a zis: „Omule necredincios, de ce te-ai îndoit?" Și după ce s-au suit înapoi în barcă vântul s-a oprit".

Acesta este secretul gnostic pentru a intra în planul astral cu corpul din carne și oase. Petru mergea pe ape pentru că sub acțiunea forței credinței, corpul său fizic se scufunda în planul astral dar în momentul în care se îndoi, el ieși din planul astral și fu pe punctul de a se scufunda. Forțele planului astral erau acelea care îl susțineau pe Petru și pe Christ deasupra apelor.

Când noi, gnosticii dorim să mergem în astral cu corpul nostru în carne și oase, folosim cheia pe care Maestrul ne-a învățat-o. Procedăm în felul următor: în momentul în care ne trezim din somnul natural, fără a da timp nici unei analize, îndoieli sau ezitări, dar plini de o CREDINȚĂ intensă, ne sculăm din patul nostru, ieșim din camera noastră și ne suspendăm în atmosferă. În acel moment numai CREDINȚA ne susține. Orice analiză, îndoială sau șovăială va compromite experiența.

De asemenea putem profita de momentul în care adormim, sau simplu, de un moment în care mentalul se află în repaus, ca un lac liniștit.

Corpul fizic plutește simplu pentru că prin intermediul credinței, noi abandonăm forța gravitației și planul fizic, și pătrundem cu corpul nostru fizic în interiorul planului astral, unde domnește legea levitației. Discipolii noștri știu de asemenea să meargă pe ape, la fel ca Maestrul nostru. Noi suntem creștini autentici.

Magii negri ai lui Amorc utilizează de asemenea procedeul norului pentru a se învălui și a se face invizibili. Ei nu uită aici „mimetismul”: dacă se află într-o pădure, ei fac norul verde, iar dacă se află într-o încăpere cu pereți albi, vor face norul alb, și astfel vor deveni invizibili.

Noi, magii albi, folosim puterile Intimului nostru pentru a ne face invizibili, dar aceste puteri le vom primi atunci când vom merita. Magii negri ai lui Amorc cred că cu ajutorul experiențelor lor negre vor putea pătrunde în Nirvana, dar se înșeală! Vor putea pătrunde în astral, dar nu în Nirvana. Noi, gnosticii, putem vizita Nirvana și putem să ajungem până la a o vizita în carne și oase.

Este clar că teozofii râd de noi, căci ei nu știu nimic din toate astea. Tot ce au în cap, este un arsenal de teorii, dar în practică nu sunt nimic mai mult decât niște eunuci înțelegători, mistici morbizi, sibariți desfrânați.

Îmi amintesc încă cum teozoful A, membru al Logiei lui Arc Iris de Bogota, s-a refugiat îngrozit în parcul Catargena, când eu, Aun Weor, i-am comunicat că lucra conștient în astral. Iată culmea negativismului teozofilor. Tot ceea ce îi interesează este de a avea capul plin de gânduri, și de a trăi adormiți ca niște idioți, toți gândindu-se totuși că vor intra într-o zi în Nirvana. Stupizi, ce vă credeți modele de înțelepciune, imbecili. Nu vor intra în Nirvana decât cei ce au trecut prin înalta inițiere. Cei ce și-au dat și ultima lor picătură de sânge umanității.

Noi aspirăm toți la înalta inițiere, dar nu ajungem la altarul înaltei inițieri decât cu membrul viril în stare de erecție. Pentru a ajunge la înalta inițiere, trebuie a fi „macho” cu adevărat.

Gnosticul are întotdeauna o ființă tare și o personalitate robustă și puternică, fără slăbiciuni. Gnosticul trăiește mereu triumfător și totdeauna rebel, precum eroii lui Rabelais.

Gnosticul urcă înalta inițiere cu membrul viril în erecție, pentru că gnosticul este „macho”. Gnosticul aspiră la Nirvana, dar știe foarte bine că Nirvana o are în testiculele sale și că nu

trebuie decât să vrea s-o realizeze în el-însuși prin intermediul curajului.

◻ CAPITOLUL 16 ◻
ELIXIRUL LONGEVITĂȚII ◻

Maestru Zanoni și-a primit inițierea în Caldeea în timpuri foarte îndepărtate, și s-a menținut tânăr timp de miliarde de ani. Megnour, tovarăș al lui Zazoni, a trăit de asemenea secole de-a rândul. Acești maeștri erau invincibili, iar moartea nu avea puteri asupra lor. Ei au fost cetățeni ai unei străvechi nații, acum dispărute (Caldeea). Unde era secretul lor? De unde le venea puterea lor? Ajungând la acest capitol al lucrării, mai mulți medici, analfabeți în medicina ocultă, disprețuiesc și o iau în zeflemea cu gesturi compătimitoare acest „Elixir al longevității”, găsind nesăbuite aceste învățături, care pentru ei constituie o imposibilitate. Rosecrucienii dezechilibrați și mistici bolnavi ai spiritismului n-au înțeles niciodată și nu vor să admită că „Elixirul tinereții”, „piatra filosofală” și „cheia mișcării pierdute” se află în interiorul testiculelor bărbatului și în uterul femeii.

Am spus deja și nu vom mai repeta că inițierea este viața însăși, trăită intens, și că reînvierea omului rezidă cu exclusivitate în actul sexual.

Când lucrarea noastră „Căsătoria perfectă” va începe să circule, nenumărate critici vor surveni, cum am prevăzut de altfel, critici ce ne vor califica drept pornografici, pentru a fi vorbit într-un limbaj simplu și accesibil înțelegerii tuturor și pentru a fi dat cheia magiei sexuale. Noi știm desigur că „pentru pur totul este pur, iar pentru impur totul este impur”. Aceste modele de înțelepciune, aceste mistice maladii care se cred supertranscendente având în vedere elucubrațiile lor morbide, ne-au calificat drept materialiști. Aceste persoane ignoră total că nimic nu poate exista, nici chiar Dumnezeu, fără ajutorul materiei.

Câțiva moșnegi ramoliți și corupți de ejacularea pasională și de dorinți sexuale nesatisfăcute, vor fi indignați și vor arunca cartea calificând-o drept scandaloasă și pornografică. Este pentru că umanitatea iubește mai mult răul decât binele. Au existat mistici absurzi care s-au făcut avocați ai castității absurde care propovăduiesc dar nu practică, neștiind că natura ea-însăși se revoltă împotriva acestei abstinențe nefaste, de unde vin poluțiile nocturne, decalcifierea generală prin uretră și

în consecință, maladii! Este pentru că natura este înțeleaptă în planurile sale; bărbații sunt făcuți pentru femei, iar femeile pentru bărbați. Ceea ce noi trebuie să facem, este de a învăța a ne bucura din plin de femeie fără a ne face rău nouă înșine, și pentru aceasta, să învățăm să practicăm magia sexuală.

În timpul transelor amoroase, gnosticul reprimează actul sexual și sământa urcă atunci spre cap prin anumite canale spermatice, convertindu-l pe om într-un Zeu. Aceasta, pseudo-apostolii medicinii moderne nu o înțeleg și n-o pot nici s-o înțeleagă, nici s-o explice, pentru că nu cunosc anatomia celor șapte corpuri ale omului, nici chimia ocultă, nici ultra-biologia organelor interne ale omului, care sunt baza fundamentală a vieții hormonale și a glandelor endocrine.

Hindușii o numesc „Ida și Pingala" canalele spermatice interne pe unde sământa urcă spre cap. Sunt două cordoane nervoase care sunt în relație cu nervul vag și marele simpatic și care se înfășoară în jurul coloanei vertebrale dorsale, în maniera simbolic reprezentată de Caducee de Mercur.

Organismul uman are canale pentru ieșirea seminței și posedă de asemenea canale spermatice pe unde sământa urcă de la punga seminală până la cap, unde ajunge transformată în energie christică, căci masa se transformă întotdeauna în energie, așa cum a demonstrat-o marele înțelept Einstein, și acest proces noi îl numim „transmutație". În epocile străvechi, omul utiliza aceste canale spermatice de urcare, iar medicii indienilor din Sierra Nevada de Santa Maria, în Columbia, utilizează în continuare aceste canale și aceasta de timpuri imemoriale. De aceea ajung la vârste foarte înaintate, păstrându-și inteligența foarte lucidă, părul lor negru și dentiția intactă. De aceea vedem la ei copii octogenari și centenari, în timp ce în civilizația noastră actuală, omul de șaizeci de ani este deja ramolit. Există miliarde de mărturii care pot da de gândit omului civilizat și de știință asupra acestui subiect particular. La un copil, de exemplu, unde forța sexuală n-a fost încă adunată în gonade, această forță este latentă în tot organismul, și de aceea dacă un copil se taie, el se vindecă mai repede ca și un adult pentru că acesta și-a risipit forțele sexuale din timpul pubertății, și-n plus nu știe să și le mânuiască ca și în cazul copilului. Tinerii comit o mare eroare și tații lor de asemenea atunci când le permit fiilor lor să-și risipească forța lor sexuală în

plăceri și în reci descurajări. Trebuie să-i învețe că principiul vital rezidă în această mare forță. Este adevărat, așa cum zice știința oficială, că aici este vorba despre o funcție biologică, dar Decalogul ne învață în cel de-al șaselea comandament că nu trebuie să risipim această forță, căci ea este singura care săvârșește funcția creatoare, funcția de a crea, astfel încât libertatea pe care tații o dau fiilor lor pentru a realiza funcțiile biologice, nu încetează a fi o crimă pe care o comitem împotriva tinereții.

Magia sexuală posedă următoarele avantaje:

1. Soț și soție își petrec viața iubindu-se cu tot mai multă intensitate decât atunci când au fost logodiți.

2. Soții nu sunt supraîncărcați de copii.

3. Femeia întinerește, devine în fiecare zi tot mai atrăgătoare și mai frumoasă, căci, grație soțului ei, ea se încarcă zilnic cu puternice forțe magnetice.

4. Omul în vârstă întinerește și nu îmbătrânește niciodată căci își dăruiește viață prin forța sa creatoare. Fericirea și mulțumirea domină pretutindeni.

5. Simțul clarviziunii se trezește la cei doi și vălul lumilor invizibile se deschide în fața privirilor lor.

6. Focul sacru al spiritului sfânt îi iluminează în interior.

7. Ei se unesc cu Intimul lor, Zeul lor intern, și se transformă în regi ai creației, având putere asupra celor patru elemente ale naturii: pământ, apă, aer, foc.

8. Dobândesc Elixirul longevității care rezidă în Kundalini.

9. Moartea nu va mai fi, și aceasta în ciuda fanfaronadelor șarlatanilor noștri consacrați de universități materialiste.

Când cartea noastră „Căsătoria perfectă” va fi intrată în circulație, mii de magi negri, cu pietre în mâini, se vor lansa cu furie împotriva noastră, în ciuda faptului că această carte învață binele și îl învață pe om să fie cast și pur.

Israel Rojas R., discipolul meu trădător, n-a știut să se opună prăbușirii într-o coleră când a constatat că noi am publicat în lucrarea noastră învățămintele secrete pe care maestrul Huiracocha le-a adus în Columbia pentru binele nostru. Acesta a fost motivul pentru care domnul Rojas a ars cartea noastră, căci dorea ca biata umanitate suferindă să nu cunoască niciodată misterul sexului; el nu învăța această știință secretă decât pe discipolii săi cei mai fideli, pe când, dimpotrivă,

numeroasele sale lucrări, care i-au adus de altfel venituri îndestulătoare, nu învățau nimic concret pe cei ce le citeau. Maeștrii Venerabilei Logii Albe i-au încredințat domnului Rojas o misiune pe care acesta n-a îndeplinit-o. Părăsindu-l pe vechiul său Maestru Aun Weor, el a îngăduit înțelepciunii să se umple de orgoliu și de vanitate. Faptul că câteva elemente vor uza greșit de aceste învățături, nu este un motiv pentru a priva umanitatea de aceste cunoștințe,. Căci umanitatea este deja pregătită să le primească, domnule Rojas.

Pentru că câțiva dintre discipolii domnului Rojas au înțeles și folosit greșit magia sexuală, nu vom priva umanitatea de aceste cunoștințe, căci umanitatea își pricinuiește în continuare neajunsuri prin viața desfrânată pe care o duce; atâta timp cât umanitatea va fi desfrânată, ea nu va avea parte de lumină.

Nu veți intra în paradis și îi veți împiedica și pe alții să o facă! Voi demasca pe trădători și-i voi tulbura pe tirani în fața judecății conștiinței publice! Voi rupe toate lanțurile acestei lumi! Eu, Aun Weor, puternic hierofant al misterelor egiptene, voi iniția Era Vărsătorului, chiar dacă pământul va trebui să se transforme într-un imens cimitir! Zâmbetul subtil al lui Socrate nu mă sperie, iar hohotele de râs răsunătoare ale lui Aristofan nu mă tulbură nici pe departe.

Cerul se ia cu asalt pentru că cerul aparține celor curajoși. Gnosticul, învăluit într-o cuirasă de oțel a caracterului, apucă strâns sabia voinței și ca un războinic teribil se lansează în luptă pentru a lua cerul cu asalt. Noi, gnosticii, suntem oamenii marilor furtuni și în bubuiturile tunetelor, noi nu auzim decât limbajul splendorii.

Când războinicul se apropie de inițiere, poate să-și bată joc de moarte printr-un hohot de râs care fac să se cutremure toate cavernele pământului. Atunci el are dreptul la elixirul longevității, care este aur potabil, sticlă lichidă, flexibilă, maleabilă. El cere domnilor Karmei mai mulți ani de viață pentru a-și putea plăti datoriile, și astfel se realizează moartea și reînvierea în prezenta încarnare. El se unește cu Intimul, și apoi, există Karma plătită, el îi convoacă pe domnii Karmei pentru a le declara că a decis să rămână în lume pentru a lucra pentru umanitate, și că în consecință a decis să conserve corpul său fizic până la sfârșitul secolelor.

Maeștrii Kout-Humi, Moria, Saint-Germain, etc., au corpuri

fizice care datează de mii de ani. Ei toți au vârste incalculabile. De ce un maestru al misterelor majore schimbă mereu Corpuri? Fondatorul Colegiului de Inițiați este Maha-Guru și el va rămâne cu noi până când ultimul inițiat va atinge adevărata statură.

Autorul „Zeilor atomici” ne spune că există în Egipt doi maeștri de o vârstă cu adevărat incalculabilă: unul dintre ei este menționat în scrieri religioase foarte vechi. Maestrul își conservă corpul de-a lungul a milioane de ani pentru că posedă elixirul longevității, și acesta rezidă în Kundalini. Maestrul trăiește generându-și zilnic corpul prin intermediul lui Kundalini. Celulele unui Maestru nu se ofilesc, pentru că focul Kundalini nu le lasă să se ofilească. Deci Kundalini este elixirul longevității. Acest foc este aurul potabil ai străvechilor alchimiști, arborele vieții despre care ne vorbește Geneza în versetul următor:

„Și Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pâmânt tot felul de arbori plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoașterii binelui și răului. (Geneza, cap.2, verset 9). Arborele vieții este Kundalini. Iar arborele cunoașterii binelui și răulul este sămânța. Ambii arbori sunt în grădina lui Dumnezeu.

„Și un fluviu ieșea din Eden pentru a uda grădina și de acolo se împărțea și forma patru brațe. Primul se chema Pishon: acesta înconjoară tot pământul Havila, unde există aur. Aurul acestei țări este pur și aici se găsesc de asemenea bedelion și piatră de onix.

Țara Havila este propriul nostru corp, iar aurul acestei țări sunt atomii solari ai sistemului nostru seminal, adică aurul potabil al seminței.

„Al doilea fluviu este Gihon: acesta este cel ce înconjoară întreg pământul Etiopiei”. Acest al doilea fluviu este lichidul cefalo-rahidian, care este celălalt pol al sistemului nostru seminal, cu care înconjurăm tot pământul Etiopiei, adică capul și gâtul nostru, căci cu lichidul Cefalo-rahidian formăm creier și voce.

Și numele celui de-al treilea fluviu este Tigru: el curge înaintea (la răsăritul) Asiriei. Al patrulea fluviu este Eufratul.

Fluviul care curge la orient și Eufratul sunt cei doi poli ai forței seminale a femeii. Femeia este înaintea noastră căci ea este poarta Paradisului, și poarta este întotdeauna înainte. Edenul este sexul însuși și arborele vieții este Edenul însuși.

Marele hierofant Eliphas Levi a spus că marele arcan era arborele vieții, udat de cele patru fluvii ale Edenului. Dar atunci, timorat și într-un moment de descurajare, a zis: „Mă tern că am spus prea mult”.

Aici este teribilul secret, inexprimabil, pe care nici un inițiat nu a îndrăznit vreodată să-l divulge. Aici este secretul teribil al marelui Arcan. Cele patru fluvii din Eden sunt forțele sexuale ale bărbatului și femeii. Arborele Vieții este în mijlocul celor patru fluvii ale edenului.

Dacă omul cu toate viciile și cu toate pasiunile sale a putut mânca din Arborele Vieții, atunci vom avea încă un Neron și marii tirani nu vor lăsa un singur moment de lumină umanității.

„Îl izgoni pe om din Eden, iar la răsăritul grădinii Edenului puse niște heruvimi să învârtească o sabie învăpăiată ca să păzească drumul ce duce la pomul vieții”.

Aprinde-ți cele nouă lămpi mistice și ascultă-mă, o, chela. Există în fundul sufletului tău un maestru care stă la pândă, așteptând momentul de a se realiza. Ascultă-mă, discipol prea-iubit; acest maestru este „Intimul” tău. Și tu ești sufletul maestrului, intimul devine maestru grație fructului experiențelor milenare trăite de-a lungul nenumăratelor reîncarnări. Nu uita, discipol mult iubit, că tu ești un suflet și că trupul tău este veșmântul său.

Ascultă-mă bine, discipol mult iubit: când un veșmânt te deranjează, ce faci? O scoți căci nu-ți mai vine bine, și acest lucru nu-l poți nega. Și acum dacă vrei să-ți pui un nou veșmânt, unde vei merge? Îmi vei răspunde că trebuie să mergi la croitor, care îți va confecționa un nou veșmânt. Ei bine, dragă discipol, ți-am spus deja că tu ești un suflet și corpul tău este veșmântul. Veșmântul tău din carne a fost bine făcut după măsura ta și sunt doi făuritori care l-au făcut: tatăl tău și mama ta. Când acest veșmânt te jenează, ce faci? Îl scoți și dacă vrei să pui un altul, va trebui să intri în căutarea unei noi perechi de făuritori care să fie bărbat și femeie pentru ca să-ți facă un alt veșmânt din carne bine făcut pe măsura ta. Mă vei întreba cum asta. Și eu te întreb: cum ți-au făcut veșmântul din carne pe care îl ai? Este la fel cum noii croitori îți vor face un alt veșmânt de carne. De ce acest lucru ți se pare straniu? Când te lepezi de un veșmânt de postav și îți pui un altul, încetezi de a fi domnul X.X.

și îți uiți afacerile și socotelile? Bineînțeles că nu; indiferent că vei fi îmbrăcat în mătase sau în postav, îți vei plăti întotdeauna datoriile. Același lucru se produce când tu, care ești un suflet, te vei înveșmânta cu un nou veșmânt de carne. Îți vei plăti vechile datorii, și le vei plăti pentru că altă soluție nu există. Aceste datorii sunt acțiunile tale rele.

Ascultă-mă, cititor mult iubit: se pot număra mii de veșminte de carne ce tu le-ai lăsat de la începuturile lumii. Dacă nu îți amintești de acestea, există alții care își amintesc, și va veni o vreme când vei putea să-ți amintești de milioanele de morți și de nașteri pe care le-ai avut de la constituirea lumii.

Nu uita că Adam nu este un individ, nici Eva o singură femeie. Adam reprezintă milioanele de bărbați ai Lemuriei, iar Eva milioanele de femei ale Lemuriei. Sufletele pe care azi le vezi reînveșmântate în carne și oase, sunt aceleași cu cele din Lemuria, care la acea epocă erau reînveșmântate în alte veșminte de carne și oase.

La începutul vieții, cele patru domnii au emanat din propria lor viață milioane de suflete umane în stadiu de embrion. Aceste corpuri umane s-au dezvoltat de-a lungul timpurilor, și sunt acum minunatele noastre veșminte, făcute din țărână.

Toate acestea sunt explicate de Biblie. Dar pentru a putea studia Biblia, trebuie studiat ocultismul. Căci Biblia este o carte de ocultism și nu se poate citi cu litere moarte cum se citește un jurnal. Biblia este cartea gnosticilor și numai fiind gnostici putem s-o înțelegem.

Să intrăm acum în problema vieții și a morții. Ascultă-mă, cititorule, de fiecare dată când îți pui un nou veșmânt de carne, devii ceva mai puțin agresiv, mai puțin asasin, mai puțin invidios, căci este bine știut că în viață învățăm prin lovituri de baston, și că prin puterea suferinței, sufletul se perfecționează: puii sălbatici se îmblânzesc prin lovituri de bici, și vine o zi când sufletul său fuzionează cu Intimul său și se convertesc în îngeri. Aceasta se realizează prin a se naște și a muri de milioane de ori. Dar e de asemenea foarte sigur că într-o singură viață, care este astfel trăită încât să se profite la maxim, se poate ajunge la uniunea cu Intimul.

Este de asemenea sigur că ne putem menține tineri fără să murim, cu ajutorul elixirului longevității. Megnour a trăit de

șapte ori șapte secole cu corpul său din carne și oase. Zanoni de asemenea a trăit milioane de ani, rămânând mereu tânăr. Contele de Saint-Germain trăiește actualmente în Tibet cu același corp pe care l-a avut în Europa în secolele XVII și XVTII și o parte din XIX.

Noi, gnosticii, noi râdem de moarte. Noi posedăm secretul care ne permite de a ne lipsi de cadavrul mut, și așa cum am spus în primul capitol, „cu sabia lui Damocles, gonim oaspeții nepoftiți".

Noi ne simțim omnipotenți și dintr-un gest de revoltă supremă, sfidăm știința. Medici bădărani, biologi inculți, fizicieni pedanți, unde este știința voastră? Moartea îi mătură pe toți oamenii, săraci sau bogați, crezători sau încrezători. Ea îi învinge pe toți, moartea, cu excepția noastră, a gnosticilor. Noi, gnosticii, râdem de moarte și o punem la picioarele noastre, pentru că suntem omnipotenți.

Aprinde-ți lămpile tale mistice, o, Lanu (discipol). Amintește-ți că fiecare din noile inițieri ale misterelor majore are o notă muzicală și un instrument care o produce. Există trei condiții care trebuie împlinite pentru a putea ajunge la elixirul longevității: magia sexuală, sfințenia perfectă și de a ști călători conștient în corp astral.

Mulți încep prin a călători în astral cu propriul lor corp fizic pentru că aceasta le este mai ușor. Abia mai târziu devin experți în folosirea și mânuirea astralului.

Alții ajung la sfințenie încetul cu încetul: pentru a face asta, cel mai bine este de a face suma propriilor defecte și terminând mai apoi, în ordine succesivă, cu fiecare defect, consacrând două luni fiecărui defect. Celui care încearcă să sfârșească cu mai multe defecte în același timp, se aseamănă cu vânătorul ce vrea să vâneze zece iepuri deodată. Acesta, nu va prinde nici unul.

Cei ce se ocupă cu magia sexuală, trebuie să-și obișnuiască organismul puțin câte puțin. Există indivizi atât de brutali, că se poate ajunge până la a le amputa un picior în timpul actului sexual fără a resimți nici cea mai mică durere; acestea sunt fiare cu chip de om.

La început, cuplul poate practica în picioare. Bărbatul îi va face femeii un masaj începând de la coccis în sus, cu degetele solare: indexul, degetul mijlociu și degetul mare, în scopul de a

trezi Kundalini soției sale, iar aceasta va face același lucru soțului ei, în scopul de a-i trezi Kundalini acestuia. Trebuie concentrat mentalul asupra măduvii spinării și nu asupra organelor sexuale. Zilele vor fi joi și vineri în zori pentru debutanți. Mai târziu, bărbatul va putea introduce penisul în vagin, retrăgându-l la timp pentru a evita ejacularea seminală.

Bărbatul și femeia trebuie să se îmbrățișeze și să se dezmierde unul pe celălalt în timpul acestei practici, pronunțând mantra *I.A.O.* astfel: *iiiiiiiaaaaaaaooooooo*, de șapte ori sau chiar mai mult. Când simțim puternice călduri în coccis, este semn că Kundalini s-a trezit. Ea urcă canon după canon prin canalul coloanei vertebrale, după meritele morale. Trezirea lui Kundalini este celebrată de o mare sărbătoare în sala copiilor. În progresul, dezvoltarea și evoluția lui Kundalini, etica este factorul decisiv.

Trebuie ca discipolul să se instruiască în astral și să asiste „Preotul" Sfintei Biserici Gnostice vineri și duminică la altar. În celelalte zile, discipolul poate primi instruirea ezoterică în sala de instruire ezoterică a templului. În poarta Sfintei Biserici Gnostice, există gardieni care nu lasă discipolii să treacă decât cu condiția ca conduita acestuia în timpul zilei să fi fost dreaptă, și acești gardieni posedă anumite balanțe pentru a cântări bunele și relele acțiuni ale discipolului din timpul zilei. Există de asemenea în Biserica Gnostică o lupă pentru a examina culorile discipolului. Când discipolul nu are toate culorile sale complete, el nu poate raporta amintirile sale corpului. Se întâmplă adesea ca aceste culori să rămână în corpul fizic, sub efectul preocupărilor cotidiene.

Există în creierul nostru un țesut extrem de fin pe care oamenii de știință îl ignoră total. Acest țesut este instrumentul care servește raportării „amintirilor" noastre interne creierului fizic, dar când acesta prezintă vătămări, atunci discipolul nu poate raporta amintirile sale creierului. Trebuie atunci să solicităm ajutorul maestrului Hermes, Hippocrate sau Paracelsus-și să le cerem vindecarea acestor centri.

Să scriem o scrisoare Templului lui Alden, solicitând un ajutor unuia dintre cei trei maeștri menționați. Această scrisoare trebuie mai întâi să fie saturată de tămâie, apoi arsă de foc pronunțând mantra *„OM TAT SAT OM"*. Trebuie să săvârșim acest act fiind plini de credință, stând în genunchi și rugând

cerul să fim ascultați. Partea materială a scrisorii este cu adevărat arsă, dar partea astrală a acesteia va merge direct în mâinile maestrului căruia i-am adresat scrisoarea. Maestrul citește partea astrală a scrisorii și începe a face eforturi să-l vindece pe discipol. Templul lui Alden este templul științei.

Corpurile interne se îmbolnăvesc adesea și au nevoie de medici. Maeștri științei sunt plini de înțelepciune și vindecă corpul inițiaților și a tuturor celor care îi cer ajutorul.

Unul dintre obstacolele cele mai grave în practicarea magiei sexuale este impotența. Excesul ejaculării aduce printre alte lucruri și impotența și nici unul din remediile inventate de doctorii alopați n-au dat nici un rezultat, în timp ce magia sexuală zilnică vindecă impotența. Voi da acum două formule pentru ca cei ce suferă de această gravă maladie să se vindece, cu condiția să nu aibă nici o leziune a membrului viril.

Sunt foarte numeroase ființele umane care s-au oprit să mediteze asupra valorii transcendentale a plantei numite Salvie. Am văzut crescând această plantă pe un perete stâncos fără aer pur, fără apă, fără lumină și fără pământ, și totuși înmulțindu-și frunzele și reproducându-se în mod miraculos. Cu ce trăiește ea? Cu ce se hrănește? Asupra acestui lucru, nici un om de știință nu s-a oprit să mediteze. Cât despre domnul Israel Rojas R., care a scris și a vorbit atâtea despre Botanică, nici lui nu i-a venit niciodată ideea de a studia acest caz. Iar în realitate, domnul în cauză, nu este decât un copist al operei lui Juanzin.

Aici este inconvenientul tuturor acestor pseudo-botaniști moderni: ei nu fac decât să copieze ceea ce spun alții, dar nu le vine ideea de a investiga pentru ei înșiși în minunatele laboratoare ale naturii. Cât despre farmaciști, singurul lucru pe care-l știu face este de a fabrica purgative și de a compune siropuri pectorale de salvie. Asta este tot ceea ce fac cu faimoasele lor cristale de salvie, dar importanța transcendentală a salviei n-o cunosc câtuși de puțin. Salvia se hrănește direct din razele ultrasensibile ale soarelui, din substanța cristonică a soarelui, iar cristalele de salvie devin cristalizarea luminii astrale a soarelui. Aceste cristale sunt, deci, sămânța soarelui salviei și sămânța umană. Salvia este, deci, un excelent leac și vindecă în particular neputința, impotența.

Procedeul este acesta: aruncați într-o cratiță, marmită sau căzănel o livră (0,453 kg.) de grăsime albă să se topească pe

foc. Vasul nu trebuie să conțină apă. O dată grăsimea topită, aruncați înăuntru cristalele unei salvii întregi, și adăugați puțin câte puțin circa zece grame de fier „Giraud” și apoi bateți-le bine la foc, cu un bătător cu paleți. Când totul este bine amestecat, retrageți vasul de pe foc, îmbuteliați conținutul, adăugați-i puțin benzoat de sodiu ca să nu fermenteze, etichetați borcanul și luați câteva linguri în toate orele. Cu această minunată formulă se vindecă impotența.

În cartea noastră viitoare, actualmente în pregătire, și care va fi intitulată „TRATAT DE MEDICINĂ OCULTĂ ȘI DE MAGIE PRACTICĂ”, vom da o altă formulă minunată pentru vindecarea impotenței.

Femeia care vrea să-și trezească Kundalini, trebuie să practice magia sexuală cu soțul său. Ea va trebui de asemenea să vocalizeze *I.A.O.* și să înfrâneze actul. Femeia trebuie de asemenea să se retragă înainte de a surveni risipirea seminței feminine. Astfel femeia își trezește Kundalini de o manieră pozitivă. Singura diferență între ea și bărbat, în ceea ce privește Kundalini, sunt cele două canale spermatice, IDA și PINGALA care sunt invers ca la bărbat. Ordinea este următoarea: IDA la dreapta și PINGALA la stângă pentru bărbat, iar pentru femeie IDA la stânga și PINGALA la dreapta. Aceste două canale spermatice intră în rezonanță cu nota „la” din natură.

Ascultă-mă bine, cititorule: când te vei simți pregătit cum se cuvine, întoarce-te la Sfânta Biserică Gnostică și cere maeștrilor să te supună probelor de rigoare, și dacă ai nevoie de un ajutor special, invocă-mă pe mine, AUN WEOR, și te voi conduce de-a lungul celor nouă porți care îți vor da dreptul de a urca pe Golgoțha înaltei inițieri cu crucea de lemn greoaie și apăsătoare care-ți va fi dată în prima inițiere a misterelor minore.

Amintește-ți, o, discipole, că această cruce are greutatea propriei tale karme și nu te lăsa să cazi, căci discipolul care cade va avea de suferit și de luptat enorm pentru a recupera ceea ce a pierdut.

Ascultă-mă, O, discipole, drumul este dur și plin de piedici și de spini. Sărăcia și infamia își vor ridica masca pentru a te răni în mijlocul zilei. Vei asuda sânge și picioarele tale de asemenea vor sângera în mijlocul zilei din cauza piedicilor drumului. Cărarea înaltei inițieri este cărarea Golgothei; este o

cărare de angoasă și zgomote.

În liniștea nopții, aprinde flacăra lumânărilor tale și în liniștea profundă unde veghezi amintește-ți de Dumnezeul tău interior și intră în taverna sa, unde el te așteaptă în interior, departe în interiorul tău-însuți, așteptând ora de a vă fi realizat.

Aprinde-ți lumânările tale, o, chela (discipol tibetan), în liniștea profundă a nopții și penetrează profund, foarte profund, în orașul sacru al șarpelui; acolo în interior se găsește Dumnezeul tău, care te așteaptă. Aprinde focul nopții, închide-ți ochii, reține fantoma oricărei preocupări mondene, calmează-te puțin și încearcă a conversa puțin cu Dumnezeul tău interior, în mister, prin meditație interioară, o, lanu!

Aprinde focul sacru în noaptea profundă unde veghezi, abandonează obscuritatea deasă; Dumnezeul tău vrea să-ți vorbească în crângul ardent al lui Horeb. Sensibilizează-ți cele șapte biserici prin cântul tău, o, tu discipol, și nu uita că minunatul cuvânt deschide cele șapte porți ale celor șapte biserici ale organismului tău. Cântă, discipole, cântă!

Ephese corespunde notei *„do”*, Șmyrne vibrează cu nota *„re”*, Perganne cu *„mi”*, Thyatire cu *„fa”*, Sardes cu nota *„sol”*, Philadelphie cu nota *„la”* și Landiere corespunde lui *„Si”* muzical.

I: Clarvedere, nota *„Si”*;

E: Clarauz, nota *„sol”*;

O: Inimă, intuiție, nota *„fa”*;

U: Plexus solar, nota *„mi”*;

A: Plămâni, vibrează cu nota *„la”*.

O oră pe zi de vocalizare cântând aceste vocale, trezește toate aceste puteri interne.

Israel Rojas R., în cartea sa „Logos-Sophia”, spune că vocalizând *„I”*, sângele urcă la cap. Cu *„E”*, sângele merge la gât. Cu *„O”* el merge la inimă. Cu „U”, sângele merge la intestine și cu *„A”* el merge la plămâni. Este clar că acestea fac bine și că, în consecință, se poate reda sănătate acelor organe când sunt bolnave. Dar de ce Israel Rojas R. tace când e vorba despre ceea ce este bine? De ce ascunde bietei umanități suferinde secretul vocalizării? De ce nu dezvăluie secretul vocalizării oculte pentru dezvoltarea puterilor interne? De ce atât egoism vis-a-vis de biata umanitate suferindă?

Israel Rojas nu este nimic mai mult decât un explorator

egoist de învățăminte oculte. Deci, când a învățat public acest domn mantra șirului de vindecare *AE-GAE*, care se pronunță gutural astfel: *AE-GAE*? Trebuiau milioane de jurăminte din partea discipolilor săi, înainte de a le da mantra *AE-GAE*. Aceasta nu este spiritualism, nici ceva asemănător; acesta este egoism și exploatare abjectă. Mantra *AE-GAE* și mantra *PANCLARA*, care se pronunță *PANCLA-RA*, servește la vindecarea noastră și la a-i vindeca pe alții.

Într-unul din ritualurile rozicrucianismului pe care maestrul Huiracocha l-a adus din Columbia, există o rugăciune mantrică care servește magiei sexuale și trebuie pronunțată în momentul practicării conexiunii sexuale cu preoteasa. Rugăciunea este spusă astfel:

RUGĂCIUNE

„O, Iladith, șarpe înaripat de lumină, fii secretul gnostic al ființei mele, punctul central al conexiunii mele. Sfera sacră și albastrul cerului sunt ale mele: *O A O KAKOF NA KON-SA* (de trei ori).

Această mantră face să urce forța noastră seminală a glandelor sexuale la cap. De ce domnul Rojas nu a învățat umanitatea nimic din toate acestea? De ce este el egoist? Cât despre istoria după care Domnul Israel Rojas și-a primit instruirea din mâinile maestrului Zanoni, acolo la Bogota, ea este bună pentru a fi notată ca o plezanterie și vândută în piața publică ca o lucrare comică.

Noi, care îl cunoaștem personal pe maestru Zanoni știm foarte bine că nu i-a venit niciodată maestrului ideea de a merge să trăiască în Bogota. Tot ceea ce Israel Rojas R. a cunoscut la Bogota este un mic bătrânel „bine trezit”, care l-a învățat să cunoască plantele; dar acesta nu era maestrul Zanoni. Maestru Zanoni s-a dezîncarnat pe ghilotină în timpul Revoluției Franceze și de atunci nu s-a mai reîntors într-un corp fizic.

Când Israel vorbește despre de Gomez Campuzano al său, micul bătrânel care s-a dat drept Zanoni, are aerul unui ecleziast plin de cucernicie. Ce curios ridicol acest domn Rojas! În cartea sa, „Logos-Sophia”, Israel Rojas R. face lungi și complicate dizertații asupra cuvântului, dar nu-i vine ideea de a dezvălui public discipolilor lui cheia ocultă a marelui cuvânt universal al vieții, și această cheie nu este alta decât magia

sexuală.

Când Kundalini aprinde atomii limbajului situat în sistemul seminal, bărbatul dobândește puterea de a vorbi toate limbile pământului. Marii iluminați ai înlănțuitei Atlante puteau vorbi toate limbile pământului. Kundalini devine creatoare în gât. Magii pot crea o figură determinată cu mentalul și s-o materializeze cu ajutorul cuvântului creator al lui Kundalini. Astfel creează îngerii lucruri vii. Și când omul se unește cu Intimul, când ajunge la înalta inițiere, începe să vorbească cuvântul divin pe care îl vorbesc zeii și atunci ne ridicăm la întâiul Absolut al Fericirii Eterne; ne vom converti în zei creatori prin intermediul cuvântului.

O carte care tratează cuvântul fără a vorbi despre magia sexuală este foarte simplu o erezie și de aceea consider cartea „Logos-Sophia” ca nefiind bună decât pentru a împacheta chiminul. A separa cuvântul de misterele sexului este culmea neroziei, pentru că sexul este la baza chiar și a cuvântului și nu putem ajunge să vorbim cuvântul de aur fără a trezi Kundalini, și aceasta se trezește numai practicând magia sexuală.

Cel care se unește cu Intimul devine omnipotent și atoateștiutor. El știe să comande și să se supună, și nu se laudă nici nu se mândrește niciodată, deoarece a învățat să fie simplu și umil în cosmos. Vederea maestrului pătrunde în toate sferele naturii, și ca un suveran al infinitului, el dezlănțuie furtuni, potolește uragane, face să se cutremure pământul, iar trăsnetul îi servește drept sceptru și focul drept covor pentru picioarele sale.

Practicând magia sexuală, vom obține elixirul longevității și devenim omnipotenți. Dar este indispensabil de a învăța mai întâi să ne supunem ierarhiei albe pentru a ajunge la Omnipotență.

„Eu sunt Alpha și Omega, începutul și sfârșitul, primul și ultimul”.

Fericiți cei ce-și spală roba și respectă poruncile: ei vor putea să dispună de Arborele Vieții și să pătrundă în Cetate prin porțile sale! (Apocalipsa, cap.22, versete 13-14).

CÂNTECUL CÂNTECELOR

Simt în măruntaie un foc tulburător;
Este vinul delicios al dragostei...
Sunt Trandafirul de Saron, și stânjenelul văilor.

Sunt deliciosul parfum al pasiunii.

Trăiesc în cupa poeților încoronați, sunt cântecul Petrecerilor zgomotoase, sunt dragostea cerurilor înstelate, sunt cântecul cântecelor...

Mierea buzelor tale îmi tulbură rărunchii, și simt că te iubesc...

Tu ești muntele smirnei... și defileul tămâii...

Tu ești Focul Arcanei...

Tu ești colina erotică unde dragostea și-a ridicat ale sale văluri...

Te îmbeți acum de vinul nemuririi.

Să aprindem un rug și să cântăm Walkyries cu un cântec triumfător de flăcări și de poezii.

Ce mai lichior, lumină și muzică...

Ce mai dansează pereții pe covorul molatec, Ce mai strălucește Trandafirul de Saron între cupe și ce mai devorează focul umbrele...

Ce mai bucurie, încântare și poezie...

Să dansăm fericiți în brațele dragostei, orice s-ar spune.

Să ne bucurăm în delicioasa cameră nupțială, printre parfumuri de nard și de tămâie, și să cântăm imnul nostru triumfal de lumină, și de poezie...

◻ CAPITOLUL 17 ◻
BELZEBUTH ȘI REVOLUȚIA SA ◻

Totul în viață nu este decât o chestiune de obișnuință. Un desfrânat este un subiect care și-a obișnuit organele sexuale să coabiteze intens; dar dacă același subiect își schimbă obiceiul de coabitare cu obiceiul de a nu coabita, atunci el se transformă într-o persoană castă. Avem spre exemplu cazul stupefiant al Mariei Magdalena, faimoasa prostituată pocăită care devine Sfânta Maria-Magdalena, casta discipolă a lui Christ.

Paul de Tarse, prigonitorul îndârjit al gnosticilor, după evenimentul survenit pe drumul Damascului, primi inițierea sacră, își abandonă obiceiul de a persecuta creștinii, adoptă dimpotrivă obiceiurile gnostice și deveni un profet gnostic creștin.

Un om rău, dacă-și schimbă obiceiurile rele cu cele ale unui sfânt, devine un sfânt. Dar după acest preambul, să intrăm acum în tema prezentului nostru capitol.

Belzebuth, anticul prinț al demonilor, va ajunge în

perioada noastră terestră actuală la un grad de perversitate imposibil de descris în cuvinte. Când magul dorea să-l cheme în astral, trebuia să se înarmeze cu un curaj formidabil pentru a putea face față bestiei cele mai monstruoase pe care a cunoscut-o vreodată nenumăratele cicluri de evoluție istorică.

Magul pronunța sinistrele mantre ale evocărilor tenebroase, care se scriu astfel:

Antia ra... ra... ra... și se pronunță astfel:

Aaaannn... tiiiii... aaaaa... ra... ra... ra...

Și chemându-l pe Belzebuth de trei ori pe nume. Atunci un suflu de moarte venea înghețând atmosfera înconjurătoare evocativ, iar prințul demonilor răspundea printr-un răgnet consternant care părea a ieși din toate cavernele pământului.

Belzebuth alerga la apelul curajoșilor magicieni, și pașii săi erau ca și trapul infernal al unui mânz, iar prezența sa de mii de ori mai teribilă, de mii de ori mai oribilă decât moartea.

Vai de cutezătorii care îndrăzneau să-l cheme pe prințul demonilor fără a fi realmente pregătiți! Vai de temerari, căci mureau sub ghiarele oribilei fiare!

Dar magul disciplinat, ferm ca și un războinic, întinde mâna sa dreaptă spre prințul demonilor și îl imploră cu următoarele cuvinte: „În numele lui Jupiter, tată al tuturor zeilor, te implor. Te vigos coelim!" și monstrul rămânea atunci năucit.

Prezența sa era ca și aceea a unei gigantice gorile păroase. Ea își răsucea coada lungă în jurul discipolilor sau prietenilor săi în timp ce vorbea cu ei. Ochii săi erau ca cei ai unui taur, nasul ca și botul calului, iar gura ca și cea a unei catârci. Picioarele și mâinile sale erau enorme și oribile, iar corpul era păros ca și a unei gorile. Pe cap, purta o bonetă; pe umeri, capa neagră a unui prinț al demonilor; și la mijloc un cordon cu șapte noduri ca și cel utilizat de cavalerii templieri ai lui Cherenzi și de magii negri ai lui Amorc de California. Toate aceste veșminte denotă că era un prinț al demonilor, un mag negru al celui de-al 13-lea grad al inițierii negre.

Belzebuth știa să abandoneze planul astral instantaneu pentru a intra în planul fizic și astfel se făcea vizibil și tangibil pentru temerarii invocatori din planul fizic. El îi îmbogățea pe cei cu care semna pacturi, iar sufletul semnatarului rămânea sclavul lui. Belzebuth dădea bani invocatorului, dar acesta trebuia să se hotărască a-l urma la un anumit moment al zilei, la

o oră și un minut bine determinate.

Belzebuth mergea până într-acolo încât dezîncarna pe cel cu care a semnat un act și a-l duce pentru a-l pune în slujba sa, pe urmă îi pretindea viața și sufletul celui mai prețios dintre copiii săi. Exista un bogat proprietar funciar care a semnat un pact cu un alt demon decât Bel, și în fiecare an un muncitor de la ferma sa dispărea în mod miraculos. Într-un alt caz, un copil își privea mama exact în momentul în care dispărea, ridicată de o mână misterioasă și invizibilă lăsând micuța orfelină. Este pentru că magii negri puteau de asemenea să-și ducă victimele în carne și oase în planul astral pentru a-i pune în slujba lor în acest plan.

Rozicrucienii zic la fel ca și pseudo-rosicrucienii că este vorba aici despre o imposibilitate, dând din colț în colț. Recomand acestor persoane grosolane să citească romanul inițiatic de ocultism a lui Krumm Heller (Huiracocha) pentru a lua la cunoștință despre istoria lui Saint Graal. Această Cupă era altădată în planul fizic, dar a fost plasat în interiorul planului astral, la fel ca și templul din Graal și o parte din muntele de Montserrat în Catalonia. Aceasta este ceea ce se cheamă starea de jinas. Cupa în chestiune este plină cu sângele Mântuitorului lumii, sânge pe care Joseph d'Arimathie l-a cules la picioarele crucii de pe Golgotha. În această operă, vedem de asemenea cum comandantul Montero intră cu corpul său fizic în templul rozicrucian autentic de la Chapultepec. Acest templu este în stare de jinas și în stare de jinas a intrat Montero acolo.

Doctorul Rudolf Steiner, mare medic german, spune că un corp poate penetra în lumile interne fără a-și pierde caracteristicile sale fizice. Mario Roso de Luna a făcut de asemenea studii frumoase în domeniul jinas. Atunci când Don Mario a murit, și-a pierdut iluziile despre Societatea Teozofică.

Indienii din America au cunoscut temeinic stările de jinas, și la sosirea conchistadorilor spanioli, și-au ascuns templele cele mai sacre în interiorul planului astral salvându-și astfel misterele Mayas de profanările spaniole. Sanctuarul misterelor Mayas este unui din cele șapte mari sanctuare oculte care se găsesc acum în dimensiunile astrale.

Când un corp fizic acționează în interiorul planului astral, el rămâne subiect al legilor acestui plan, fără a-și pierde caracteristicile fiziologice. Există o persoană care a furat două

bare de aur din grota adâncă numită „strigătele publice” (Cueva de los pregoneros), în statul Merida din Venezuela și care la ieșirea din grotă a simțit că barele încep să se miște în mâinile sale, timp în care se declanșa o furtună. Văzând că cele două bare de aur au devenit două teribile năpârci, omul le-a aruncat din mâinile sale, fugind înspăimântat.

Se întâmplă adesea că un dezîncarnat abandonează pentru moment planul astral și se introduce în interiorul planului fizic. Acest individ devine atunci invizibil pentru cei din planul astral, dar rămâne vizibil și tangibil pentru cei din lumea fizică. În acest caz dezîncarnatul este pe moment supus legilor ce guvernează lumea fizică, dar fără ca corpul său astral să-și piardă caracteristicile planului astral. Se povestesc mii de cazuri de acest gen din analele apariției societăților fizice. Sunt astfel aparițiile celor dispăruți despre care vorbesc spiritele. Dar aceia nu au știut niciodată să explice aceste lucruri. Ei nu fac decât să spună superficial că este vorba despre fenomene de materializare și le acoperă cu milioane de teorii.

Ei ignoră că sufletul poate intra în diverse departamente ale împărăției. Tot ceea ce trebuie pentru aceasta, este de a învăța a face aceasta așa cum o fac magii. Magii nu au nevoie de spirite mediatoare pentru a realiza acest fenomen de magie practică. Ori când explicăm magia așa cum este unor indivizi plini de fantezii, ceea ce se întâmplă este că asta le pare ca ceva care n-are nici un rost și preferă să-și urmeze lumea lor de iluzii. Cunosc cazul unui evocator care-l chema pe Belzebuth cu ajutorul claviculei (sau cheii) lui Solomon, astfel: *„Agion tetragram vaicheon estimilia maton espares tetragrammaton orgoran irion. Erglion existion eryona omera brasin moim mesias soler, Emanuel Sabaot Adonai. Te ador și te invoc”.*

Când evocatorul îl văzu pe Belzebuth în mijlocul camerei, fu umplut de o teroare de nedescris și nu îndrăzni să facă cu el nici un pact, căci limba sa fu paralizată.

Belzebuth avea întotdeauna caverna sa plină de arme și de peceți pentru a marca corpurile astrale ale discipolilor săi. Eu, Aun Weor, îl observam mereu pe Bel în astral și încercam să-mi atrag afecțiunea sa căci atenția mea era atrasă într-un mod excepțional de faptul că el iradia dragoste prietenilor săi. Era un caz rar, dacă nu unic, căci nu am auzit niciodată vorbindu-se despre un demon că ar iradia lumină albastră, care este cea a

iubirii.

E sigur că mi-a făcut teribile amenințări, dar l-am învins cu mantrele mele și l-am însoțit în cavernele sale în astral. Am ajuns chiar să iau parte la festinurile sale prefăcându-mă drept un mag negru pentru a vedea pe colegul său, pentru a putea studia acest personaj mai de aproape. Intenția mea de lungă durată era de-a realiza explorarea cea mai remarcabilă a cosmosului; a-l scoate pe Belzebuth din Logia Neagră și a-l converti într-un discipol al Logiei Albe.

Discipolii mei consideră aceasta ca fiind o veritabilă imposibilitate și Bel nu înceta să mă amenințe, dar in ciuda a tot, nu m-am descurajat. A avut loc un curios eveniment care veni spre încurajarea continuării tentativei mele. Într-o noapte, cu un chela (discipol tibetan), îl invocarăm pe Belzebuth în astral, și odată ce acesta a fugit la apelul nostru, îl invitarăm la cină. El acceptă invitația și merserăm la un restaurant în astral. Așa cum am mai explicat, corpul astral mănâncă elemente analoage cu cele ale organismului, căci lumea astrală este aproape asemănătoare cu a noastră. Astfel am comandat pentru Bel un aliment, mulțumindu-mă în acest timp să beau un pahar de apă. Când Bel se așeză la masă, începu să mănânce cu poftă.

Era curios să vezi această specie de gorilă care mânca la masă ca oricare. Câțiva chelas care se găseau în acel loc, veniră spre mine spunându-mi că era lipsă de respect față de mine însămi să aduc un asemenea demon în acea incintă, și, cum era de așteptat, îl priveau cu dezgust și nu au pregetat să părăsească locul. Le-am răspuns: este și el un om și merită să-l respectăm. Bel lua cuvântul și spuse pe un ton de profundă tristețe: toți mă disprețuiesc, numai prietenul meu Aun Weor nu mă disprețuiește.

Această experiență astrală îmi dădu curaj pentru a continua încercarea de a realiza planul pe care mi l-am propus, de a-l scoate pe Bel din Logia Neagră și de a-l face un discipol al Logiei Albe.

Li se va părea imposibil unor teozofi că corpul astral poate să mănânce și să bea, dar este mistica lor morbidă care-și petrece timpul spunându-le că corpul astral este ceva vag, un fluid vaporos, intangibil și imaterial și cum sunt numai teoreticieni, nu le vine ideea de a verifica; căci aceşti domni studiază Vivekananda și pot învăța aici că corpurile interne (deci

și corpul astral) sunt de asemenea materiale. Noi, gnosticii, spunem că nimic nu poate exista, nici chiar Dumnezeu, fără sprijinul materiei. Corpul astral este și el material, și este un organism la fel de dens ca și corpul fizic. Aceasta nu este pentru că materia în ultimul ei stadiu se reduce la energia pe care noi suntem pe cale să o negăm când ea trece în această stare. Dacă nu o putem vedea cu simțul vederii al nostru, este pentru că ea aparține celei de-a patra dimensiuni. Iar ochii fizici nu pot vedea astralul decât dacă îi facem apți sau dacă ne transpunem în lumea astrală cu corpul nostru fizic, dar aparține altui departament al regatului.

Corpul astral este mult mai sensibil decât corpul fizic. Organismul astral este ca o replică a corpului fizic și trebuie să se hrănească cu elemente care îi sunt potrivite, la fel ca și corpul fizic. Ocultistul utilizează corpul astral pentru studiile sale și pentru marile sale investigații, căci acest corp are avantajul de a fi situat deasupra materialului. Pentru el nu există nici timp nici distanțe și cel ce-l învață rămâne profund pentru totdeauna în conștiința ființei. Astfel, dragul meu cititor, nu găsi ciudat că Belzebuth a cinat cu mine în corp astral.

Am atras deja de câteva ori atenția Intimului lui Belzebuth pentru a face ceva pentru sufletul său, dar răspunsul Intimului său a fost: „nu pot, nu se supune, am luptat mult, dar este imposibil”. Belzebuth, ca și magii negri ai lui Amorc, considera că spiritul este inferior și că sufletul este superior, fiind prezumtiv mai mult fizic. Belzebuth, după exemplul discipolilor școlii lui Amarc, era convins că Gardianul Pragului era „Eul Superior”. Sigur că din aceste motive Bel nu-și asculta Intimul. El ignora faptul că era în rău și ataca furios pe magii albi, crezându-i perverși. El se simte sfânt și bun și-i consideră pe magii albi niște demoni. El ignoră principiul nostru gnostic care spune: „Avem un suflet, dar suntem un spirit”.

„Înainte ca falsa auroră să nu apară pe pământ, cei ce supraviețuiră uraganului și tornadei, se puseră a slavi Intimul și dintre aceștia au apărut mesagerii aurorii”. (din testamentul înțelepciunii)

Intimul este soarele nostru intern, iar sufletul care se îndepărtează de Intim, merge înspre abis. Spiritul este „eul nostru superior”, și sufletul care se îndepărtează de spiritul său se dezintegrează; aceasta este a doua moarte.

Plini de curaj de cuvintele lui Belzebuth în mijlocul mesei, am avut o nouă experiență: l-am invocat din nou în astral și după ce a alergat la apelul meu, l-am invitat diplomatic să vină să luăm câteva pahare împreună. Belzebuth se bucură și a fost de-a dreptul fericit să-mi accepte invitația. Pe măsură ce pătrundeam în lumea astrală, am schimbat puțin câte puțin nivelul vibrației, astfel încât la sfârșit l-am scos din planul astral ducându-l în planul conștiinței celei mai divine din cosmos.

Acesta este planul pe care maestra Blavatsky, în primul său volum al „Doctrinei secrete", l-a numit „Veriga pe care nu o depășim". Să considerăm cosmosul ca un mare arbore, cu rădăcinile sale în absolut; aceste rădăcini formează „spira care nu o depășim", căci nimeni nu a putut depăși acest plan. Chiar și zeii cei mai mari din cosmos nu pot depăși această verigă.

Belzebuth rămăsese cu adevărat uluit în fața teribilei luminozități a acestei regiuni inefabile, indescriptibile prin frumusețea și fericirea sa, dar resimțea teroare. Erau patru eternități de când Belzebuth trăia în cavernele tenebroase și acum, văzând lumina, resimțea frica… și cu o voce care răgea exclamă: „asta este îngrozitor". „Mai îngrozitoare sunt tenebrele în care trăiești", i-am răspuns și mergând în acest plan, trecurăm prin fața unei case: „Pot să intru?" mă întrebă el și i-am răspuns afirmativ. Intrarăm imediat și rămaserăm un moment. Pentru Belzebuth, toate acestea erau realmente noi și se simțea cu adevărat rău; era obișnuit să trăiască printre profeți voalați și de aceea lumina teribilă a acestui plan îl obosea îngrozitor. După un moment de lumină, l-am dus în cealaltă extremă, în teribilele tenebre ale lui Avitchi de pe acest pământ, unde nu vedem decât fragmente de suflete în stare de dezintegrare, suflete de prostituate care prin puterea atâtei coabitări, s-au separat total de Intimul lor. Culcate în paturile lor scârboase, ele se dezintegrează ca și niște lumânări ce se topesc în focul pasiunii.

Erau aici suflete de demoni care nu mai erau decât niște fâșii. „Mă simt puțin mai bine aici" îmi spuse Bel, iar eu i-am răspuns: „Va trebui să te obișnuiești cu lumina". „Acest lucru cere multă muncă, căci e mult timp de când trăiesc în tenebre" mi-a răspuns el, și l-am avertizat arătându-i frânturile de suflete: „Aici vei sfârși dacă vei continua cu operele tale mizerabile". Apoi, l-am readus în planul astral.

În ciuda faptului că această dovadă n-a fost destul de satisfăcătoare pentru mine, nu mi-am pierdut curajul. Am înțeles că-l avea pe Gardianul Pragului în interiorul corpurilor sale Interne și, cum este logic de așteptat, acest gardian atât de respectat de magii negri ai lui Cherenzi și Amorc, îl mențin total sclav, în pofida tuturor speranțelor promițătoare pe care le-am observat la Belzebuth.

Nu era mânios împotriva luminii, ea doar l-a obosit. În astral a suferit mult: toți pseudo-spiritualiștii îl dezgustau și era foarte deziluzionat de cei de teapa sa. Mereu același despot, continua să conducă templul său din spatele altarului. Mereu aceleași vicii, și aceste vicii au făcut deja din el o gorilă, un animal scârbos. Toate acestea, eu, Aun Weor, le înțeleg și de aceea nu mă descurajez, mai ales că încearcă să simtă tandrețe pentru mine și mă consideră prietenul său cel mai bun.

Am realizat o cea de-a treia experiență, care a fost decisivă: l-am dus pe Bel pentru a doua oară la Inelul pe care nu-l putem depăși. O dată ajunși aici, i-am invocat pe cei mai bum și cei mai vechi prieteni ai săi din epoca saturniană; acești prieteni erau acum luminoși domni ai mentalului, domni ai luminii, și plini de durere, îl îmbrățișară pe Belzebuth, și unul dintre ei i-a spus: „N-am crezut niciodată să te văd în această stare”. Bel îi răspunde: „Vedeți prea bine unde am ajuns”. În acest plan al conștiinței, Bel era aproape ca o gorilă din jungla africană adusă într-un elegant salon parizian.

Dar recunoscându-i pe prietenii săi cei mai dragi, Bel rămase consternat în adâncul sufletului său și înțelese total rătăcirea sa. Acesta era Belzebuth, galantul simpatic și bine înfipt al Arcadiei. Dacă nu ar fi fugit printre taverne! Dacă nu l-ar fi cunoscut pe acest oribil mag negru care-l rătăcise!

Am cerut permisiunea maeștrilor acestui plan luminos să-l lase pe Belzebuth pentru un timp în această regiune, și maeștrii au acceptat cu plăcere cererea mea, cu condiția să-l vizitez constant, și apoi formarăm un lanț de iubire în jurul lui Bel. Și apoi îl inundarăm cu dragostea noastră, îl umplurăm cu atomii noștri cei mai buni și-l saturarăm de lumină și de splendoare.

Îl vizitam constant pe Belzebuth, care rămânea trist, căci era singura gorilă din acea lume a zeilor… toate ființele acestei regiuni îl priveau cu curiozitate și prietenii săi vechi din perioada saturniană îi dădeau sfaturi și-l ajutau.

Belzebuth se obișnui puțin câte puțin cu lumina, și în fundul sufletului său, simțea remușcări pentru timpul pierdut, rușine în fața prietenilor săi cei mai buni și o dorință anxioasă de a se ameliora. Noi îl ajutam și-l uneam temporar cu Dumnezeul său interior, cu Intimul său și al său „Glorian” făcu și el un efort suprem pentru a chema Sufletul său în uniunea cu Intimul.

O dată ajunși în această parte a cărții noastre, ocultiștii vor găsi ciudat să audă vorbindu-se de „Glorian”. În realitate, „Glorian” nu este nimic mai mult decât o rază de unde ce emană Intimul. „Glorian” este o substanță, dar nu este nici spirit, nici materie, „Glorian” este o adiere necunoscută ei-însăși, o respirație a absolutului, unul din numeroasele sufluri ale marii respirații.

Este fiul atomic al hindușilor, absolutul din noi, raza noastră individuală, ființa noastră reală, transfigurată în glorie. Sufletul aspiră să se unească cu Intimul, iar Intimul aspiră să se unească cu „Glorian”. Jilțul „Glorianului” nostru este șeaua turcească a organismului nostru. Șeaua turcească este formată din vertebrele cervicale ale coloanei noastre vertebrale. Acolo are Glorian atomii săi de argint, și când Bel s-a unit cu Glorianul său, lumina albă a lui Glorian strălucea în toată splendoarea sa în această parte a organismului său astral.

Fuziunea temporară cu Intimul său, îi luă oribila aparență de gorilă, și îmbrăcat cu veșmintele Intimului, prezența sa deveni cea a simpaticului tânăr al Arcadiei. Nu trebuie să uităm că atomii „Glorian” sunt de argint, că Sfântul Graal este din argint și nu din aur, cum pretind anumiți rozicrucieni, și este o Cupă de argint ceea ce poartă pe frunte inițiații Zeului Sirius. Orice chela care vizitează o biserică transcendentă din steaua Sirius, va putea să se convingă de adevărul afirmației sale.

Într-o noapte se produse cu Belzebuth o mare Revoluție interioară. În timpul acestei nopți, cea mai liniștită și cea mai silențioasă, am avut ceva experiențe care fură realmente decisive. Am proiectat pentru Bel pe ecranul cosmic câteva scene din Arhivele Akașice. Atunci au apărat acele epoci primitive ale perioadei saturniene, când Bel era încă un om bun și simplu, când încă nu a acumulat vicii, când încă nu era prietenul bordelurilor și a tavernelor. Aceste scene se perindau toate în ordine succesivă, iar Belzebuth le contempla tăcut. Apoi apărură micile sărbători și nopțile de veghe și de vin, bordeluri

și orgie.

Plin de-o teribilă emoție internă, Belzebuth contempla aceste scene din trecutul îndepărtat și-și amintea erorile sale. Erau în prezent cauze primitive care l-au condus la starea sa actuală. O veritabilă Revoluție a lui Bel intra în acțiune. Bel făcea revoluția împotriva urii, împotriva egoismului, împotriva viciilor, a desfrâului, colerei, crimei, etc.

Adesea apărea pe scenă ceva monstruos și oribil. Acea ființă era un oribil demon, îmbrăcat cu o tunică neagră, și având două ace în urechi. Ochii exorbitanți ai acelui demon păreau a țâșni spre exterior, și o atmosferă de profunde tenebre îl înconjurau. Belzebuth rămânea consternat contemplându-l. Era vechiul său maestru, era oribilul mag negru care cu cheile sale minunate, îl făcea să iasă mereu triumfător în viciul jocului. Era oribilul demon care l-a condus spre prima inițiere neagră. El l-a făcut sclav al gardianului pragului în acel antic templu tenebros unde a trecut de primul ritual și care îl trec și azi magii negri ai școlii lui Amorc de California.

Zâmbind se apropie sinistrul personaj de Bel pentru a-l saluta, iar Belzebuth, parcă atras de o vrajă hipnotică, voi să se apropie pentru a răspunde la salut, dar dintr-o dată se opri. Un gest de revoltă se ivi în fundul sufletului său și exclamă eroic: „Nu te salut, nu vreau să am de-a face cu tine; din cauza ta sunt în această stare!”

Sinistrul personaj răspunse atunci cu o voce care răgea și care părea că provine din străfundul secolelor și al cavernelor: „Astfel îmi plătești pentru serviciile mele? Nu îți mai amintești deja sacrificiile mele? Nu-ți mai amintești de învățăturile mele? Te-ai lăsat dus pe cărări greșite”. Dar Belzebuth îi răspunse plin de energie: „Nu vreau să te ascult; din cauza ta sunt în această stare. Favorurile primite cred că ți le-am plătit deja”. L-am rugat atunci pe sinistrul personaj să-și ia zborul, iar magul negru s-a retras în adâncurile tenebrelor sale, cufundându-se parcă în abis. Era o probă pentru Bel din care acesta a ieșit cu succes.

Bel s-a revoltat împotriva magiei negre. Un gest de revoltă a izbucnit în străfundul sufletului său. Și după ce am proiectat aceste arhive akașice în atmosferă pentru ca Bel să le poată contempla, noi, maeștrii, la fel ca și discipolii mei, făcurăm lanțuri de iubire pentru a iradia lumină lui Belzebuth.

Am proiectat apoi pentru Bel sub formă de tablouri viitorul

care îl aștepta dacă va urma calea neagră. Tablouri apăreau unde se vedea Belzebuth fericit în tavernele sale și dedat tuturor viciilor acestui pământ. În final apăru crepusculul nopții cosmice; mările ce inundară pământul, tot în ruină și acoperit de gheață, și acolo, eșuate pe o plajă, pieptul, brațele și o parte din capul celui ce a fost odinioară Belzebuth. O dată acest tablou terminat, i-am spus: „Vezi aici destinul care te așteaptă dacă vei continua să urmezi calea neagră".

I-am proiectat mai departe sub formă de tablouri viitorul ce-l aștepta dacă va urma cărarea magiei albe. În aceste tablouri se vedea Belzebuth unit deja cu Intimul său, îmbrăcat în tunica de maestru cu capa sa largă de hierofant și cu sceptrul puterii. Apărea o luminoasă grădină unde Belzebuth se plimba ca un Zeu omnipotent și celest. „Acesta este destinul care te așteaptă dacă urmezi calea magiei albe".

„Decide-te în acest moment, vei lua drumul magiei albe sau vei urma calea neagră?" Belzebuth răspunse: „Voi lua calea magiei albe". Răspunsul său fu determinat, și el căzu în genunchi, plângând ca un copil. Ridică ochii spre cer, își împreună mâinile pe piept, și în mijlocul lacrimilor și suspinelor, rugă cerul.

Un demon care se pocăiește! Coarnele pe fruntea sa străluceau ca și cum ar vrea să dispară în lumină. Frații majori îi dădeau acolada cu lacrimi în ochi. Toți se bucurau și un marș triumfal și delicios făcu să răsune inefabilele sale melodii în cerurile înstelate ale Uraniei. „Există mai multă veselie în cer pentru un păcătos care se căiește decât pentru mii de înțelepți care n-au nevoie de căință".

În continuare mă prosternez în genunchi în fața Ierarhiei cele mai puternice din cosmos, cea pe care tibetanii o numesc mama compasiunii sau vocea melodioasă Oeaoch. El este macul Creator, marele cuvânt universal al vieții, al cărui corp este format din toate sunetele care se produc în infinit. Frumusețea sa este inefabilă, poarta o coroană cu trei vârfuri și sunt Elohimii cei ce suportă lunga coadă a capei sale. Și l-am rugat pe unicul Creator să se apropie de Bel pentru a-i aranja Kundalini.

Kundalini lui Bel „curgea" pentru a zice așa, în jos, și îi revenea unicului Creator să-i facă să urce Kundalini în sus, spre cap pentru a-l converti în înger. Maestru a acceptat cerința mea și în planul său de lumină diamantină, îl plasă pe Belzebuth în

interiorul unei grădini splendide, îi dădură o carte cosmică pentru a o studia, îl instruiră pe cărarea luminii și o umplură cu atomi de înțelepciune.

Mai târziu l-am făcut pe Belzebuth să „retrăiască” toată viața sa de-a lungul a patru perioade cosmice și i-am arătat frumosul viitor ce-l aștepta dacă va continua pe cărarea luminoasă, și Bel văzându-se deja ca un viitor ierarh, mă întreba: „Aceasta va fi în curând?” I-am răspuns afirmativ.

Când l-am făcut să retrăiască toate astea, Bel se prezentă acolo unde rezidă fiul unic spunând: „Vin aici cu sufletul întru totul transformat”. Maestrul continuă să-l ajute, Kundalini se ridică iar coada de diavol dispăru. Dar coarnele ce le avea pe frunte nu dispărură căci coarnele sunt cele ale Gardianului Porții, iar Bel fu strâns legat de acesta.

Această bestie internă era într-adevăr un obstacol teribil pentru evoluția sa și trebuia absolut să-l expulzeze în afara lui pentru a se elibera de acest monstru care îl ținea sclav de eternități. Acel monstru intern s-a făcut maestru prin voința sa, prin gândul său, prin conștiința sa, prin tot, și trebuia expulzat din ființa sa pentru a realiza un progres intern rapid.

Acela a fost momentul în care l-am dus în astral pentru a-l supune la prima probă inițiatică prin care trebuie să treacă inevitabil toți cei care vor să ajungă la „inițiere”. Este proba Gardianului Pragului. După ce am evocat monstrul, acesta ieși în afară și se aruncă asupra noastră de-o manieră amenințătoare. Această ființă era un gigant de cam trei metri înălțime, și cam doi metri de lat. Avea aparența unei gorile monstruoase cu fața rotundă și aplatizată, cu coarne și cu ochii proeminenți.

Belzebuth l-a fortificat de-a lungul anilor și nu i-a rămas o altă alegere decât să îl combată. Așa că Belzebuth se lansă asupra monstrului și-l derută, acolo era monstrul ce-i dădea lui Bel acea oribilă aparență de gorilă; aceea era bestia Pragului. Un zgomot sec răsună în spațiu. Sunetul în chestiune era diferit de sunetul metalic care se produce în cazuri similare la discipolii noștri actuali, fiind dat că Belzebuth este dintr-o altă perioadă mondială. L-am primit pe Belzebuth în sala copiilor cu o mare sărbătoare, o muzică delicioasă, și se transformă definitiv într-un discipol al fraților majori.

O dată prima probă trecută, l-am dus acolo unde rezidă Unicul Creator pentru a-l ajuta în continuare. Coarnele dispărură

atunci de pe fruntea sa, căci aceste coarne erau acelea ale bestiei sale interne, al Gardianului Pragului, pe ere Rozicrucienii lui Amorc îl numesc „Gardianul Camerei sale, Gardianul Sanctumului său”. Monstruoasa față de gorilă a dispărut asemenea, căci această față nu era a sa, ci a Gardianului Pragului, numit de Rozicrucienii lui Amorc, Gardianul conștiinței sale. Belzebuth se însenină, dar trebuia acum să îndeplinească ceea ce i-a fost spus de maestru: „Dă-i lui Dumnezeu ceea ce e a lui Dumnezeu, și Cezarului ce e a Cezarului”. Trebuia să înapoieze magilor negri veșmintele ce le aparțineau: boneta, cordonul cu șapte noduri, și capa prințului demonilor. Trebuia de asemenea să șteargă numele său din cartea în care era înscris.

Ajungând la tema prezentului capitol, trebuie să dăm câteva explicații asupra unui subiect particular, căci va părea straniu multor cititori de a auzi vorbindu-se de cărți în lumea astrală. Este pentru că oamenii s-au obișnuit să se gândească că planul astral este o lume vagă, fluidă, vaporoasă, intangibilă, imaterială, etc. Noi, gnosticii, suntem esențial „realiști” și am ajuns la concluzia că nimic nu poate exista, nici chiar Dumnezeu, fără ajutorul materiei. În fapt, aceasta din urmă este absolut ignorată de școlile care-și spun materialiste. Aceste școli nu sunt decât „colivii de papagali” teoreticieni căci în realitate, pledanții materialismului nu cunosc decât stadiile grosolane ale materiei. Ce știu ei despre chimia și anatomia ocultă, spre exemplu, despre ultrabiologia corpurilor interne ale omului?

Noi nu mai împărtășim aforismele doctrinale ale acestor ipocriți ai școlilor spiritualiste. Acești fanteziști fără margini sunt total îndepărtați de realitățile fundamentale ale vieții. Toată lumea a fost martora dezaxărilor mentale și aberațiilor mistice ale acestor visători ai rozicrucianismului, spiritismului și teozofiei. Este timpul ca autoritățile să termine cu aceste sălașuri de spiritism morbid, de rozicrucianism și de teozofie maladivă și pretențioasă care aduce mai multe persoane la degenerescență și la demență. Orașele sunt pline de spiritiști „maniaci”, cu pretenții de „transcendenți”, de rozicrucieni și teozofi care pricinuiesc grave prejudicii tinerelor minți ale celor două sexe. La fel ca teoriile spiritualiste, și teoriile materialiste au dus mulți „visători’’ la azil.

Scepticismul materialist este rezultatul unei demențe cerebrale, așa cum le-au confirmat medicii psihiatri din Paris

după o analiză a creierului unui existențialist. În realitate, există în interiorul oricărui om normal o mistică naturală fără aberații de nici un fel, în timp ce teoriile materialiste, la fel de bine ca teoriile spiritualiste, sunt pline de aberații și de fantezii. Astfel că noi, gnosticii, nu suntem nici spiritualiști, nici materialiști, noi suntem „realiști". Noi cunoaștem în fond infinitele manifestări ale materiei și ale spiritului, și știm că baza fundamentală a ființei nu este nici Spirit nici materie. Glorianul este o substanță care se dăruie ei-însăși, dar nu este nici spirit nici materie.

Când afirmăm că Belzebuth trebuia să-și șteargă numele din cartea templului, noi vorbim atât de siguri ca și când am spune că trebuie să ștergem un nume dintr-o carte fizico-materială, căci așa cum există obiecte materiale în planul fizic, există de asemenea în regiunea astrală obiecte materiale solide căci acest plan este de asemenea material ca și planul fizic, și putem noi înșine să-l vizităm de câte ori o dorim pătrunzând în acest plan cu corpul nostru din carne și oase, îmbrăcați și pregătiți ca și când am ieși să ne plimbăm pe stradă.

În toate templele de magie neagră există cărți din materie astrală în care sunt notate numele celor afiliați lor, și orice mag negru care se retrage dintr-un templu de magie neagră, trebuie întotdeauna să-și șteargă numele din cartea în care este notat. Trebuie de asemenea să înapoieze veșmintele seniorilor și maeștrilor săi: „Dă-i Domnului ce este a Domnului și Cezarului ce este a Cezarului".

Astfel, deci, după proba Gardianului Pragului, Belzebuth se prezentă la templul său tenebros pentru a șterge numele său din cartea în care era notat. Acest templu de magie neagră era enorm și gigantesc. În spatele altarului se găsea Marele Ierarh al templului, și când îl văzu venind pe Belzebuth, exclamă plin de coleră și nerăbdare: „Ți-ai adus aminte în sfârșit să vii? Voi care conduceți acest templu, de ce ați întârziat atât venirea voastră?"

Belzebuth îi răspunse pe un ton energic: „Nu mai aparțin acestui templu, sunt acum pe calea magiei albe". Își luă boneta de pe cap și centura de la brâu, și aruncându-le pe altar, spuse: „Vi le las aici căci nu mai am nevoie de ele. Sunt acum în Logia Albă" și adăugă: „Dați-mi cartea ca să-mi șterg numele". Sacerdotul tenebros îi răspunse atunci de-o manieră dură: „Caută-ți singur cartea, eu nu voi face această muncă". Bel

căută cartea, o găsi, șterse numele său și ieși din templu cu un pas ferm și triumfal.

Ne-am îndreptat apoi spre o anume cavernă tenebroasă unde trebuia să restituie capa prințului demonilor. Intrând în întunecoasa cavernă, Bel declară: „Am venit să înapoiez această capă care nu-mi mai aparține, căci acum sunt discipol al Logiei Albe”. Le aruncă capa în față și ieși din cavernă sub insultele magilor negri.

O dată ieșit din acea cavernă, ne îndreptarăm spre caverna lui Bel. Vedeam nenumărate arme și peceți de magie neagră. Bel arse toate acestea cu salamandrele focului. Și astfel, drag cititor, Belzebuth, anticul prinț ai demonilor, se eliberă de magia neagră.

Belzebuth continuă să rămână în lumina „Spirei ce nu se poate depăși” și fiul unic continua să-l instruiască. Câteva zile mai târziu, se prezentă la proba Gardianului Mondial al Pragului care este a doua probă pe care toți discipolii trebuie să o treacă. Cu vitejie, Bel făcu față celui de-al doilea Gardian și-l învinse. I-am celebrat victoria printr-o sărbătoare într-un alt templu unde i s-a înmuiat a doua cupă de argint simbolică.

Trecută și cea de-a doua probă, veni o altă probă pentru a arde prin foc reziduurile rămase în discipol. Belzebuth intră în sala focului și se menținu cu curaj printre flăcări. Aceasta este cea de-a treia probă și Belzebuth o trecu cu succes. Focul arse toate larvele corpului său astral și deveni pur pentru Bine.

Mai târziu trecu cele patru probe și demonstră că era gata să meargă până la a săruta biciul călăului. Aceste patru probe sunt cele ale pământului, focului, apei și aerului. Belzebuth le trecu cu curaj și primi atunci capa unui Chela al Logiei Albe, în timp ce era îmbrăcat într-o tunică violetă. Belzebuth deveni discipol al Logiei Albe și s-a sanctificat în întregime. Frații Majori celebrară din acest motiv o mare sărbătoare cosmică și Divinul Rabin al Galileei l-a primit în brațele sale și mă felicită pe mine, Aun Weor, pentru acest triumf.

Evenimentul fu notat în carte de 24 moșnegi și tot cosmosul fremătă. Acesta a fost unul dintre cele mai mari evenimente ale evoluției cosmice. Am auzit vorbindu-se de îngeri decăzuți, dar n-am auzit vorbindu-se de demoni pocăiți.

Belzebuth se consacră vindecării bolnavilor și îi ducea noaptea în corp astral în templul din Alden, care este templu al

vindecării. Se consacră binelui, bunătății și justiției. Își schimbă obiceiurile demonice pentru obiceiuri ale vieții unui sfânt și deveni el însuși un sfânt. Veriga principală ce fusese Belzebuth fiind pierdută, panica frapa Logia Neagră. Magii negri derulau vechi pergamente și rămâneau stupefiați citind nenumăratele grade ce le avea Belzebuth, cum presupuneau că i-a trădat, unii dintre ei comentând situația, spunând: „Acum nu ne mai rămâne altceva decât „Șeful Jahve”, „Patronul”, dacă el ne abandonează, suntem pierduți”.

După ce Bel a trecut cele 4 probe ale pământului, focului, apei și aerului, îl vizită pe Jahve vechiul său șef, și-i spuse: „Vin să-mi iau concediul. Nu mai depind acum de autoritatea ta, pentru că sunt un discipol al Logiei Albe”. Furios, Jahve îi răspunse: „Trădătorule! Mizerabile! Canalie! Te-ai lăsat convins de Aun Weor, dar Aun Weor nu are gradele tale nici ale mele. Imaginează-ți că mergeți pe un drum greșit”.

La care, Bel îi răspunse pe un ton energic: „Tu ești cel ce merge pe un drum greșit, eu voi continua cu Aun Weor. Eu n-am văzut niciodată lumina, dar acum că el mi-a arătat-o, nu mai vreau să ies din ea. Vreau să-l urmez pe Aun Weor, așa cum îl urmează toți discipolii săi”. Jahve îi spuse atunci: „Blestematule! Afurisitule! Afurisit ce ești! Blestemul meu te va urmări veșnic!”, dar Belzebuth i-a răspuns surâzând: „Blestemul tău nu mă va atinge, căci sunt protejat de Logia Albă”.

Și după ce vorbi Bel, Jahve se întoarse spre mine și-mi spuse: „pe tine trebuie să te atac, căci tu ești responsabil de toate acestea”. Imediat ce a spus acestea, mă atacă cu toată puterea sa sinistră ocultă, dar l-am înlăturat ușor și l-am pus cu ușurință în derută.

Bel continua să vindece bolnavi și sosi momentul când deveni necesar să i se ceară un corp fizic pentru a escalada cărarea inițierii. Bel ceru un corp fizic și cererea sa îi fu acceptată. Se înscrise în biroul Karmic numărul 9 și intră în evoluția noastră umană.

Inițiatul „Garga Cuichin” îi oferi generos cooperarea sa pentru ca Bel să ia corp în căminul său, dar asta deveni total imposibil din cauza sănătății soției sale, care n-a putut suporta vibrațiile teribile ale lui Bel. Dar frații majori au prevăzut totul foarte bine și „Chela” Belzebuth se încarnă într-un corp feminin în Franța. El este acum un frumos copil al Franței care va

stupefia lumea prin Sfințenia sa, Puterea sa și înțelepciunea sa.

Părinții săi sunt un frumos cuplu la care nu domnește decât iubirea și înțelegerea, căci amândoi sunt „inițiați”. Sunt muncitori, dar trăiesc o viață simplă și frumoasă. Belzebuth se născu într-un corp de copilă pentru că corpul feminin este indispensabil pentru dezvoltarea sentimentului de tandrețe și de dragoste. Acum că are un corp fizic, va putea trece mai rapid cele 9 inițieri ale misterelor minore, și în final se va uni cu Intimul și se va converti într-un maestru al misterelor majore ale Fraternității Albe. Sunt mari păcătoși din care se nasc oamenii cu cele mai mari virtuți.

ÎNȚELEPCIUNEA PĂCATULUI

Înțelepciunea se face cu cumințenia păcatului, și cu zăpăceala absolutului.

Oh! Madeleine învinsă, buzele tale ofilite de atâtea îmbrățișări, știu de asemenea să iubească...

De aceea te iubesc, femeie decăzută, căci mor pentru tine, zică cc-or vrea.

Dansul și iubirea ta îmi plac.

Ah, femeie, nu mă lăsa, pe mine care mor pentru tine.

Ah, femeie, nu mă lăsa, pe mine, care te iubesc numai pe tine.

Fructul interzis ne face zei.

Delicioasele vorbe de dragoste și gravele tale jurăminte sunt ca focul trandafirilor, sunt ca aceste delicioase momente necunoscute de toți...

Îngerii cei mai mari au fost întotdeauna diavolii marilor petreceri.

Buzele lor s-au bucurat de dragoste, au cântat cântecul cântecelor...

Trandafirii roșii sunt mai buni ca cei albi, căci au înțelepciunea păcatului și zăpăceala absolutului, și pentru că au plâns mult, un blând nazarinean i-a iertat...

Tentația este mama păcatului, și durerea păcatului este înțelepciune.

Christ a iubit pe cel ce a plâns mult, și i-a spus: „Femeie, pentru că ai iubit umil, te iert” ...

Zeii cei mai divini sunt cei ce au fost cei mai umani.

Zeii cei mai divini sunt cei ce-au fost diavoli.

Cântă, Bel! Cântă-ți cântecul!

Cântă, Bel! Un cântec de dragoste.

Oh, femeie ești trandafirul pasiunii, ai mii de nume delicioase, dar numele tău veritabil este dragoste... vreau să înconjur fruntea ta cu lauri, vreau să-ți sărut buzele cu dragoste.

Vreau să-ți spun lucruri stranii, vreau să-ți spun lucruri intime, vreau să-ți spun totul în încăperea parfumată cu acaju.

Vreau să-ți spun totul în nopți înstelate.

Tu ești steaua Aurorei, tu ești lumina Altarului...

Sânii tăi distilează mierea și veninul, și lichiorul femeii este lichiorul de mandragoras, este pisc, imensitate și foc.

Ea este flacăra arzătoare și adorată pe unde intrăm în cer...

De AUN WEOR

□ CAPITOLUL 18 □
MILENIUL □

O dată ruptă veriga principală a Logiei Negre, revoluția lui Bel se întinse pe toată suprafața pământului și Mileniul începu exact în anul 1950. Fundamentele lumii fură zdruncinate și alți magi negri au urmat exemplul lui „Bel”. Astaroth, de exemplu, tovarăș nedespărțit al lui Belzebuth, și sfânta Maria, tovarășa lui Marielle marea magiciană, urmară de asemenea exemplul lui Bel.

Revoluția lui Bel este în curs. Peste tot, oprimații se ridică împotriva asupritorilor, și peste tot există războaie și rumori de războaie. Vechiul ordin, deja în agonie, se agață de viață, iar nord vrea să se nască și să trăiască.

Revoluția lui Bel este în curs. Era Vărsătorului se apropie și furtuna exclusivismului s-a dezlănțuit în toată furia sa. Părți luptă contra altor părți, religiile contra religiilor, națiunile se lansează în războaie și fiecare om se ridică împotriva altui om. Tot ceea ce este vechi și demodat luptă pentru a supraviețui, în timp ce noul vrea să se impună.

Este lupta dintre două epoci: una în agonie și alta care se naște. Intrăm în Milenium. Evoluția umană a eșuat: aproape toți oamenii care trăiesc acum pe pământ au primit însemnul bestiei pe fruntea lor și sunt demoni. Miliardele de suflete care sunt actualmente încarnate, sunt suflete demonice, suflete perverse. Doar un număr restrâns de suflete se va salva.

Astralul era plin de milioane de demoni care luptau teribil pentru a câștiga marea bătălie și a stabili guvernarea lor

mondială așa cum este scris în protocoalele lui Sion. Jahve și logia sa neagră era pe punctul de a triumfa total pe pământ. Totul mergea după planurile lor. Furtuna era la apogeul său. Era Vărsătorului se apropia și nu exista nici o rază de speranță printre tenebrele de ură.

Al doilea război mondial tocmai se termina și milioane de suflete care s-au dezîncarnat pe diferitele câmpuri de bătaie ale războiului, au rămas în împrejurimile astrale, încă însetate de sânge.

Atunci, venerabila Logie Albă mi-a dat mie în mână cheile abisului și un mare lanț pentru a se împlini versetul I al capitolului 20 al Apocalipsei, care spune: „Apoi am văzut un înger coborându-se din cer ținând în mână cheia Abisului, și un enorm lanț”. Și am primit ordinul seniorilor Karmei să-l închid pe Jahve și pe toți magii negri în Abis.

Sarcina era într-adevăr zdrobitoare pentru mine, dar m-am simțit omnipotent de faptul că venerabilii maeștri, după ce m-au supus la teribilele probe ale inițierii, mi-au dat sabia justiției și calul cel alb. Mi-au conferit onoarea cea mai mare pentru o ființă umană, care este cea de-a „judeca” și de a iniția era Vărsătorului.

Mi-au pus galonul pe coapsă, pe care era scris în limbaj simbolic: „Rege al regilor și Domn al domnilor”, pentru ca să se împlinească Capitolul 19 al Apocalipsei, care spune: „Un nume este scris pe haina și pe coapsa sa: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”. Acel galon îl port pe coapsă pentru a reprezenta că puterea ființei umane se găsește în sex, și în consecință mi-au dat misiunea de a învăța umanitatea, pentru întâia oară în istoria sa, teribilele secrete ale sexului. Pentru aceasta, Intimul sau Eul superior al celui ce scrie aceste rânduri, poartă acel galon pe coapsa sa; acel galon simbolizează misiunea mea în acest sens.

Când va sosi noaptea în care va trebui să mă supun ordinului de-al captura pe Jahve, voi merge cu toți discipolii mei într-o riguroasă formațiune militară, pentru a face vânătoarea lui Jahve. Îl vom împresura și-l vom lua prin surprindere. Va fi convins că noi venim pentru a-l sărbători și de aceea nu ne va scăpa. Îl vom închide apoi în Avitchi lunii negre. Șapte porți atomice de fier conduc la acest plan de conștiință și pe marea poartă externă este aliniată în permanență sabia cu care Mihail

îl învinse pe Luzbel și toate legiunile tenebroase ale anticelor perioade cosmice.

Magii negri sunt înspăimântați văzând această sabie. Jahve are o Karma foarte gravă, căci a fost autorul secret al crucificării lui Christ, și responsabilul direct al eșecului evoluției umane pe pământ. Această veche datorie, era inevitabil, va trebui plătită, căci nimeni nu poate să se lipsească de lege, fără urmări neplăcute.

Domnii Karmei, mi-au dat o enormă și grea cruce, acoperită de spini, pentru a-l crucifica pe Jahve cu picioarele în sus și capul în jos, căci el l-a crucificat pe Christ și Karma sa va trebui acum să intre în acțiune. M-am supus, deci ordinului și l-am lipit de cruce, cu capul în jos și picioarele în sus. Așa se împliniră versetele 2 și 3 ale Apocalipsei, capitolul 20, care spune: „El captură Dragonul, vechiul Șarpe care este Diavolul și Satana, și-l înlănțui pentru o mie de ani. Îl aruncă în Abis, trăsese după el zăvoarele, și pecetlui intrarea deasupra lui ca să înceteze a mai înșela Națiunile, până se vor împlini cei o mic de ani. După care va trebui dezlegat pentru puțin timp.

O mie de ani semnifică aici mai multe mii de ani. Jahve și oamenii săi vor rămâne în Abis tot timpul ciclului luminos al Vărsătorului. În ciclul Capricornului, îi vom da o ultimă șansă pe pământul nostru pentru a se căi. Cuvintele „Dragon”, „Diavol”, și „Satan” sunt cuvinte individuale și generice, căci ele îl simbolizează pe Jahve și pe miliardele de suflete pe care eu, Aun Weor, sunt pe cale să le închid în Abis.

Localizând răul lumii, am putut să-mi dau seama că toată răutatea Asiei avea centrul principal în China, și că toată răutatea occidentului își avea centrul în Roma. Mi-am amintit că năpârca se ucide de la cap și am început prin a duce în Abis toți Ierarhii altor perioade cosmice, împreună cu miliardele lor de demoni.

Și l-am văzut pe Luzbel cu tunica sa și turbanul său roșu; avea înfășurat pe vârful cozii sale un foarte vechi pergament. Și l-am văzut pe Ahriman, autorul materialismului grosolan. Acesta purta o tunică și un capișon roșu. Și l-am văzut pe Lucifuge Rofocale, autorul argintului. Și l-am văzut pe Orhuarpa, fondatorul misterelor soarelui tenebros al Atlantidei. Și l-am văzut pe Bael, polul contrar al îngerului luminos care este Adonai. Regele Bael purta o coroană și într-o cavernă din deșert

dădea discipolilor săi învățăminte conținute într-o carte mare.

Și i-am văzut pe soldații lui Jahve care l-au asasinat pe Christ. M-am deghizat în moșneag și în mag negru, pentru a-l convinge pe Luzbel că patronul său Jahve l-a chemat la el cu toate legiunile sale. Am dansat în fața lor și i-am condus puțin câte puțin spre Abis. Astfel au căzut Lucifer și legiunile sale, Ahriman și legiunile sale, Lucifuge și legiunile sale, Orhuarpa și legiunile sale, „Baal Peor" și legiunile șale.

În fața acestor șefi am făcut minuni: am dansat, am cântat, am cântat la țambal, etc., am făcut tot ce mi-a stat la dispoziție pentru a curați atmosfera lumii. Am utilizat toate cunoștințele mele cele mai vechi pentru a închide acele miliarde de demoni care țineau lumea în ghearele lor. M-am deghizat în mii de feluri pentru a putea conduce magii negri în Abis.

Și toți acei magi negri cu oamenii lor s-au dedat la mari bătălii în lumea astrală, și eu, urcat pe un cal alb, cu sabia justiției în gură, i-am învins. Și astfel s-au împlinit versetele 15 și 19 ale capitolului 19 al Apocalipsei, care spune: „Din gura sa ieșea o sabie ascuțită ca să lovească Națiile, pe care le va cârmui cu un toiag de fier; și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu". „Și am văzut apoi fiara și pe împărații pământului și oștile lor, adunate să facă război cu cel ce ședea călare pe cal și oștirea sa".

Toate aceste minuni sunt „eul superior" al celui ce-a scris aceste rânduri care le-a realizat și care le-a realizat bine. Cel ce-a scris aceste rânduri nu este decât o umilă și frustă personalitate a maestrului Aun Weor. Acest maestru este „eul meu divin", adică „Intimul" meu, „ființa" mea reală, „monada" mea.

Și am curățat China, am curățat occidentul, și au fost mulți magii negri ai Chinei și ai occidentului, numeroși ca și grăunțele de nisip din ocean. Toți magii negri ai Chinei depindeau de ordinele Logiei Negre, numită Dragonul Negru. Și toți magii negri ai occidentului depindeau de-un anume mag negru din Roma (Papa). Și milioane de morți ai celui de-al doilea război mondial căzură în abis. Și milioane de preoți catolici și anumiți pontifi romani căzură în abis și rămaseră închiși în abis.

Toate templele negre, toate sălile, rămaseră goale. Și Domnii Karmei stabiliră un tribunal în Avitchi și-mi dădură puterea de-a judeca acești magi negri și de-a le aplica pedepse.

Astfel se împlini versetul 11 al capitolului 19 al Apocalipsei, care spune: „Atunci am văzut cerul deschizându-se și se ivi un cal alb. Cel care-l călărea se chema Credinciosul și Adevăratul, el judecă și se războiește cu dreptate”.

Vom umple multe volume dacă vom relata minuțios toate scenele care se produseră și toate lucrurile ce le-am făcut pentru a putea curăța pământul de atâta răutate. Dacă n-am fi făcut aceasta, ar fi fost imposibil inițierea erei luminoase a Vărsătorului. Eu, Aun Weor, sunt marele Avatar al Vărsătorului, mi-am îndeplinit cu fidelitate misiunea și am închinat grație profundă maeștrilor pentru onoarea ce mi-au conferit-o; sunt inițiatorul noii ere.

Și maeștri au pus pe capul meu mai multe diademe strălucitoare și veșmântul meu părea vopsit de sânge în mijlocul unei bătălii. Și astfel s-au împlinit versetele 12 și 13 ale capitolului 19 al Apocalipsei, care spune: „Ochii săi erau ca o flacără arzătoare și avea pe cap mai multe diademe; înscris pe el era un nume ce numai el îl înțelegea. Paltonul cu care era îmbrăcat este vopsit cu sânge și numele său era Cuvântul lui Dumnezeu”.

În acel nume al Cuvântului lui Dumnezeu este ascuns numele ființei mele superioare, căci Biblia este franc simbolică. Dumnezeu este reprezentat prin monosilaba Aun, iar B și V din „Verbe” (cuvânt) formează W-ul care, unit cu celelalte litere din cuvânt constituie Weor. Astfel că, Aun Weor este numele ascuns în expresia „Verbe de Dieu”, adică „cuvântul lui Dumnezeu”.

Și este conform planului că numele meu este ascuns în interiorul acestei expresii căci cu „cuvântul pierdut” am realizat această misiune, cu cuvântul lui Dumnezeu, cu fraza care se sprijină pe „fiat”-ul luminos și spermatic al primului moment, pe adierea „foat”-ului. Și după toate aceste lucruri planul astral rămase liber și curățat de magii negri care îl locuiau.

Cuvântul pierdut al logiei negre „Mathrem” care figurează în monografia celui de-al 9-lea grad al lui Amorc, i-a protejat de-a lungul milioanelor de ani sub vălul obscurității, dar acum că Milenium-ul a sosit, el nu-i va mai proteja. Zeii au judecat „Marea Prostituată” a cărei număr este 6 și au considerat-o nedemnă. Sentința zeilor a fost: în abis, în abis, în abis.

Planul astral a fost purificat: milioane de suflete umane căzură în abis. Dar în planul fizic au rămas miliarde de demoni în

carne și oase. Atunci au judecat Zeii marea prostituată pentru a o lansa în abis. Al treilea război este inevitabil și oamenii vor muri cu milioanele, ca și nisipul mării, ca să se împlinească versetele 17 și 18 ale capitolului 19 al Apocalipsei care spune: „Apoi am văzut un înger, în picioare în soare, care a strigat cu voce tare tuturor pasărilor care zburau pe cer: „veniți și vă bucurați la festinul cel mare al lui Dumnezeu! Ca să mâncați carnea împăraților, carnea Căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor și a călăreților, și carnea a tot felul de oameni, liberi și sclavi, mici și mari!””

Oamenii muriră cu milioanele ca și nisipul mării și colosul din Nord își va plăti Karma. Va fi război între orient și occident pentru binele umanității; astfel vorbi Jehoyah. Sufletele demoniace ale morților din cel de-al treilea război mondial vor merge în abis. Începând din anul 1950 nu vom da corpuri fizice decât sufletelor bine pregătite pentru a trăi în era Vărsătorului. Planeta noastră va rămâne aproape nelocuită, dar milioane de locuitori ai altei planete vor veni să ilumineze era Vărsătorului. În cartea noastră „Căsătoria perfectă”, vorbim despre farfurioare zburătoare și explicăm ce sunt aceste vase zburătoare în care vor veni instructorii Vărsătorului.

În Avitchi Lunii negre s-au stabilit ființele pământului nostru cu aceleași obiceiuri cu cele ce le aveau aici. Au format o atmosferă ca acea pe care o aveau aici. Și miliarde de suflete demonice se supun Ierarhiei Logiei Negre. Se văd peste tot mesele divinatorii, faimoasele figuri magice ale lui Phurbu deasupra țestoaselor pătrate, plăcile și mesele de sacrificiu, cercurile lui „Chinereg”.

Toți acești magi negri au trezit Kundalini negativ și coabitează fără încetare pentru a practica magia sexuală neagră pe care o învață Omar Cherenzi Lind, pentru a da forță lui Kundalini a lor negativă. Căci așa cum am mai spus în această lucrare, există două magii sexuale: una care creează pentru viață, alta care creează pentru moarte. Prima este magie albă, cealaltă este magie neagră.

La început, acești magi negri făcură miliarde de tentative pentru a scăpa de Avitchi, dar toate tentativele lor eșuară. Credeau la început că Avitchi este o cuvă sau ceva asemănător, dar și-au dat seama acum că Avitchi este un plan al naturii analog cu atmosfera fizică a pământului. Astfel deci făcură

milioane de experiențe și consultară cărțile lor fără să obțină nici un rezultat; toate cunoștințele lor nu le serviră la nimic. Și acolo rămaseră până la era Capricornului unde le vom oferi o ultimă șansă de a se căi pentru răutățile lor.

Focul transformă totul, căci este pentru foc tot ceea ce intră și pentru foc tot ceea ce se întoarce. Reînvierea omului este în foc. Foat-ul transformă tot ceea ce este, tot ceea ce a fost și tot ceea ce va fi. Am învins moartea și suntem nemuritori. Sabia lui Damocles se ridică amenințând cadavrul mut. Lumea este în focul Alchimiei și frânturile cad în abis.

Am terminat această carte în mijlocul furtunii. Tunurile bubuiau, pământul se cutremura, așteptând teribilele bubuituri ale tunetelor, și în gemetele înfricoșătoare ale uraganului, se aud voci de majestăți și cuvinte teribile. Pământul este în flăcări și Foal-ul adie fără încetare. Și deasupra acestei teribile adieri a fuat-ului se aude sentința Zeilor focului: În Abis! În Abis! În Abis!